CONSILIUL NAŢIONAL DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR

C. N. S. C.

Str. Stavropoleos nr.6, Sector 3, Bucureşti, România, CIF 20329980, CP 030084
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642 şi +4 021 8900745 www.cnsc.ro

Nr. /23.02.2018

Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A.
06 MAR. 2018
Nr. înregistrare 92/ 15840

Către,

COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA
București, B-dul Dinicu Golescu nr. 38, sector 1

În conformitate cu dispoziţiile art. 27 alin. (8) din Legea nr. 101/2016 privind remediile şi căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziţie publică, a contractelor sectoriale şi a contractelor de concesiune de lucrări şi concesiune de servicii, precum şi pentru organizarea şi funcţionarea Consiliului Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor, vă comunicăm alăturat Decizia Consiliului Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor nr. /22.02.2018, cu privire la contestaţiile formulate în cauză, respectiv contestația nr. /29.12.2017, înregistrată la Consiliu sub nr. /29.12.2017, formulată de , contestaţia nr. /03.01.2018, înregistrată la Consiliu sub nr. /03.01.2018, formulată de şi contestaţia înregistrată la Consiliu sub nr. /10.01.2018, formulată de împotriva procedurii de licitație deschisă, organizată de dumneavoastră, în vederea atribuirii contractului de servicii având ca obiect *„Întocmire documentații cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a imobilelor necesare proiectării și execuției obiectivului de investiție «Drum expres Craiova - Pitești și legăturile cu drumurile existente» LOT 3 Județul Argeș”*.

PREȘEDINTE,

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR C.N.S.C. PREȘEDINTE ROMÂNIA

CONSILIUL NAŢIONAL DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR

C. N. S. C.

Str. Stavropoleos, nr. 6, sector 3, Bucureşti, România, CIF 20329980, CP 030084
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642 / 021.8900.745 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data: 22.02.2018

Prin contestația nr. /29.12.2017, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. /29.12.2017, formulată de , cu sediul în având CUI , document de autorizare: , reprezentată legal prin , în calitate de , împotriva documentației de atribuire, elaborată de COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, cu sediul în București, B-dul Dinicu Golescu nr. 38, sector 1, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului de servicii având ca obiect *„Întocmire documentații cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a imobilelor necesare proiectării și execuției obiectivului de investiție «Drum expres Craiova - Pitești și legăturile cu drumurile existente» LOT 3 Județul Argeș*, coduri CPV 71354300-7 - servicii de cadastru (Rev.2), 79110000-8 - servicii de consultanță și de reprezentare juridică (Rev.2), 79419000-4 - servicii de consultanță în domeniul evaluării (Rev.2), s-a solicitat anularea documentației de atribuire, publicată în SEAP corespunzător anunțului de participare 181243/08.12.2017, care face obiectul prezentei contestații, iar în subsidiar, remedierea procedurii de atribuire, prelungirea termenului de pregătire și depunere a ofertelor ca urmare a modificării cerințelor de

calificare, suspendarea procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică până la soluționarea prezentei contestații, obligarea autorității contractante la plata tuturor cheltuielilor de judecată suportate de către

Prin contestaţia nr. /03.01.2018, înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sub nr. /03.01.2018, formulată de , cu sediul în CIF , reprezentată legal prin împotriva aceleeași proceduri desfășurată de COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, în calitate de autoritate contractantă, prin care s-a solicitat obligarea autorității contractante să clarifice aspectele referitoare la documentaţia de atribuire, pe care le-a evidenţiat în cuprinsul notificării prealabile și obligarea autorității contractante să adopte masurile de remediere care se impun pentru restabilirea legalităţii.

Prin contestaţia înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sub nr. /10.01.2018, formulată de , cu sediul în reprezentat legal prin , împotriva aceleeași proceduri desfășurată de COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, în calitate de autoritate contractantă, s-a solicitat remedierea documentației de atribuire în sensul solicitat prin notificarea prealabilă, astfel încât documentația de atribuire să respecte prevederile legale și obligarea autorității contractante să clarifice aspectele referitoare la documentaţia de atribuire, pe care le-a evidenţiat în cuprinsul notificării prealabile și obligarea autorității contractante să adopte măsurile de remediere care se impun pentru restabilirea legalităţii.

În temeiul art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, cele trei contestaţii au fost conexate.

CONSILIUL NAŢIONAL DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR, asupra cauzelor de faţă, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat şi este competent, potrivit dispoziţiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluţioneze contestaţiile formulate în cauză.

Prin contestaţia nr. /29.12.2017, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. /29.12.2017, formulată de se susține că autoritatea contractantă a încălcat principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziţie publică, instituite de prevederile art. 2, alin. (2), lit. a)-f) din Legea nr. 98/2016, întrucât anunţul de participare și documentaţia de atribuire aferentă instituie condiţii discriminatorii și anticoncurențiale cu privire la ofertanţi.

Cu privire la cerinţa nr. 1 din cadrul capitolului III. 2.3.a) - condiţiile de participare, se impune o cerinţa restrictivă cu privire la experienţa

similară, prin stabilirea unui număr de 250 de imobile pentru care ofertantul să fi realizat documentaţii cadastrale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport în ultimii 3 ani.

Contestatoarea arată că autoritatea contractantă nu poate institui o condiţie cu privire la experienţa și scopul proiectelor anterioare, care să fie de natură să limiteze accesul operatorilor economici interesaţi să participe la procedură.

Apreciază că experienţa operatorilor economici poate fi analizată în cadrul procedurii de achiziţie publică în funcţie de criterii obiective, cum ar fi vechimea în profesie, cifra de afaceri sau competenţa profesională.

Consideră că prin cerinţa privind experienţa în procesul de expropriere derulat pentru infrastructura de transport, autoritatea contractantă solicită ca operatorii economici să aibă o experienţă identică și nu una similară. Astfel, este îngrădit accesul la procedură al tuturor operatorilor economici care au potenţialul, capacitatea, competenţa și resursele necesare îndeplinirii contractului în condiţii corespunzătoare și care au executat documentaţii cadastrale în alte scopuri decât acela al exproprierii pentru infrastructura de transport.

Totodată, subliniază că această cerinţă privind experienţa anterioară în realizarea documentelor cadastrale aferente procesului de expropriere pentru 250 de imobile excede obligaţiei ofertantului de a cunoaşte modul în care trebuie să se organizeze pentru a duce la bun sfârșit contractul cu respectarea obligaţiilor asumate și de a face dovada că deţine suficientă experienţă specifică în domeniu, pentru a reduce riscul de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a contractului.

Solicită să se observe lipsa unui echilibru între aplicarea acestei cerinţe și scopului final al procedurii, anume realizarea investiţiei la parametrii cantitativi și calitativi solicitaţi prin caietul de sarcini.

Totodată, consideră că această cerinţă nu reprezintă un factor obiectiv pentru determinarea celui mai bun raport calitate-preţ, cerinţă care limitează accesul la procedură al unor operatori econimici cu suficientă experienţă pentru a duce la îndeplinire obiectul contractului.

Menţionează că aceasta cerinţă vizează experienţa deţinută de expertul autorizat cadastru din cadrul ofertantului, care, potrivit secţiunii III. 2.1b) referitoare la capacitatea de exercitare a profesiei, trebuie să fie autorizat în clasa I de autorizare pentru categoria de lucrări D.

Conform legii, condiţiile minime de autorizare pentru categoria D de expert cadastru presupun studii în domeniul geodezie, cadastru, topografie, cartografie, topografie minieră și o vechime minimă în specialitate de 7 ani. Astfel, contestatoarea arată că pentru obţinerea autorizării specifice acestei categorii de experţi cadastru este necesară dovedirea unei experienţe vaste în domeniu, iar impunerea unor condiţii suplimentare cu privire la experienţa anterioară prin documentaţia de atribuire este apreciată ca excesivă.

Subliniază că dovada calificării experţilor se face prin calitatea și volumul lucrărilor de specialitate efectuate de aceştia, cifra de afaceri a

acestora (care este în sine o condiţie de participare), nicidecum prin scopul pentru care aceste lucrări au fost efectuate.

Faptul că lucrările sunt aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport este un aspect care nu influenţează în mod substanţial standardele, modalităţile şi procedeele de realizare a acestora.

Cu privire la cerinţa nr. 2 din cadrul capitolului III.2.3.a) - Condiţiile de participare, contestatoarea subliniază că autoritatea contractantă solicită ofertanţilor dovezi privind îndeplinirea capacităţii tehnice şi/sau profesionale (numărul mediu de personal pentru ultimul an de minim 15 persoane), fără a justifica măsura în care acestea sunt relevante pentru îndeplinirea contractului, îndepărtându-se de la sensul pe care legiutorul l-a avut în vedere la stabilirea posibilităţii de aplicare a acestui criteriu.

Arată că autoritatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentaţia de atribuire, atunci când este necesar şi justificat din motive obiective, modul în care operatorii economici urmează să îndeplinească cerinţele referitoare la capacitatea economică şi financiară şi capacitatea tehnică şi profesională în cazul participării în comun la procedura de atribuire, cu respectarea principiului proporţionalităţii.

Cerinţa analizată este apreciată de contestatoare ca lacunară şi interpretabilă, sens în care s-ar impune clarificarea noţiunii de *„personal"* şi stabilirea exactă a persoanelor care sunt incluse în această categorie în sensul documentaţiei de atribuire.

Subliniază că în cazul societăţilor de avocatură, nu reiese exact care dintre persoanele care au relaţii de munca sau relaţii similare cu societatea sunt luate în calcul de autoritatea contractantă în stabilirea numărului de personal, anume: salariaţii, avocaţii colaboratori şi avocaţii titulari ai unui cabinet individual care au încheiat o convenţie de conlucrare cu societatea de avocatură.

De asemenea, menţionează că din formularea cerinţei nu reiese cu exactitate dacă în stabilirea numărului de personal se iau în calcul contractele de colaborare încheiate cu persoanele care au calificarea de experţi organizate ca şi persoane fizice autorizate.

În măsura în care, cerinţa nu presupune luarea în calcul a tuturor persoanelor care au relaţii de muncă sau similare cu societatea de avocatură sau care au încheiat contracte de colaborare sau convenţii de conlucrare, apreciază că este încălcat principiul proporţionalităţii. Astfel, nu este justificat un echilibru între această cerinţă de calificare şi natura şi gradul de complexitate a obiectului contractului.

Totodată, contestatoarea face referire la o altă procedură similară desfăşurată de CNAIR, cu o valoare estimată de cinci ori mai mare decât cea care face obiectul prezentei proceduri de atribuire, unde autoritatea contractantă impune o condiţie de participare identică ca cea analizată, ceea ce subliniază cele criticate anterior.

Aşadar, solicită modificarea acestei cerinţe prin stabilirea numărului de personal în funcţie de toate persoanele care au relaţii contractuale de colaborare/conlucrare cu societatea de avocatură, care participă în calitate de ofertant la procedura de achiziţie publică.

Cu privire la criteriile nr. 3-5 din cadrul capitolului IV.2.1) - criterii de atribuire, contestatoarea arată că, criteriile de atribuire nr. 3-6 punctează suplimentar experienţa deţinută în realizarea de experţi autorizaţi de cadastru (autorizaţi ANCPI categoria D) în realizarea de documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport.

Subliniază că dovedirea experienţei experţilor cadastru se face odată cu obţinerea autorizării specifice categoriei D, aceste criterii suplimentare cu privire la experienţa fiind irelevante și limitează accesul la procedură al unor operatori economici cu suficientă experienţă pentru a duce la îndeplinire obiectul contractului.

În elaborarea documentaţiei de atribuire, autoritatea contractantă este ținută să respecte formularea adecvată a cerinţelor de calificare și criteriilor de atribuire cu respectarea principiului proporţionalităţii, pentru a asigura participarea unui număr cât mai mare de operatori economici.

Aşadar, consideră că prin aplicarea acestui criteriu de aribuire este încalcat principiul proporţionalităţii și sunt favorizaţi în mod nejustificat un număr mic de operatori economici care au realizat documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport, fără ca acest lucru să garanteze un raport calitate-preț mai bun în comparaţie cu alţi operatori.

Aşadar, solicită eliminarea din conţinutul cerinţei a sintagmei *„în realizarea de documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările si completările ulterioare, pentru infrastructura de transport".*

Referitor la criteriul nr. 6 din cadrul capitolului IV.2.1) - criterii de atribuire, acordarea unui punctaj suplimentar pentru experienţa deţinută de expertul evaluator UNEAR/ANEVAR în realizarea de rapoarte de evaluare individuală pentru terenuri/construcţii necesar a fi expropriate aferente infrastructurii de transport reprezintă, în opinia sa, un criteriu de atribuire restrictiv.

Potrivit legii, toți evaluatorii autorizaţi membri ai ANEVAR, persoane fizice și persoane juridice, sunt subiecţii unui sistem de monitorizare a calităţii activităţii de evaluare, care este organizat și implementat de organele profesiei.

De altfel, contestatoarea subliniază că experţii evaluatori autorizaţi sunt specializaţi conform activităţilor pe care le pot desfășura în exercitarea independentă a profesiei, respectiv: evaluări de bunuri imobile (EPI); evaluări de întreprinderi, fond de comerţ și alte active necorporale (EI); evaluări de bunuri mobile (EBM); evaluări de acţiuni și alte instrumente financiare (EEF); verificări de rapoarte de evaluare (VE).

Astfel, specializarea competenţei în evaluări de bunuri imobile este apreciată ca un criteriu obiectiv și suficient pentru a stabili experienţa, potenţialul și capacitatea tehnică a evaluatorului de a duce la îndeplinire obiectul contractului de achiziţie publică.

Prin urmare, contestatoarea arată că documentaţia de atribuire nu poate institui un criteriu de evaluare suplimentar cu privire la experienţa

evaluatorilor şi calitatea activităţii de evaluare în funcţie de scopul proiectului pentru care au fost realizate rapoartele.

Acest criteriu limitează accesul operatorilor economici la procedura de atribuire şi încalcă principiul proporţionalităţii conform căruia autoritatea contractantă ar putea institui condiţii de departajare în funcţie de vechimea în profesie sau de capacitatea tehnică şi profesională.

Solicită eliminarea din conţinutul cerinţei a sintagmei: *„în realizarea de rapoarte de evaluare individuală pentru terenuri şi/sau construcţii necesar a fi expropriate în conformitate cu prevederile Legii 255/2010 aferente infrastructurii de transport"*.

Referitor la criteriul nr. 7 din cadrul capitolului IV.2.1) - criterii de atribuire, prin aplicarea criteriului de atribuire nr. 7 referitor la experienţa deţinută în calitate de avocat definitiv în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real organizate în baza HG nr. 53/2011, contestatoarea arată că autoritatea contractantă favorizează, în mod direct şi nejustificat, un număr mic de operatori economici.

Astfel, este încalcată una dintre regulile principiului nediscriminării conform căreia autorităţile contractante trebuie să evite stabilirea de cerinţe de calificare care să favorizeze anumiţi participanţi la procedura de achiziţie publică.

Menţionează că Legea nr. 51/1995 privind organizarea şi exercitarea profesiei de avocat stabileşte activitatile pe care le poate realiza un avocat şi nu stabileşte limitări decât în ceea ce priveşte vechimea în profesia necesară pentru a pune concluzii în faţa instanţelor ierarhic superioare.

Astfel, cerinţa analizată de contestatoare este apreciată ca irelevantă în ceea ce priveşte capacitatea profesională a avocaţilor şi calitatea serviciilor juridice a avocaţilor. Acestea pot fi apreciate în funcţie de pregătire, experienţa şi modalitatea de abordare a cazurilor, şi nu în funcţie de participarea în anumite comisii ale statului.

Invocă în sprijinul său principiul tratamentului egal în cadrul procesului de achiziţii publice, care presupune aplicarea, în mod nediscriminatoriu, a criteriilor de selecţie şi a criteriilor pentru atribuirea contractului de achiziţie publică, astfel încât orice prestator de servicii să aibă şanse egale în competiţia pentru atribuirea contractului respectiv.

Autoritatea contractantă nu oferă şanse egale ofertanţilor stabilind un criteriu legat de experienţa în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, criteriu care conduce la restricţionarea nejustificată a concurenţei şi la depăşirea strictului necesar pentru asigurarea îndeplinirii contractului.

De asemenea, contestatoarea reclamă încălcarea principiului proporţionalităţii şi arată că nu există un echilibru între experienţa în aceste comisii ca şi criteriu de atribuire a contractului de achiziţie publică, natura şi gradul de complexitate a obiectului contractului.

Astfel, având în vedere aceste argumente solicită înlaturarea acestei cerinţe din cuprinsul documentaţiei de atribuire.

Autoritatea contractantă a formulat un punct de vedere prin adresa nr. 6239/30.01.2018, înregistrată la Consiliu sub nr. 3990/30.01.2018, prin care solicită respingerea contestației ca nefondată.

Subliniază că cerința referitoare la experiența ofertantului în întocmirea de documentații cadastrale specifice procedurii de expropriere provine din experiența CNAIR SA în derularea unor contracte similare, unde a observat o tendință a prestatorilor de servicii, cărora nu le-au fost impuse astfel de criterii de calificare, de a întampina greutăți în îndeplinirea obligațiilor contractuale, sau chiar de a nu finaliza cu succes contractele semnate.

S-a avut în vedere ca în cadrul procedurii de expropriere, să se prevadă cerința ca la elaborarea documentațiilor să fie respectate dispozițiile capitolului III din Legea nr. 255/2010, aceste servicii fiind supuse unor rigori distincte de cele incidente în cazul elaborării unor documentații cadastrale în scopurile obișnuite prevăzute de Legea nr. 7/1996 republicată.

Astfel, raportat la scopul solicitării îndeplinirii unei cerințe de experiență similară, și anume de a obține o confirmare că operatorii economici au capacitatea și experiența necesară pentru a gestiona și a duce la bun sfârșit, în condițiile de performanță impuse prin caietul de sarcini, contractul de prestări servicii ce urmează a fi atribuit, autoritatea contractantă menționează că cerința ca ofertantul să fi realizat documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010 este atât relevantă, cât și proporțională în raport cu natura și complexitatea contractului, fiind respectate în integralitate dispozițiile art. 31 alin. (1) din HG nr. 395/2016, precum și prevederile Instrucțiunii ANAP nr. 2/2017.

Totodată, precizează că nu a restricționat participarea la licitație a acelor operatori economici care au prestat servicii similare, însă în alte domenii de transport decât cel rutier, respectiv naval, aerian, feroviar, metrou. Totodată, subliniază că nu a restricționat participarea la licitație a acelor operatori economici care au desfășurat activități similare, însă pentru alte categorii de drum decât cel pentru care se realizează prezentele servicii, respectiv drum expres.

Față de afirmația contestatoarei că ar fi solicitat o experiență identică și nu similară, autoritatea contractantă susține că afirmația este infirmată de însăși domeniul de aplicare al Legii nr. 255/2010.

Mai mult decât atât, susține că numărul minim de imobile pentru care ofertantul trebuie să demonstreze că a realizat documentații cadastrale în condițiile solicitate prin criteriu, reprezintă aproximativ 20% din numărul total al imobilelor estimate a fi expropriate în cadrul contractului ce face obiectul prezentei achiziții și susține că nu a limitat concurența prin stabilirea unui număr minim de contracte în care să fi fost realizate documentațiile cadastrale și nici nu a impus valori minime ale serviciilor prestate.

Referitor la aprecierile contestatoarei potrivit cărora *"cerința nu reprezintă un factor obiectiv pentru determinarea celui mai bun raport*

calitate-preț limitând accesul la procedură al unor operatori economici cu suficentă experiență pentru a duce la îndeplinire obiectul contractului", autoritatea contractantă arată că aceasta face o confuzie între cerințele minime de calificare și factorii de evaluare utilizați pentru determinarea celui mai bun raport calitate - preț, pe baza cărora se calculează punctajele aferente componentei tehnice și financiare.

Subliniază că cerința vizând experiența similară solicitată în fișa de date a achiziției, reprezintă un criteriu de capacitate în sensul art. 172 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, iar neîndeplinirea acestei cerințe conducând în mod automat la respingerea ofertei ca inacceptabilă, și nicidecum un factor de evaluare pentru care ofertanții ar putea primi, sau nu, un punctaj pentru departajarea ofertelor.

Susține că face o confuzie între cerința minimă de experiență similară și experiența deținută de *„expertul autorizat cadastru din cadrul ofertantului, care, potrivit secțiunii III. 2.1b) referitoare la capacitatea de exercitare a profesiei, trebuie să fie autorizat în Clasa I de autorizare pentru categoria de lucrări D"*.

Cu privire la afirmația enunțată, autoritatea contractantă arată că la secțiunea III.2.1 b) din fișa de date a achiziției, astfel cum a fost revizuită în data de 04.01.2018 prin documentul *„modificări și completări DA - capacitatea de exercitare a activității profesionale"* și prin anunțul de tip erată nr. 118500/04.01.2018, autoritatea contractantă a definit cerințele minime de calificare privind capacitatea de exercitare a activității profesionale, precizând explicit că *„ofertantul unic/ofertantul asociat trebuie să fie autorizat în clasa de autorizare I"*, în conformitate cu Regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 107/ 2010 al Directorului General al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

Astfel, autoritatea contractantă apreciază că cerința nu se referă la un *„expert autorizat cadastru din cadrul ofertantului"*, așa cum susține contestatoarea, ci la un operator economic care desfășoară activități specifice de cadastru, pentru care condițiile de atestare, potrivit anexei nr. 8 la Regulamentul privind autorizarea sau recunoașterea autorizării persoanelor fizice și juridice române, ale unui alt stat membru al Uniunii Europene sau ale unui stat care aparține Spațiului Economic European în vederea realizării și verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, al geodeziei și al cartografiei pe teritoriul României aprobat orin Ordinul nr. 107/2010 al Directorului General al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, nu prevăd îndeplinirea unor cerințe de experiență specifică anterioară sau de vechime, ci doar îndeplinirea unor cerințe privind experții calificați și dotările specifice.

Autoritatea contractantă subliniază că cerința vizând cei minim trei experți autorizați cadastru, categoria D este stabilită în sensul ca aceștia să fie asigurați de ofertant, ca o condiție de conformitate a propunerii tehnice.

Totodată, autoritatea contractantă arată că cei trei experți autorizați cadastru (autorizat ANCPI categoria D) reprezintă și factori de evaluare, a căror experiență deținută în realizarea de documentații cadastrale

aferente procesului de expropriere este punctată cu respectarea prevederilor Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Menționează că expertul autorizat ANCPI categoria D este unul dintre membrii personalului de specialitate al prestatorului, așadar o persoană fizică și nu una juridică, iar nu ofertantul (operatorul economic) care trebuie să demonstreze experiența similară anterioară potrivit cerinței 1 din secțiunea III.2.3.a) Capacitatea tehnică și/sau profesională a fișei de date a achiziției.

Condițiile de autorizare pentru experții autorizați cadastru - categoria D, respectiv vechimea minim de 7 ani în domeniul geodeziei/cadastrului/ topografiei/cartografiei/topografiei miniere, nu reprezintă în opinia autorității contractante o dovadă a capacității tehnice și a experienței similare a ofertantului, astfel cum aceasta a fost definită prin raportare la complexitatea și natura contractului ce face obiectul achiziției.

Autoritatea contractantă arată că asigurarea unor experți autorizați cadastru - categoria D reprezintă o cerință minimă a caietului de sarcini, care nu se suprapune cu demonstrarea cerinței minime de calificare privind experiența anterioară a ofertantului în realizarea de documentații cadastrale de tipul și în numărul solicitat.

Cu privire la cerința nr. 1 vizând capacitatea tehnică, autoritatea contractantă menționează că documentațiile cadastrale necesare procedurii de expropriere trebuie să respecte anumite prevederi impuse de legislația specială, respectiv Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, precum și HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010, iar practica oficiilor din Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară la recepționarea și avizarea acestora este extrem de diversă, experiența solicitată fiind un criteriu relevant și de natură să asigure șanse mai bune ale ofertantului care îl va îndeplini, de a duce la bun sfârșit contractul.

Arată că scopul contractării serviciilor care fac obiectul contractului de achiziție publică ce se va încheia constă în punerea la dispoziția constructorului a terenului liber de orice sarcini, ca o condiție esențială în procesul de construire a autostrăzilor/drumurilor naționale, aceste obiective fiind finanțate din fonduri europene nerambursabile. Astfel, orice întârziere a acestui demers, generată de lipsa de experiență în întocmirea documentațiilor cadastrale specifice procedurii de expropriere, are ca rezultat direct costuri suplimentare semnificative suportate de la bugetul de stat.

Referitor la cerința nr. 2 din cadrul capitolului III. 2.3.a) - condiții de participare, autoritatea contractantă arată că potrivit cap. III. 2.3.a) - capacitatea tehnică și/sau profesională - cerința nr. 2 din fișa de date a achiziției, *„ofertantul va prezenta o declarație cu privire la numărul mediu anual de personal pentru ultimul an, din care sa reiasă un număr de minim 15 persoane, ultimul an se raportează la termenul limită de depunere a ofertelor”*.

Subliniază că această cerință a fost stabilită de autoritatea contractantă în conformitate cu prevederile art. 179 lit. i) din Legea nr. 98/2016, iar prezentarea numărului mediu anual de personal din ultimul an reprezintă un indicator al capacității de lucru a ofertanților în ceea ce privește mobilizarea și capacitatea de coordonare a personalului de specialitate în cadrul contractelor realizate în trecut, cerința respectând întrutotul prevederile legale anterior enunțate.

Autoritatea contractantă arată că această cerință prezintă relevanță pentru determinarea capacității tehnice și/sau profesionale a ofertantului, în sensul că autoritatea va obține o imagine clară în ceea ce privește fluxul de personal relevant utilizat de ofertant pentru activitățile specifice, determinant cu privire la capacitatea acestuia de a asigura, inclusiv pentru prezentul contract, un număr cât mai mare de personal propriu, evitându-se astfel întârzierile in prestarea serviciilor generate de perioada necesară desfășurării formalităților de recrutare / angajare / calificare a personalului sau obținerea autorizărilor necesare acestora pentru prestarea serviciilor.

La determinarea numărului minim de personal, autoritatea contractantă menționează că a avut in vedere faptul ca obiectivul de investiții străbate șase UAT-uri și este necesară exproprierea unui număr estimat de 1.100 de imobile. Numai pentru a fi posibilă constituirea simultană de comisii de verificare a dreptului de proprietate la nivelul tuturor UAT-urilor ar fi necesar un număr de minim 12 persoane cu pregătire juridică, la care se adaugă personalul de specialitate autorizat necesar pentru prestarea serviciilor de cadastru și evaluare.

Subliniază că stabilirea cerințelor de calificare este justificată în cuprinsul strategiei de contractare supusă aprobării ANAP, împreună cu restul documentației de atribuire, iar autoritatea are obligația de a asigura caracterul proporțional, relevant și adecvat al acestor cerințe, cu atât mai mult cu cât cerința trebuie interpretată și prin raportare la prevederile caietului de sarcini și la complexitatea contractului.

Referitor la modalitatea de îndeplinire a cerinței analizate, autoritatea contractantă face trimitere la prevederile fișei de date a achiziției, unde s-a indicat că *„ofertantul clasat pe primul loc după aplicarea criteriului de atribuire va prezenta, anterior atribuirii contractului, la solicitarea autorității contractante, certificate/documente care atestă îndeplinirea cerinței, și anume: extrase/ documente privind organizarea și funcționarea societății, care să ateste numărul mediu anual de personal al ofertantului pentru ultimul an. Aceste documente vor fi prezentate și de către ofertantul asociat, în situația în care resursele acestuia au fost luate în considerare pentru îndeplinirea cerinței".*

Subliniază că rezultă din fișa de date a achiziției că personalul la care se face referire este cel care rezultă din documentele privind organizarea și funcționarea societății.

Mai mult, autoritatea arată că, pentru îndeplinirea cerinței, mai mulți operatori economici se pot asocia și, totodată, ofertantul poate beneficia de susținere din partea unui terț, în situația în care acesta nu deține resursele necesare îndeplinirii criteriului și că nu pot fi elaborate cerințe

de calificare luând în considerare situaţia particulară a societăţilor de avocatură, caz în care nu ar mai fi asigurat tratamentul egal, și nici nu poate anticipa toate formele de colaborare care ar putea exista între un angajator și personalul de care acesta dispune sau pe care îl utilizează în desfasurarea activităților specifice.

Autoritatea contractantă formulează apărări față de critica contestatoarei privind experienţa deţinută de experţii autorizaţi având specialitatea cadastru în realizarea de documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport, față de solicitarea de eliminare din conţinutul cerinţelor a sintagmei *„în realizarea de documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru infrastructura de transport"* și cu privire la aprecierea contestatoarei că experienţa necesară obţinerii autorizării ANCPI specifice categoriei D ar fi acoperitoare, iar cerinţele suplimentare sunt irelevante și de natură să limiteze accesul la procedură al operatorilor economici.

Arată că la elaborarea factorilor de evaluare s-au avut în vedere aspectele calitative și care vizează experienţa personalului relevant desemnat pentru realizarea contractului, deoarece personalul are un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de prestare a serviciilor, acordarea punctajului pentru experţii autorizaţi cadastru pentru deţinerea unei experienţe profesionale în realizarea de documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu Legea nr. 255/2010 reprezintă un avantaj, deoarece va motiva ofertanţii să propună personal cu o experienţa cât mai vastă, familiarizaţi cu reglementările specifice domeniului, cu riscurile asociate activităţii, precum și cu secvențialitatea activităţilor și punctele critice ale unui contract de acest gen, ţinând cont și de angrenajul instituţional complex care condiţionează desfășurarea serviciilor prestate de acesta.

Apreciază că punctarea experienţei în activități similare derulate anterior, așa cum sunt acestea descrise în factorul de evaluare, reprezintă un avantaj pentru autoritatea contractantă, deoarece permite crearea unui cadru competiţional între ofertanţi în ceea ce priveşte experienţa similară a persoanelor nominalizate în cadrul propunerilor tehnice.

Subliniază că aceşti experţi vor influenţa în mod direct calitatea serviciilor prestate, deoarece experienţa acestora se va materializa printr-o transpunere a cunoştinţelor acumulate în întocmirea documentaţiilor cadastrale și urmărirea atingerii obiectivelor stabilite prin contract, în termen, ţinând cont de riscurile asociate.

Arată că punctează în cadrul factorilor de evaluare elemente suplimentare față de cerinţele obligatorii ale caietului de sarcini. Astfel, în măsura în care deţinerea a trei experţi autorizaţi cadastru categoria D reprezintă o cerinţă obligatorie de conformitate a propunerii tehnice, demonstrarea unei experienţe specifice în realizarea de documentaţii cadastrale aferete procesului de expropriere derulat în conformitate cu Legea nr. 255/2010 pentru infrastructura de transport va conduce la

obţinerea unui punctaj acordat în conformitate cu algoritmul de calcul menţionat în fişa de date a achiziţiei.

Autoritatea contractantă subliniază că cerinţa vizând autorizarea categoriei D a experţilor în specializarea indicată mai sus este extrem de relevantă prin raportare la obiectul contractului, exproprierea pentru cauză de utilitate publică fiind reglementată de o lege specială, respectiv Legea 255/2010, iar experienţa întocmirii documentaţiilor cadastrale necesare procedurii de expropriere este un avantaj evident de care trebuie să se ţină cont la departajarea ofertanţilor, în vederea maximizării şanselor de a finaliza cu succes contractul de prestări servicii.

Reiterează faptul că, potrivit anexei nr. 1 - condiţii minime de autorizare pentru persoane fizice din Regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 107/ 2010 al Directorului General al Agenţiei Naţionale de Cadastru şi Publicitate Imobiliară, pentru obţinerea autorizării în categoria D expertul trebuie să deţină minim 7 ani vechime în specialitate, iar specialitatea poartă denumirea *"geodezie, cadastru, topografie, cartografie, topografie minieră"*.

Având în vedere caracterul larg al specializărilor care permit obţinerea autorizării sus menţionate, prin factorul de evaluare, autoritatea contractantă susţine că punctează, în fapt, deţinerea unei cât mai vaste experienţe specifice aferentă procesului de expropriere derulat în conformitate cu Legea nr. 255/2010, pentru infrastructura de transport, şi avantajele mai sus precizate ce decurg din folosirea unor experţi cu calificări şi experienţă superioare.

Menţionează faptul că participarea la licitaţie nu este în niciun fel îngrădită, avand în vedere că aspectele punctate în cadrul factorilor de evaluare nu reprezintă cerinţe minime de calificare sau de conformitate, riscul fiind de obţinere a unui punctaj mai mic în funcţie de modalitatea de a răspunde algoritmului de calcul.

În continuare, autoritatea contractantă arată că un expert cadastru autorizat categoria D nu deţine, în mod automat, în virtutea autorizării, experienţă în realizarea de documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere, şi nici în domeniul infrastructurii de transport, prin urmare, raportat la specificul acestui contract, punctarea unei experienţe specifice încurajează ofertanţii să propună în cadrul ofertelor un personal care cunoaşte deja legislaţia specifică aplicabilă, procedurile specifice şi mecanismele instituţionale implicate în desfăşurarea activităţilor, poate furniza o reală expertiză care se traduce într-o calitate superioară a serviciilor prestate.

Faţă de solicitarea de eliminare din cuprinsul criteriul nr. 6 - experienţa deţinută de expertul evaluator UNEAR/ANEVAR din cadrul cap. IV.2.1) din fişa de date a achiziţiei a sintagmei *„în realizarea de rapoarte de evaluare individuală pentru terenuri şi/sau construcţii necesar a fi expropriate în conformitate cu prevederile Legii 255/2010"*, apreciind ca fiind restrictiv criteriul de atribuire.

Referitor la criticile vizând experienţa deţinută de expertul evaluator UNEAR/ANEVAR, respectiv că *"toţi evaluatorii autorizaţi membri ai*

ANEVAR sunt subiecţii unui sistem de monitorizare a calităţii activităţii de evaluare", iar specializarea competenței în evaluări de bunuri imobile este un criteriu obiectiv și suficient pentru a stabili expertiza, potenţialul și capacitatea tehnică a evaluatorului de a duce la îndeplinire obiectul contractului de achiziţie publică, autoritatea contractantă arată că a respectat prevederile art. 187 alin. (5), lit. b) din Legea nr. 98/2016, precum și ale art. 32 alin. (3) din HG nr. 395/2016.

Arată că există un specific pronunţat al procedurii de expropriere, care conduce la necesitatea departajării operatorilor economici în funcţie de experienţa pe care o au în întocmirea rapoartelor de evaluare, conform Legii speciale nr. 255/2010.

Totodată, subliniază relevanţa acestui factor de evaluare, care are o importanţă semnificativă în emiterea și aprobarea hotărârii privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică necesară realizării proiectului.

De asemenea, consideră neîntemeiată afirmaţia contestatoarei că *„prin aplicarea acestui criteriu de atribuire este încălcat principiul proportionalităţii și sunt favorizaţi în mod nejustificat un număr mic de operatori economici [...] având în vedere faptul că pot participa evaluatori autorizaţi care au luat parte la contracte pentru evaluarea imobilelor expropriate pentru construirea obiectivelor de investiţii în domeniul transporturilor realizate atât la nivel local, judeţean, cât și naţional, precum și indiferent de domeniul de transport, nu doar pentru transport rutier"*, motivat de faptul că participarea la licitaţie nu este în niciun fel îngrădită, având în vedere că aspectele punctate în cadrul factorilor de evaluare nu reprezintă cerinţe minime de calificare sau de conformitate, riscul fiind de obţinere a unui punctaj mai mic în funcţie de modalitatea de a răspunde algoritmului de calcul.

De asemenea, menționează că nu există nicio prevedere legală care să susţină afirmaţiile contestatoarei referitoare la faptul că principiul proporționalității presupune că *"autoritatea contractantă ar putea institui condiţii de departajare în funcţie de vechimea în profesie sau de capacitatea tehnică și profesională"*, dimpotrivă, Instrucţiunea ANAP nr. 1/2017 stabilește că în cadrul contractelor de servicii aferente unor obiective de investiţii de complexitate ridicată, *"autoritatea contractantă va utiliza, în cadrul criteriului de atribuire preţ-calitate, factori de evaluare care se refera la experienţa profesionala a experţilor non-cheie și la modul de organizare a activităţilor de care sunt răspunzători aceştia în procesul de implementare a contractului ce urmează a fi atribuit [...]"* [art. 10 alin (3)].

În continuare, autoritatea contractantă invocă, în susţinere, prevederile art. 12, lit. a) unde se precizează *că "atunci când stabileşte factorii de evaluare privind calificarea, experienţa profesională și/sau modul de organizare a experţilor cheie, autoritatea/entitatea contractantă se asigură că: a) factorii de evaluare sunt asociaţi unei/unor extinderi a cerinţei/cerinţelor minime obligatorii stabilite prin caietul de sarcini, avantajul urmărit fiind în corelaţie cu valorile superioare ale nivelurilor de*

calificare și/sau experiența profesională prezentate de experții cheie, ce fac obiectul factorilor de evaluare, față de nivelul minim ce trebuie îndeplinit pentru ca propunerea tehnică să fie declarată conformă" și mențiunile Notei aferente art. 12 din Instrucțiunea ANAP nr. 1/2017, pct. (iii), respectiv *"pentru experții-cheie la care experiența profesională în implementarea unor activități similare, în cadrul unor proiecte comparabile, poate influența în mod direct calitatea executării contractului și, prin urmare, valoarea economică a ofertei, se pot stabili factori de evaluare care să urmarească avantajele competitive aduse de o ofertă ce prezintă experți-cheie superiori, din punct de vedere al experienței specifice, în raport cu celelalte oferte"*.

Astfel, consideră că factorul de evaluare a fost stabilit cu respectarea tuturor prevederilor legale incidente, fără a restricționa concurența și cu încurajarea propunerii unui personal a cărui experiență are un impact substanțial și direct asupra obținerii în condiții de calitate a rezultatelor așteptate în cadrul contractului.

Apreciază că motivele de modificare a criteriului de atribuire nr. 6 din cadrul cap. IV.2.1) din fișa de date a achiziției invocate de contestatoare sunt lipsite de relevanță.

Cu privire la criteriul nr. 7 din cadrul capitolului IV.2.1) - criterii de atribuire autoritatea contractantă arată că se solicită înlăturarea cerinței nr. 7 - experiența deținută de avocat 1 din cadrul cap. IV.2.1) din fișa de date a achiziției, referitoare la experiența deținută în calitate de avocat definitiv în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, invocându-se faptul că acest criteriu favorizează, în mod direct și nejustificat, un număr mic de operatori economici.

Față de această critică, autoritatea contractantă arată că în cadrul contractului au fost prevăzute și servicii de asigurare a asistenței și reprezentării juridice pe parcursul procesului de expropriere, avocații solicitați prin caietul de sarcini urmând să desfășoare activități specifice în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, organizate în baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, activități specifice de reprezentare în instanță a beneficiarului în litigiile generate de procedura de expropriere și/sau transfer a imobilelor afectate de construcția drumului expres, orice alte activități specifice de asistență tehnică și reprezentare juridică specifice etapelor B1, B3, B5 și B6.

Față de cele de mai sus, autoritatea contractantă apreciază că experiența avocaților definitivi este esențială pentru îndeplinirea cu succes a obiectivelor contractului de servicii.

Astfel, dintre cei opt avocați definitivi solicitați prin caietul de sarcini, autoritatea contractantă a acordat punctaj pentru doi dintre aceștia, unul demonstrând o experiență solidă în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, al doilea demonstrând o

experienţă solidă în reprezentarea în instanţele civile în cadrul unor litigii referitoare la dreptul de proprietate şi/sau alte drepturi reale.

În continuare, autoritatea contractantă subliniază importanţa cerinţei experinţei dobândită în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate, în contradicţie cu cele susţinute de contestator, având în vedere complexitatea şi diversitatea speţelor care pot apărea în cadrul comisiilor, consideră relevant criteriul de atribuire referitor la condiţia pe care trebuie să o îndeplinească avocaţii care participa în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate - şi anume calitatea de avocat definitiv, precum şi experienţa specifică în astfel de comisii a căror organizare şi funcţionare este strict reglementată de legislaţia specifică exproprierilor.

Arată că nu poate fi reţinută susţinerea contestatoarei referitoare la favorizarea, în mod direct şi nejustificat, a unui număr mic de operatori economici, faţă de numărul mare al avocaţilor definitivi din ţară, precum şi de faptul că au fost realizate numeroase procese de expropriere potrivit Legii nr. 255/2010, care au presupus constituirea unor astfel de comisii de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real din care au făcut parte, în mod obligatoriu, avocaţi.

Menţionează că se află într-o gravă eroare de interpretare a legislaţiei în materia achiziţiilor publice atunci când afirmă că factorul de evaluare conduce *la "depăşirea strictului necesar pentru asigurarea îndeplinirii contractului"*, dat fiind că, astfel cum a aratat anterior, în cadrul factorilor de evaluare se punctează elemente suplimentare faţă de cerinţele minime ale documentaţiei de atribuire, nicidecum strictul necesar pentru îndeplinirea contractului.

Aspectele punctate în cadrul factorilor de evaluare nu reprezintă cerinţe minime de calificare sau de conformitate, riscul fiind de obţinere a unui punctaj mai mic în funcţie de modalitatea de a răspunde algoritmului de calcul, iar scopul autorităţii este acela de a obţine avantaje de natura calitativă prin utilizarea unui personal cu calificări şi experienţă superioare.

Prin contestaţia nr. /03.01.2018, înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sub nr. /03.01.2018, formulată de sunt formulate critici cu privire la cerinţa nr. 1 din cuprinsul cap. III.2.3.a) Capacitatea tehnică şi/sau profesională, care prevede obligaţia ofertantului să prezinte lista principalelor servicii prestate în ultimii 3 ani, care se calculează prin raportare la data limită pentru depunerea ofertelor, din care să rezulte că ofertantul a realizat documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările şi completările ulterioare, pentru infrastructura de transport, pentru un număr de 250 de imobile.

Subliniază că este incidentă ipoteza reglementată în cuprinsul art. 9 alin. 4 din Instrucţiunile nr. 2/2017 emise în aplicarea prevederilor art. 178 şi art. 179 lit. a) şi b) din Legea nr. 98/2016 privind achiziţiile publice, cu completările ulterioare, respectiv prevederile art. 191 şi art. 192 lit. a) şi b) din Legea nr. 99/2016 privind achiziţiile sectoriale, care se referă la

faptul că dacă *„la nivelul pieței de profil relevante se înregistrează o cerere mică pentru asemenea servicii și/sau aceasta apare la intervale mari de timp datorită nivelului ridicat al competențelor necesare pentru prestarea serviciilor în cauză și/sau specificitatea acestora, faptului că acestea se încadrează într-un segment de nișă sau implică perioada lungă de timp pentru obținerea rezultatelor prestării serviciilor"*, astfel că, în opinia sa, se impune, în interesul procedurii de achiziție, ca autoritatea contractantă să majoreze intervalul de timp necesar pentru dovedirea capacității tehnice și/sau profesionale, de la 3 ani, la 5 ani.

Arată că solicitarea sa nu poate fi decât în beneficiul procedurii, în condițiile în care va asigura premisele pentru participarea unui număr mai mare de operatori economici și, implicit, va conduce la optimizarea criteriului de selecție (cel mai bun raport preț-calitate).

Formulează critici cu privire la cerința care vizează dovedirea experienței similare în realizarea documentațiilor cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010.

Arată că a solicitat autorității să clarifice criteriul de selecție amintit anterior, respectiv sensul/înțelesul sintagmei *„documentație cadastrală aferentă procesului de experopiere"* iar ținând cont de faptul că, în lipsa unei clarificări din partea autorității, din cuprinsul documentației de atribuire poate rezulta ca prin *„documentație cadastrală aferentă procesului de expropriere"* se poate înțelege exclusiv *„documentație individuală"*, care rezultă în urma finalizării procedurii de definitivare a coridorului de experopiere.

Astfel, contestatoarea susține că suntem în prezența încălcării dispoziției reglementate în cuprinsul art. 5 alin. (1) din Instrucțiunile nr. 2/2017, potrivit cărora *„nu se poate solicita demonstrarea experienței similare prin furnizarea de produse/prestarea de servicii/execuția de lucrări identice cu cele care fac obiectul contractului de achiziție publică/de achiziție sectorială/acordului- cadru care urmează a se atribui, pentru a nu se restrânge competiția, fiind necesar să fie permise și cele similare sau superioare din punctul de vedere al complexității și/sau scopului"*.

Solicită obligarea autorității contractante să adopte măsura de remediere care constă în acceptarea ca mijloc de dovedire a experienței similare, a faptului realizării lucrărilor topografice care au generat stabilirea coridorului de expropriere în cadrul unor proiecte similar, cu condiția ca acel coridor de expropriere să includă minimum 250 de imobile.

Menționează că întocmirea documentațiilor cadastrale individuale nu numai că depinde, dar că este imposibil de realizat în lipsa definitivării *„coridorului de expropriere"* și că, din punct de vedere al procedurii, documentația cadastrală individuală reprezintă *„o formalitate"*. Cu alte cuvinte, solicită să se observe că activitatea de definitivare a coridorului de expropriere este superioară din punct de vedere a complexității/scopului, celei de întocmire a documentației cadastrale individuale.

În sprijinul cererii de remediere, invocă şi dispoziţiile art. 2 alin. 2 din Instrucţiunile nr. 2/2017, potrivit cărora *„la stabilirea cerinţelor minime de calificare şi selecţie, autorităţile/entităţile contractante vor ţine cont de aspecte precum: complexitatea, volumul, durata, valoarea şi natura contractului de achiziţie publică/de achiziţie sectorială/acordului-cadru care urmează a fi încheiat, fără a se impune îndeplinirea unor condiţii ce nu prezintă relevanţă sau sunt disproporţionate în raport cu scopul menţionat la alin. (1)".*

Învederează faptul că elementul esenţial pentru procedura de expropriere este întocmirea şi avizarea coridorului de expropriere, asa cum este acesta definit de prevederile Legii nr. 255/2010. Pentru întocmirea coridorului se realizează măsurători topografice complexe, se identifică loturile de teren afectate şi proprietarii acestora, precum şi titularii de alte drepturi reale ce vizează imobilele ce urmează a fi expropriate. Tot în cadrul acestei etape se obţine de la Oficiul de Cadastru şi Publicitate Imobiliară competent avizul de începere a lucrărilor.

În cadrul etapei individualizată mai sus, contestatoarea susţine că se realizează toate măsurătorile necesare pentru determinarea suprafeţelor de teren afectate, a suprafeţelor construcţiilor şi se determină valoarea sumelor ce vor fi oferite cu titlu de despăgubire pentru expropriere. Mai mult decât atât, ulterior consemnării despăgubirilor oferite şi emiterii deciziei de expropriere, imobilele afectate trec de drept în domeniul public al statutului şi în admnistrarea expropriatorului, fără nicio altă formalitate. Ca urmare a acestui fapt, terenul aflat în coridorul de expropriere poate fi pus la dispoziţia antreprenorului, liber de sarcini, iar acesta poate demara lucrările de şantier.

În opinia sa, condiţionarea accesului la procedură de faptul prezentării unui număr minim de documentaţii cadastrale individuale, în contextul probării capacităţii tehnice/profesionale prin faptul definitivării coridoarelor de expropriere pentru proiecte de investiţii similare, contravine prevederilor art. 2 alin. (2) din Instrucţiunile nr. 2/2017.

Formulează critici cu privire la cerinţa ca experţii autorizaţi ANCPI să deţină categoria de autorizare *„D"*, care este apreciată ca excesivă şi nelegală, iar cu privire la cerinţa ca experţii autorizaţi ANCPI să deţină categoria de autorizare C susţine că este o cerinţă nelegală (categoria C nu execută tipul de lucrări care sunt specifice proiectului), totodată, apreciază ca nelegal şi faptul acordării punctajului exclusiv pentru experţii categoria D.

Solicită obligarea autorităţii să adopte măsura de remediere care constă în includerea categoriei A de experţi, în locul categoriei C, excluderea categoriei C şi faptul acordării punctajului, pentru oricare dintre categoriile sus-menţionate (A, B sau D), în contextul descris în cuprinsul contestaţiei.

În susţinerea cererii sale invocă prevederile art. 2 alin. (2), art. 7 alin. (1) din Instrucţiunile nr. 2/2017 şi prevederile Ordinului nr. 107/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind autorizarea sau recunoaşterea autorizării persoanelor fizice şi juridice române, ale unui alt stat membru

al Uniunii Europene sau ale unui stat care aparţine Spaţiului Economic European în vederea realizării şi verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, al geodeziei şi al cartografiei pe teritoriul României (emis de către directorul ANCPI), respectiv art. 4 din Regulamentul privind autorizarea sau recunoaşterea autorizării persoanelor fizice şi juridice române, ale unui alt stat membru al Uniunii Europene sau ale unui stat care aparţine Spaţiului Economic European în vederea realizării şi verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, al geodeziei şi al cartografiei pe teritoriul României din 29.03.2010.

Astfel, contestatoarea arată că, potrivit Ordinului nr. 107 din 29 martie 2010 al directorului General al ANCPI, executarea măsurătorilor şi a lucrărilor tehnice necesare întocmirii documentaţiilor privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică poate fi realizată de persoane care deţin categoriile de autorizare A, B, D şi, prin urmare, impunerea unei singure categorii de autorizare *„D"*, este restrictivă şi, deci, nelegală.

Susţine că autoritatea contractantă nu a motivat cerinţa prezentării categoriei de autorizare D, în detrimentul celorlalte două (A şi B) şi nici necesitatea solicitării în raport cu natura şi anvergura contractului.

Mai mult, contestatoarea solicită să se observe faptul că nu este legal ca autoritatea contractantă să pretindă în cuprinsul caietului de sarcini ca ofertantul să pună la dispoziţie un număr de 10 experţi autorizaţi ANCPI, dintre care minimum 3 categoria D, 4 categoria B şi 3 categoria C, iar punctajul să fie acordat exclusiv pentru experţii categoria D.

Apreciază că nu numai că este excesiv, deci nelegal să se condiţioneze participarea la proiect de prezenţa unor experţi categoria D (a evidenţiat faptul că şi experţii categoria A şi B pot presta serviciul ofertat), dar este nelegală acordarea punctajului exclusiv pentru experţii categoria D. Mai mult, potrivit Ordinului nr. 107/2010, sus-menţionat, experţii categoria C nu pot executa lucrările de specialitate care sunt specifice proiectului, deci, apreciază că este nelegală condiţionarea participării la proiect de prezenţa experţilor categoria C.

Măsura de remediere solicitată presupune includerea categoriei A de experţi, excluderea categoriei C, sau cel puţin acordarea posibilităţii participării ambelor categorii (A sau C) şi faptul acordării punctajului, pentru oricare dintre cele categoriile sus-menţionate (A, B sau D), în contextul stabilit de către autoritate (nr. documentaţii realizate).

Cu privire la cerinţa pentru expertul evaluator ANEVAR/UNEAR, contestatoarea solicită să fie obligată autoritatea să clarifice modalitatea în care se punctează experienţa pentru această categorie de experţi, respectiv să transmită ce se înţelege prin *„raport de evaluare individual pentru terenuri şi/sau construcţii"*.

Formulează critici cu privire la cerinţa pentru avocatul nr. 1, pentru care se solicită experienţa deţinută în calitate de avocat definitiv în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, organizate în baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011, în sensul obligării

autorității contractante la clarificarea modalității în care se punctează experiența pentru avocatul nr. 1.

La fel, solicită să se definească termenul de *„comisie"*, în contextul în care printr-o singură decizie se pot numi mai multe comisii pentru mai multe UAT-uri, iar contestatoarea subliniază că înțelege că pentru fiecare UAT (unitatea administrativ teritorială) se constituie o comisie separată, elementul distinctiv constând cel puțin din persoana primarului.

Ținând cont de faptul că, în lipsa unei clarificări prealabile, cerința susmenționată poate presupune dovedirea faptului participării avocatului nr. 1 la mai multe proiecte, derulate în cadrul mai multor contracte de achiziție pentru care s-au emis mai multe decizii de numire a comisiei de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real, iar prin prezenta, solicită să fie obligată autoritatea să adopte măsura de remediere care constă în modificarea modalității de acordare a punctajului, prin luarea în considerare a numărului comisiilor organizate în cadrul mai multor UAT-uri, indiferent de numărul deciziilor de numire a comisiei de verificare a dreptului de proprietate sau a unui alt drept real.

În sprijinul cererii de mai sus, contestatoarea invocă prevederile:

- art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile nr. 2/2017, potrivit cărora *„la stabilirea cerințelor minime de calificare și selecție, autoritățile/entitățile contractante vor ține cont de aspecte precum: complexitatea, volumul, durata, valoarea și natura contractului de achiziție publică/de achiziție sectorială/acordului-cadru care urmează a fi încheiat, fără a se impune îndeplinirea unor condiții ce nu prezintă relevanță sau sunt disproporționate în raport cu scopul menționat la alin. (1)"*;

- art. 7 alin. (1) din Instrucțiunile nr. 2/2017, potrivit cărora *„atunci când impune cerințe minime de calificare referitoare la experiența similară, autoritatea/entitatea contractantă trebuie să fie în măsură să motiveze aceste cerințe, precum și necesitatea solicitării acestora în raport cu natura și anvergura contractului de achiziție publică/de achiziție sectorială/acordului-cadru ce urmează a fi atribuit, în cadrul strategiei de contractare. Prin intermediul acesteia vor fi prezentate argumentele pentru care un operator economic ce nu îndeplinește nivelul de complexitate asociat cerinței de către autoritatea/entitatea contractantă sau nu îl poate atinge prin numărul de contracte impus nu ar avea capabilitățile necesare pentru a duce la bun sfârșit contractul ce urmează a fi atribuit"*.

Contestatoarea formulează critici cu privire la cerințele caietului de sarcini și la contractul de prestări servicii propuse, care, în opinia sa, nu respectă principiul egalității părților, conțin clauze abuzive sau care pun prestatorul într-o poziție vădit dezavantajată în relația cu autoritatea contractantă. Este încălcat principiul echității și toate riscurile contractuale sunt transferate către prestator, care răspunde practic nelimitat față de autoritatea contractantă și terți, care este ținut răspunzător pentru faptele unor instituții/autorități independente de controlul său. Mai mult, termenele de plată a serviciilor sunt excesiv de mari cu depășirea termenelor legale, termenul de prestare a serviciilor este extins pe o

perioadă nedeterminată, cu referire la etapele B5 şi B8 din caietul de sarcini.

În continuare, contestatoarea critică că prestatorului i se solicită să formuleze o ofertă financiară în care să se încadreze, dar nu i se indică în mod cert durata de timp pentru care serviciile trebuie oferite. Se solicită constituirea de garanţii şi conservarea acestora pe întreaga durată nedeterminată a contractului.

Critică faptul că autoritatea contractantă transferă toate riscurile contractuale în sarcina prestatorului şi mai mult decât atât îşi rezervă dreptul de a rezilia contractul unilateral nu numai pentru abateri minore ale prestatorului, ci şi pentru cazuri imputabile exclusiv acesteia, cum ar fi lipsa alocărilor bugetare pentru un contract în derulare.

Subliniază că autoritatea contractantă nu oferă nicio garanţie că nu va rezilia contractul în perioada în care prestatorul desfăşoară activitatea şi înainte ca acesta să poată factura serviciile prestate. Or, demararea unui contract implică identificarea surselor de finanţare şi asumarea asigurării acestora până la achitarea integrală a obligaţiilor.

În lumina celor menţionate anterior, contestatoarea apreciază că prestaţiile părţilor sunt vădit disproporţionate şi în afara uzanţelor comerciale. Autoritatea contractantă propune un contract de adeziune cu clauze care lezează în mod vădit interesele oricărui prestator.

Apreciază că forma actuală a caietului de sarcini şi a contractului de prestări servicii nu serveşte nici măcar intereselor autorităţii contractante. Aparent, aceasta reuşeşte să îşi asigure o poziţie favorabilă în raport cu partenerii contractuali şi prin aceasta ar proteja interesele publice, însă în fapt, poziţia dominantă obţinută prin impunerea fără negociere a unor clauze abuzive, exagerate, neconforme uzanţelor, duce la repartizarea inechitabilă a drepturilor şi obligaţiilor părţilor.

Faţă de cele expuse mai sus, contestatoarea consideră că un potenţial prestator, care deţine experienţa similară suficientă în domeniu, ar putea decide că nu doreşte să îşi asume un asemenea contract.

Un prestator care ar semna actul în forma actuală va ajunge rapid la concluzia că poziţia sa este defavorizată şi va încerca să obţină modificarearea clauzelor contractuale, ceea ce ar duce la sincope în derularea contractului şi la litigii. Autoritatea Contractantă, chiar dacă ar ajunge să înţeleagă poziţia prestatorului, nu ar mai putea modifica clauzele contractuale după încheierea procedurii.

Astfel în ambele situaţii descrise mai sus, interesul primordial al autorităţii contractante este de a obţine serviciile la calitatea şi termenul solicitate, la preţul cel mai bun, finalitate care nu ar putea fi atinsă.

Ţinând cont de faptul că un contract de achiziţie publică este asimilat unui act administrativ, perspectivă din care autoritatea contractantă ar trebui să acţioneze pentru protejarea intereselor publice fără a leza interesele private, fără a dezavantaja în mod vădit partenerii contractuali.

Subliniază că autoritatea contractantă are dreptul de a propune o variantă de contract, însă acest drept trebuie exercitat cu bună credinţă, ţinând cont de faptul că urmează a fi încheiat un contract de achiziţie

publică, iar a condiţiona participarea la procedură de impunerea acceptării unor termeni contractuali inechitabili este în fapt un abuz din partea autorităţii contractante.

Cu referire la caietul de sarcini solicită să fie obligată autoritatea contractantă să adopte următoarele măsuri de remediere:

1. Să elimine din cuprinsul art. Bl.2), cerinţa referitoare la verificarea şi actualizarea listelor proprietarilor şi ale altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere. Listele se întocmesc prin raportarea la planurile parcelare a căror întocmire, verificare, actualizare este atributul exclusiv al autorităţilor locale/instituţiilor statului. Apreciază că prestatorul nu poate înlocui competenţele instituţiilor enumerate mai sus şi nu are capacitatea de a controla activitatea acestora.

2. Să modifice art. B 3.10) în sensul eliminării cerinţei referitoare la redactarea documentaţiei cadastral-juridice în 3 exemplare. Consideră că potrivit Regulamentului de avizare, recepţie şi înscriere în evidenţele de carte funciară, reprezentatului expropriatorului i se eliberează un singur exemplar al documentaţiei recepţionate, în forma impusă de regulament.

3. Să completeze art. B 4.1. 7) cu definiţia serviciilor necesar a fi prestate de către prestator în vederea îndeplinirii obligaţiei de a acorda asistenţă beneficiarului la predarea amplasamentului către antreprenor, aceasta pentru a permite prestatorul întocmirea unui buget de cheltuieli în vederea derulării contractului.

4. Să modifice art. B5 7) în sensul introducerii unui termen rezonabil pentru acordarea serviciilor aferente etapei B5. Consideră că sintagma *„până la deblocarea tuturor conturilor de deblocări"* dă naştere unei obligaţii *„sine die"*. Arată că în practică există conturi de consemnare nedeblocate după intervale de timp de la momentul expropririi care ajung până la 10 ani sau mai mult, iar sumele rămân consemnate din lipsa interesului persoanelor îndreptăţite. Apreciază că nu este justificată şi nici întemeiată menţinerea obligaţiilor prestatorului pe un interval de timp care depinde exclusiv de voinţa/interesul terţilor, cu atât mai mult cu cât prestatorul are, conform documentaţiei de achiziţie costuri în creştere pentru menţinerea personalului, garanţiilor şi altele asemenea, puse la dispoziţia autorităţii contractante. În lipsa unui termen determinat, valoarea acestor costuri nu poate fi cuantificată la momentul ofertei în vederea stabilirii ofertei financiare. Subliniază că există posibilitatea reală ca acestea să devină împovărătoare pentru prestator, prin raportare chiar şi la valoarea maximală a preţului oferit în procedură.

5. Să completeze articolul referitor la etapa B6 şi anume, la alin. (2) solicită introducerea unui text din care să rezulte faptul că notificarea trimisă autorităţilor locale este suficientă, conform Legii nr. 255/2010 pentru îndeplinirea obligaţiei asumate de către prestator privind transferul dreptului de administrare asupa domeniului public, aflat în patrimoniul autorităţilor locale. Menţionează că, în conformitate cu aspectele invocate anterior, în termen de 30 de zile de la data notificării, dreptul de administrare trece în patrimoniul autorităţii contractante.

6. Să modifice art. B.6.3) în sensul în care documentaţiile cadastrale în vederea transferului vor fi întocmite numai în cazul în care instituţia care deţine în proprietate/administrare imobilul are (la data solicitării transferului) dreptul respectiv înscris în cartea funciară, în baza unei documentaţii avizate de către OCPI competent. Contestatoarea arată că, în forma actuală, prestatorul ar trebui, acolo unde este cazul, să realizeze, în favoarea unui terţ, cu care nu are legături contractuale, înscrierea în cartea funciară a drepturilor asupra domeniului public al statului. Suplimentar, subliniază că în multe cazuri, suprafeţele aflate în administrare sunt mari şi implică costuri însemnate pentru realizarea măsurătorilor cadastrale, iar actele care atestă drepturie asupra acestor imobile sunt de multe ori incomplete.

7. Să elimine cerinţa referitoare la punerea în executare a titlurilor executorii - decizii de expropriere, din cuprinsul art B.8 1), întrucât în formularea actuală serviciile solicitate implică inclusiv evacuări care intră în competenţa executorilor judecătoreşti şi nu reprezintă servicii legate de expropriere, ci reprezintă acte de exercitare a dreptului de administrare a expropriatorului asupra imobilelor expropriate.

8. Să elimine din cuprinsul art. B.8.2) obligaţia de a asigura prezenţa avocaţilor prestatorului la fiecare termen de judecată, în fiecare litigiu rezultat din procedura de expropriere. Această critică o formulează în sensul în care, conform prevederilor Codului de Procedură Civilă, apărările pot fi depuse la dosar, iar şedinţele de judecată se pot desfăşura şi în lipsa părţilor. Ţinând cont de preţul contractului şi de procentul de 20% din preţ, care este alocat pentru activităţi de reprezentare în faţa instanţelor de judecată, precum şi de faptul că un singur ciclu procesual în materia litigiilor referitoare la expropriere implică un număr de cel puţin 10 şedinţe de judecată, solicitarea din contract şi din documentaţia de atribuire este apreciată ca excesiv de oneroasă pentru prestator. Numărul de ore de muncă necesare pentu asigurarea prezenţei fizice la toate termenele de judecată, în toate ciclurile procesuale, generează,
în opinia sa, costuri care exced cu mult valoarea maximală a onorariului propus de către autoritatea contractantă.

Solicită modificarea documentaţiei în sensul în care prezenţa fizică a avocaţilor în faţa instanţei să nu fie considerată obligatorie, în condiţiile în care apărările pot fi efectuate şi în lipsă, fără a exclude înfăţişările în cazurile în care prestatorul consideră că prezenţa avocatului în sala de judecată este imperios necesară pentru apărarea intereselor autorităţii contractante.

9. Să modifice cuprinsul art. B.8.5) în sensul stabilirii unui termen cert şi rezonabil pentru asigurarea asistenţei în cazul litigiilor izvorâte din procedura de expropriere.

Menţionează că procedura de expropriere poate da şi dă naştere la litigii oricând de la data demarării procedurii, fără limită în timp. Chiar dacă dreptul la acţiune al reclamantului ar fi prescris, acesta poate introduce o acţiune în instanţă, iar apărătorul autorităţii contractante ar trebui să invoce excepţia corespunzătoare. Prin urmare, contestatoarea

apreciază că, în acest fel contractul devine unul pe perioadă nedeterminată, cu implicaţiile ce rezultă de aici, referitoare la obligaţiile prestatorului, costurile menţinerii personalului, a garanţiilor şi altele asemenea. Apreciază că, în lipsa unui termen determinat, valoarea acestor costuri nu poate fi cuantificată la momentul ofertei în vederea stabilirii ofertei financiare. Există posibilitatea reală ca acestea să devină împovărătoare pentru prestator, prin raportare chiar şi la valoarea maximală a preţului oferit în procedură.

De asemenea, prevederea din paragraful final, potrivit căreia contractul încetează la data soluţionării ultimului litigiu este apreciată ca lipsită de efect. Ţinând cont de faptul că o acţiune poate fi introdusă practic (chiar în mod vădit neîntemeiat) la orice dată, oricât de îndepărtată de momentul exproprierii, contractul ar rămâne în vigoare pe termen nelimitat.

10. Să modifice cuprinsul art. B11 în sensul enumerării documentelor, situaţiilor, informaţiilor avute în vedere. Această modificare s-ar impune, în opinia contestatoarei, pentru a se putea realiza estimarea volumului de ore de muncă care ar putea fi necesare în vederea îndeplinirii cerinţelor autorităţii contractante şi pentru a permite ofertanţilor să întocmească un buget realist al costurilor contractului în vederea întocmirii ofertei financiare.

11. Să modifice cerinţa din art. C referitoare la predarea documentaţiilor în pachete de minim 200 în sensul reducerii acestuia la un număr rezonabil, ca de exemplu 50 de unităţi.

Ţinând cont de numărul de imobile şi de posibilitatea ca beneficiarul să solicite predarea unui număr mai mic de immobile, precum şi de faptul că imobilele având categoria de folosinţă curţi construcţii, sau pe care sunt amplasate construcţii trebuie predate cu prioritate, impunerea cerinţei de predare la un număr atât de mare este nejustificată şi apreciază că poate duce la dificultăţi în derularea contractului.

12. Să elimine din cuprinsul art. C, a cerinţei referitoare la actualizarea documentaţiei care a stat la baza emiterii hotărârii de guvern pe cheltuiala prestatorului. Această măsură de remediere s-ar impune pe considerentul că prestatorul nu poate exercita controlul asupra eventualelor modificări referitoare la datele de identificare a imobilelor şi nu poate fi ţinut să suporte costuri generate de acţiunile terţilor aflaţi în afara controlului său. Menţionează faptul că modificările la care face referire cerinţa contestată ţin de voinţa unor terţi cum ar fi: autorităţile locale care pot modifica planurile parcelare, atreprenorul care poate modifica soluţiile tehnice şi suprafeţele ocupate (care în fapt este sub controlul autorităţii contractante), proprietari care contestă şi obţin modificarea limitelor proprietăţilor afectate s.a.m.d. Consideră că păstrarea cerinţei în forma actuală expune prestatorul unor cheltuieli nejustificate care ar putea depăşi valoarea contractului.

13. Să modifice articolul C în sensul în care documentaţiile cadastrale pentru imobilele care au făcut obiectul transferului să fie predate numai în cazul în care instituţia care deţine în

proprietate/administrare imobilul are (la data solicitării transferului) dreptul respectiv înscris în cartea funciară, în baza unei documentaţii avizate de către O.C.P.I. competent. De asemenea, solicită să se prevadă că lista numerelor de inventar poate fi predată de către prestator numai în măsura în care titularul iniţial al dreptului de administrare a primit un număr de inventar de la Ministerul Finanţelor Publice anterior momentului transferului.

14. Să modifice primul paragraf din art. D în sensul că termenul de plată nu va putea depăşi 30 de zile conform art. 6 din Legea nr. 72/2013.

15. Să completeze primul paragraf din art. D cu posibilitatea prestatorului de a livra parţial serviciile aferente etapei B6. Arată că în forma actuală, plata pentru serviciile aferente etapei B6 este condiţionată de obţinerea transferului dreptului de administrare pentru toate imobilele aflate în domeniul public al statului. Dacă, pentru motivele arătate mai sus (independent de voinţa prestatorului şi posibilităţile acestuia de a obţine un rezultat favorabil), nu se poate obţine transferul în cazul unui singur imobil, în acest caz, plata serviciilor pentru toate celelalte imobile este în fapt suspendată.

16. Să modifice cuantumul tranşelor de plată stabilite la cap. D, art. 1, art. 2, respectiv art. 3 în sensul că, pentru serviciile aferente etapei B1 plata a 25% din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de imobile; pentru serviciile aferente etapei B2 şi B7 plata a 25% din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de imobile; pentru serviciile aferente etapelor B3, B.4.I., B4.2., B5, B6 plata a 30 % din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de imobile. Subliniază că modificarea este justificată de cantitatea de servicii livrată în cadrul fiecărei etape şi că valorile propuse reflectă mai bine costurile prestatorului pentru livrarea serviciilor.

17. Să modifice art. D. 3. b) în sensul eliminării cerinţei referitoare la documentaţiile cadastrale aferente imobilelor pentru care a operat transferul dreptului de administrare şi care nu sunt înscrise în cărţile funciare relevante la data la care transferul s-a produs. Cerinţa este motivată de contestatoare având în vedere considerentele enumerate anterior, referitoare la complexitatea operaţiunilor necesare pentru întocmirea documentaţiilor de primă înscriere urmate de dezmembrare, acolo unde este necesar. Solicită, de asemenea, eliminarea cerinţei referitoare la dovezile că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune. Aceste dovezi depind de conduita unor instituţii/autorităţi publice care nu pot fi controlate de către prestator. De asemenea, solicită eliminarea cerinţei referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanţelor Publice, întrucât îndeplinirea acestei cerinţe ar transforma prestatorul în furnizor de servicii de cadastru pentru instituţiile/autorităţile publice care administrau imobilele în cauză anterior transferului şi, de asemenea, în reprezentant al acestora în relaţia cu Ministerul Finanţelor Publice pentru obţinerea numerelor de inventar, elemente care exced scopului prezentei proceduri

de achiziţie publică şi care implică persoane complet străine faţă de procedură.

18. Să modifice art. D. 6. în sensul definirii noţiunii de *"documentaţie întocmită necorespunzător"*, întrucât autoritatea contractantă nu defineşte conţinutul exact al documentaţiei în accepţiunea acestui articol şi nici ce înseamnă *„întocmire necorespunzătoare"*. Subliniază că prestatorul poate fi ţinut răspunzător doar pentru faptele sale, care constau în prelucrarea informaţiilor primite de la autorităţile/instituţiile statului, pentru efectuarea de măsurători topografice şi pentru realizarea rapoartelor de evaluare.

Arată că menţinerea corectă şi la zi a evidenţelor funciare nu este sarcina prestatorului, iar erorile generate de evidenţa incompletă sau incorectă nu pot cădea în sarcina prestatorului.

Mai mult, contestatoarea menţionează că lucrările cadastrale sunt verificate şi recepţionate de către O.C.P.I. competente, conform evidenţelor deţinute de acestea la data recepţiei, iar rapoartele de evaluare sunt rezultatul activităţii unui expert autorizat, care îşi desfăşoară activitatea conform regulilor şi reglementărilor profesiei, iar valorile rezultate nu sunt şi nu pot fi identice în situaţia în care se realizează evaluări diferite de către experţi diferiţi.

Ţinând cont de aceste considerente şi de cuantumul sancţiunilor impuse contestatoarea solicită modificarea articolului în sensul definirii clare şi exhaustive a cazurilor în care se poate cere angajarea răspunderii prestatorului, limitarea acesteia la situaţiile în care culpa îi aparţine în exclusivitate şi derivă din prelucrarea defectuoasă a informaţiilor primite de la autoritatea contractantă sau de la terţi. Solicită, de asemenea, limitarea răspunderii la prejudiciul direct şi nemijlocit cauzat în dosare privind exproprierea în care prestatorul a fost parte sau în care avocaţii acestuia au reprezentat interesele cutorităţii contractante.

19. Să modifice art. D.8. în sensul în care prestatorul să fie obligat la refacerea fără costuri suplimentare numai a documentaţiilor întocmite în mod corespunzător din culpa sa exclusivă. Formularea actuală impune refacerea documentaţiilor din orice cauză, consecinţă a oricărei acţiuni a oricărui terţ, inclusiv din iniţiativa autorităţii contractante sau a antreprenorului acesteia. Se creează o situaţie în care prestatorul riscă să presteze o cantitate nedeterminată de servicii complexe fără contraprestaţie, pe cheltuiala sa şi în condiţiile în care refacerile nu îi pot fi imputate în niciun fel. Apreciază că o asemenea obligaţie este inechitabilă, injustă şi lipsită de orice temei juridic.

20. Să modifice art. E lit. b. referitor la cerinţa ca experţii autorizaţi ANCPI să deţină categoria de autorizare *„D"*, cerință apreciată ca excesivă, la fel și cerinţa ca experţii autorizaţi ANCPI să deţină categoria de autorizare C care este apreciată ca nelegală, întrucât categoria C nu execută tipul de lucrări care sunt specifice proiectului. Prin urmare, solicită să fie obligată autoritatea contractantă la modificarea cerinței, în sensul, includerii categoriei A de experţi, în locul categoriei C (deci, excluderea

categoriei C) sau, cel puţin, acceptarea participării la proiect a experţilor, din oricare dintre cele 2 categorii (A sau C).

21. Să modifice durata contractului din forma în care este stabilită în prezent la art. F, în sensul stabilirii unui termen cert, bine determinat şi rezonabil prin raportare la valoarea contractului. Raportarea duratei la un eveniment incert din viitor şi anume *„ultimul litigiu"*, respectiv *„deblocarea ultimei consemnări"* reprezintă în fapt transformarea contractului într-un contract cu durată nelimitată, iar motivarea acestei solicitări precizează că a indicat-o anterior.

Astfel, cerinţa autorităţii contractante, ca prestatorul să rămână la dispoziţia sa, cu toate implicaţiile financiare pe care aceasta le presupune pentru acesta din urmă, în condiţiile în care prestatorul nu primeşte nicio remuneraţie suplimentară, pe termen nedeterminat, fără posibilitatea de a se retrage, sub sancţiunea penalităţilor substanţiale prevăzute în contract, este una neîntemeiată şi abuzivă.

22. Să armonizeze prevederile art. G din caietul de sarcini cu prevederile contractului de prestări servicii, întrucât potrivit contractului, acesta poate fi modificat prin ordine de modificare, în condiţiile în care caietul de sarcini permite modificările contractului exclusiv prin act adiţional.

Referitor la contractul de prestări servicii solicită admiterea contestaţiei şi, pe cale de consecinţă, să fie obligată autoritatea contractantă să adopte următoarele masuri de remediere:

1. Să modifice definiţia duratei contractului prin introducerea unui termen cert şi rezonabil, raportat la momentul exproprierii, la care încetează obligaţia de a presta servicii referitoare la eliberarea consemnărilor, respectiv reprezentarea în litigii. Aşa cum a arătat anterior, în forma actuală, contractul este încheiat în fapt *„sine die"*.

2. Să modifice art. 3.5 raportat la momentul exproprierii la care încetează obligaţia de a presta servicii referitoare la eliberarea consemnărilor, respectiv reprezentarea în litigii. Aşa cum a arătat anterior, în forma actuală contractul este încheiat în fapt *„sine die"*.

3. Să modifice art. 3.6. în sensul definirii conţinutului ordinelor de lucru care nu modifică perioada de prestare a serviciilor, în cazul în care cantitatea de servicii solicitată creşte ca urmare a ordinelor de lucru, menţinerea nemodificată a perioadei de prestare a serviciilor poate crea dificultăţi prestatorului şi îl poate expune nejustificat la plata de penalităţi sau daune.

4. Să modifice cuantumul tranşelor de plată stabilite la cap. IV art. 4.2., în sensul că, pentru serviciile menţionate la punctul I) plata a 25% din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de imobile, pentru serviciile menţionate la punctul II) plata a 25% din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de immobile, pentru serviciile menţionate la punctul III) plata a 30 % din valoarea onorariului per imobil, multiplicată cu numărul de imobile. Susţine că aceste modificări sunt justificate de cantitatea de servicii livrată în cadrul fiecărei

etape, iar valorile propuse reflectă mai bine costurile prestatorului pentru livrarea serviciilor.

5. Să modifice termenul de plată stabilit la cap. IV art. 4.2. în sensul că, nu va putea depăşi 30 de zile conform art. 6 din Legea nr. 72/2013.

6. Să modifice art. 4.2.1. III) în sensul eliminării cerinţei referitoare la documentaţiile cadastrale aferente imobilelor pentru care a operat transferul dreptului de administrare şi care nu sunt înscrise în cărţile funciare relevante la data la care transferul s-a produs.

Cerinţa este motivată de considerentele enumerate de contestatoare anterior, referitoare la complexitatea operaţiunilor necesare pentru întocmirea documentaţiilor de primă înscriere urmate de dezmembrare, acolo unde este necesar. Solicită, de asemenea, eliminarea cerinţei referitoare la dovezile că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune. Aceste dovezi depind de conduita unor instituţii/autorităţi publice care nu pot fi controlate de către prestator. De asemenea solicită eliminarea cerinţei referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanţelor Publice, întrucât îndeplinirea acesteia cerinţe ar transforma prestatorul în furnizor de servicii de cadastru pentru instituţiile/autorităţile publice ce administrau imobilele în cauză anterior transferului şi de asemenea în reprezentant al acestora în relaţia cu Ministerul Finanţelor Publice pentru obţinerea numerelor de inventar, elemente care exced scopului prezentei proceduri de achiziţie publică şi care implică persoane complet străine faţă de procedură.

7. Să modifice art. 4.2.1. III) în sensul în care să fie permise predări parţiale pentru servicii aferente etapei B6, întrucât în forma actuală, plata pentru serviciile aferente etapei B6 este condiţionată de obţinerea transferului dreptului de administrare pentru toate imobilele aflate în domeniul public al statului. Dacă, pentru motivele arătate mai sus (independent de voinţa prestatorului şi posibilităţile acestuia de a obţine un rezutat favorabil), nu se poate obţine transferul în cazul unui singur imobil, plata serviciilor pentru toate celelalte imobile este în fapt suspendată.

8. Conform art. 4.2.1. III) termenul de plată este extins cu o perioadă de 30 de zile necesară verificării serviciilor prestate, iar pentru simetrie contractuală, solicită să fie obligată autoritatea să introducă o penalitate de întârziere care se va aplica în eventualitatea depăşirii termenului de verificare.

9. Să modifice art. 4.2.4. prin introducerea definiţiei exacte a noţiunii de *"documentaţie necorespunzătoare"*, motivat de faptul că prestatorul poate fi ţinut răspunzător doar pentru faptele sale, care constau în prelucrarea informaţiilor primite de la autorităţile/instituţiile statului, pentru efectuarea de măsurători topografice şi pentru realizarea rapoartelor de evaluare.

Susţine că menţinerea corectă şi la zi a evidenţelor funciare nu este sarcina prestatorului, iar erorile generate de evidenţa incompletă sau incorectă nu pot cădea în sarcina prestatorului.

Mai mult, contestatoarea arată că lucrările cadastrale sunt verificate şi recepţionate de O.C.P.I. competente, conform evidenţelor deţinute de acestea la data recepţiei, iar rapoartele de evaluare sunt rezultatul activităţii unui expert autorizat, care îşi desfăşoară activitatea conform regulilor şi reglementărilor profesiei, iar valorile rezultate nu sunt şi nu pot fi identice în situaţia în care se realizează evaluări diferite de către experţi diferiţi.

Față de aceste considerente şi de cuantumul sancţiunilor impuse, solicită modificarea articolului în sensul definirii clare şi exhaustive a cazurilor în care se poate cere angajarea răspunderii prestatorului, limitarea acesteia la situaţiile în care culpa îi aparţine în exclusivitate și derivă din prelucrarea defectuoasă a informaţiilor primite de la autoritatea contractantă sau de la terţi.

10. Să modifice art. 4.2.5. privind refacerea documentaţiilor pe cheltuiala prestatorului pentru motive care nu ţin de conduita/acţiunile prestatorului, cerință pe care contestatoarea o consideră neîntemeiată şi inechitabilă. În cazul în care intervin modificări de proiect, schimbări în planurile parcelare, schimbări în evidenţele de carte funciară, modificări ale cadrului legislativ sau altele, contestatoarea apreciază că nu există temei pentru transferarea costurilor în sarcina prestatorului. Cu precădere în situaţia modificărilor de proiect sau în cazul modificărilor rezultate din emiterea de prdine de lucru conform prevederilor art. 3.6., costurile ar trebui să cadă în sarcina părţii care le-a generat şi anume autoritatea contractantă.

11. Să elimine art. 4.2.12., care stabilește că orice clauză care derogă de la prevederile imperative ale Legii nr. 72/2013 este nulă.

12. Să modifice art. 5.5.7. în forma sa actuală, unde sfera serviciilor care pot fi solicitate în legătură cu obiectul contractului este extinsă fără a se defini limitele acestei extinderi şi, pe cale de consecinţă, şi cantităţile de servicii care pot fi solicitate.

13. Să modifice art. 5.5.8 B) 6) în sensul eliminării răspunderii prestatorului pentru demisia salariatului, întrucât prestarorul nu are dreptul legal de a intezice salariaţilor demisia şi nici nu poate fi ţinut să răspundă pentru exercitarea acestui drept.

14. Să completeze art.6.3 în sensul că răspunderea prestatorului este limitată la preluarea în mod complet şi corect a informaţiilor furnizate de autorităţile/instituţiile competente la data la care acestea au fost colectate, iar eventualele modificări ulterioare nu pot atrage răspunderea Prestatorului.

15. Să modifice art. 9.3. în sensul că poliţa de asigurare profesională se poate transmite în copie legalizată/certificată de avocat. Poliţa de asigurare în original este necesară avocaţilor în derularea activităţii profesionale.

16. Să modifice art. 13.9. în sensul că garanţia de bună execuţie este de 10% din valoarea contractului și se constituie în avans și se eliberează în termen de 14 zie de la data la care prestatorul a îndeplinit integral obligaţiile contractuale, întrucât în forma actuală durata

contractului este nelimitată prin raportare la durata prestării serviciilor aferente etapelor B5 respectiv B8. Solicită limitarea clară a duratei de timp pentru care se asigură serviciile menţionate anterior şi pe cale de consecinţă determinarea exactă a datei la care garanţia se va elibera.

17. Să modifice art. 13.13. în sensul obligării autorităţii contractante la eliminarea prevederii referitoare la aplicarea de penalităţi de întârziere, însă în cazul în care se va aprecia că este necesară menţinerea clauzei, în subsidiar solicită obligarea autorității contractante la diminuarea acestora și la calcularea prin raportare la valoarea garanţiei de bună execuţie şi nu prin raportare la valoarea contractului. Aceasta deoarece, în forma actuală, clauza ar creea o disproporţie vădită între obligaţia neexecutată și valoarea penalităţilor. De asemenea, în situaţia în care se va aprecia că se impune menţinerea clauzei, contestatoarea apreciază că se impune obligarea autorității contractante să introducă un termen minim în care prestatorul are dreptul de a reîntregi poliţa, anterior exercitării opţiunii de reziliere a contractului.

18. Solicită eliminarea posibilităţii de reziliere unilaterală fără compensaţii, care potrivit Capitolul XVI este reglementat dreptul autorităţii contractante de a suspenda în mod unilateral executarea contractului şi de a-l rezilia, conform art. 16.4, în situaţia în care durata suspendării excede 12 luni. Contestatoarea consideră că în forma actuală, art. 16.4 poate constitui un izvor pentru conduita abuzivă a autorităţii cotractante, având în vedere faptul că serviciile contractate sunt legate în succesiune, posibilitatea autorităţii contractante de a rezilia unilateral contractul, fără plata vreunei compensaţii prestatorului este inechitabilă şi poate crea prejudicii acestuia. Ţinând cont de condiţiile de plată, se poate ajunge în situaţia în care prestatorul să nu poată încasa contravaloarea serviciilor prestate dar încă nefacturate.

În continuare, contestatoarea arată că suspendarea contractului este un act unilateral, impus de autoritatea contractată, solicită obligarea autorităţii contractante la introducerea unei clauze care să îi permită prestatorului, în cazul în care, consideră că menţinerea contractului depăşeşte nivelul preconizat de cheltuieli, să rezilieze contractul în situaţia în care perioada de suspendare instituită de autoritatea contractantă depăşeşte un interval de 12 luni. Aceasta deoarece menţinerea personalului, a tehnicii şi a garanţiilor alocate contractui naşte cheltuieli în sarcina prestatorului, cheltuieli care pot deveni excesiv de oneroase.

19. Să elimine art.17.16 lit.b), respectiv prevederea potrivit căreia prestatorul îşi asumă riscul întârzierilor generate de acţiunile instituţiilor statului, întrucât acestea se află în afara sferei controlului prestatorului, care nu poate fi ţinut răspunzător pentru acţiunile/inacţiunile lor.

20. Să modifice art. 17.8. în sensul că aplicarea procentului penalităţilor stipulate la art. 17.8 să se facă, conform uzanţelor, la valoarea obligaţiilor pentru care termenul de executare a fost depăşit, întrucât raportarea actuală la valoarea contractului este excesivă, cu atât mai mult cu cât pentru 20% din valoare, prestarea de servicii este incertă,

depinzând de existenţa sau de data introducerii de acţiuni în instanţă de către persoanele expropriate.

21. Să modifice art. 17.9. și art 17.9 care impune prezenţa avocaţilor prestatorului la fiecare termen de judecată, în fiecare litigiu rezultat din procedura de expropriere. La acest punct al contestației contestatoarea a formulat apărări similare, referitor la faptul că apărările pot fi depuse la dosar, iar şedinţele de judecata se pot desfăşura şi în lipsa părţilor.

Astfel, solicită obligarea autorității la modificarea documentaţiei în sensul în care prezenţa fizică a avocaţilor în faţa instanţei să nu fie considerată obligatorie, în condiţiile în care apărările pot fi efectuate şi în lipsă, fără a exclude înfăţişările în cazurile în care prestatorul consideră că prezenţa avocatului în sala de judecată este imperios necesară pentru apărarea intereselor autorităţii contractante. Solicită limitarea răspunderii la prejudiciul direct şl nemijlocit cauzat autorităţii contractante prin faptul neparticipării avocaţilor prestatorului la termene. Subliniază că, în forma actuală a documentației de atribuire, plata daunelor nu este condiţionată de existența prejudiciului încercat de către autoritate (200/lei/termen neprezentare), întrucât orice despăgubire presupune existenţa unui prejudiciu.

22. Să modifice art. 17.10. și art. 17.10, care sunt formulate în mod general, iar din interpretarea acestuia prestatorul poate ajunge să fie ţinut răspunzător fără a fi cupabil în vreun fel. Subliniază că nu este definită noţiunea de *"documentaţie întocmită necorespunzător"*, iar prestatorul poate fl ţinut răspunzător doar pentru faptele sale, care constau în prelucrarea informaţiilor primite de la autorităţile/instituţiile statului, pentru efectuarea de măsurători topografice şl pentru pentru realizarea rapoartelor de evaluare.

Arată că menţinerea corectă şi la zi a evidenţelor funciare nu este sarcina prestatorului, iar erorile generate de evidenţa incompletă sau incorectă nu pot cădea în sarcina prestatorului. Mai mult, lucrările cadastrale sunt verificate şi recepţionate de OCPI competente, conform evidenţelor deţinute de acestea la data recepţiei.

Menționează că rapoartele de evaluare sunt rezultatul activităţii unui expert autorizat, care îşi desfăşoară activitatea conform regulilor şi reglementărilor profesiei, iar valorile rezultate nu sunt şi nu pot fl identice în situaţia în care se realizează evaluări diferite de către experţi diferiţi.

Ţinând cont de aceste considerente şi de cuantumul sancţiunilor impuse, contestatoarea solicită obligarea autorităţli contractante la modificarea articolului analizat, în sensul definirii clare şi exhaustive a cazurilor în care se poate cere angajarea răspunderii prestatorului şi limitarea acesteia la situaţiile în care culpa îi aparţine în exclusivitate şi derivă din prelucrarea defectuoasă a informaţiilor primite de la autoritatea contractantă sau de la terţi. Solicită limitarea răspunderii la prejudiciul direct şi nemijlocit cauzat în dosare privind exproprierea în care prestatorul a fost parte sau în care avocaţii acestuia au reprezentat interesele autorităţii contractante.

23. Să elimine lit. b) din art. 17.11., iar sancţiunea rezilierii contractului şi aplicarea de penalităţi în cuantum de mai mult de 50% din valoarea acestuia este apreciată mai mult decât suficientă pentru a acoperi prejudiciile suferite de autoritatea contractantă. Finalizarea serviciilor pe cheltuiala prestatorului, fără limitarea valorii acestei cheltuieli, reprezintă în opinia contestatoarei o veritabilă situaţie de îmbogăţire fără justă cauză pentru autoritatea contractantă. Subliniază că scopul penalităţilor este de a acoperi prejudiciul şi nu de a genera venituri în favoarea părţii care le aplică.

24. Să modifice art. 17.12. și art. 17.12, pentru simetrie şi pentru păstrarea unui raport echitabil între părţi solicită ca penalităţile de întârziere la plată să fie calculate la aceeaşi valoare procentuală cu cea aplicată penalităţilor de întârziere stabilite în sarcina prestatorului. De asemenea, deorece termenul de plată se calculează prin raportare la termenul în care autoritatea contractantă verifică serviciile prestate, solicită introducerea de penalităţi de întârziere pentru depăşirea termenului prevăzut pentru verificare, calculate la valoarea serviciilor supuse verificării.

25. Să elimine sau să reformuleze art. 17.16. Conform formulării actuale, prestatorul suportă riscuri generate de conduita terţilor asupra cărora nu are niciun instrument de control, iar întârzierile cauzate de faptele instituţiilor statului sau ale autorităţilor implicate în procedura de expropriere nu pot reprezenta motiv de angajare a răspunderii prestatorului şi nici de reziliere a contractului. Angajarea răspunderii prestatorului pentru conduita unor terţi ce acţionează autonom şi independent de acesta nu este echitabilă, nu poate fi justificată şi nu are niciun temei juridic.

26. Referitor la articolele 18.1, 18.2., 18.3, 18.4 și 18.6 sunt formulate în mod general şi pot duce la interpretări divergente în executarea contractului, pentru acest motiv şi ţinând cont de faptul că penalităţile/despăgubirile sunt stabilite fără a exista o limită superioară, solicită obligarea autorităţii contractante, fie la reformularea acestora pentru a se indica expres şi limitat situaţiile în care despăgubirile generale sunt aplicabile, fie la eliminarea în totalitate a acestor articole.

27. Să elimine litera e) din art. 19.2.1) pentru considerentul că procedura de expropriere poate da şi dă naştere la litigii oricând de la data demarării procedurii, fără limită în timp. Chiar dacă dreptul la acţiune al reclamantului ar fi prescris, acesta poate introduce o acţiune în instanţă, iar apărătorul autorităţii contractante ar trebui să invoce excepţia corespunzătoare, astfel, contactul devine unul pe perioadă nedeterminată, cu implicaţiile ce rezultă de aici referitor la obligaţiile prestatorului, costurile menţinerii personalului, a garanţiilor şi altele asemenea.

28. Să modifice art. 19.3. și art. 19.3, care stabilesc cazurile în care se poate aplica sancţiunea rezilierii unilaterale a contractului. Ţinând cont de gravitatea sancţiunii, situaţiile în care aceasta poate fi aplicată apreciază că se impune a fi enumerate limitativ. Pentru acest motiv solicită obligarea autorităţii la eliminarea sintagmei *„dar nelimitându-se la*

acestea" din paragraful 1 al articolului, și eliminarea literei a) din același articol. Apreciază că aceste prevederi sunt generale și permit aplicarea sancțiunii pentru orice abatere, chiar minoră de la obligațiile stabilite prin contract.

De asemenea, solicită obligarea autorității la modificarea literei m) în sensul că, în situația în care intervine actul normativ modificator, părțile vor conveni asupra modalităților de încetare a contractului, iar, în forma actuală riscul rezilierii, în cazul prestatorului, depinde exclusiv de voința autorității publice.

29. Să completeze art. 19.8 cu un termen clar exprimat în zile pentru certificarea sumelor convenite prestatorului în cazul rezilierii.

30. Să completeze art. 20.1. cu titlu exemplificativ, cu cel puțin o circumstanță imprevizibilă ce ar face ca îndeplinirea contractului să devină contrară interesului public.

31. Să elimine art. 20.2., întrucât forma actuală a acestui articol transformă obligațiile autorității contractante în obligații pur potestative.

32. Să modifice art. 23.3 în sensul în care să permită suspendarea acordării serviciilor de către prestator, în cazul în care autoritatea contractantă nu își îndeplinește obligațiile de plată scadente în temenul impus de contract.

Prin adresa nr. 2178/10-C2/16.01.2018, Consiliul a solicitat contestatoarei să indice natura juridică a adresei sale cu nr. /18.12.2017, respectiv solicitare de clarificare (act de drept material) sau notidicare prealabilă (act de drept procesual).

Față de această solicitare contestatoarea a răspuns prin adresa nr. /17.01.2018, înregistrată la Consiliu sub nr. /17.01.2018, în sensul că adresa nr. /18.12.2017 a fost formulată în sensul art. 6 și următoarele din Legea nr. 101/2016, fiind constrânsă de *„factorul timp"* să formuleze notificare prealabilă, în condițiile în care a avut la dispoziție un termen de 10 zile să promoveze notificarea prealabilă, termen calculat de la data luării la cunoștință de conținutul documentației de atribuire.

Autoritatea contractantă a formulat un punct de vedere față de contestația formulată de prin adresa nr. 6662/01.02.2018, înregistrat la Consiliu sub nr. /01.02.2018, prin care solicită respingerea ei ca neîntemeiată.

Autoritatea contractantă arată că a formulat contestația cu rea credință, în condițiile în care avea posibilitatea să solicite clarificări autorității contractante, iar prin faptul formulării unei contestații a tergiversat procesul de achiziție, în detrimentul altor operatori economici interesați de participarea la procedură.

Autoritatea contractantă a formulat apărări pe fondul cauzei, iar referitor la criticile vizând cerința nr. 1 din fișa de date a achiziției, cap. III.2.3.a) - capacitatea tehnică și/sau profesională, arată că a solicitat ofertanților îndeplinirea următorului criteriu de experiență similară: *"ofertantul va prezenta lista principalelor servicii prestate în ultimii 3 ani,*

din care să rezulte că ofertantul a realizat documentaţii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările si completările ulterioare, pentru infrastructura de transport, pentru un număr minim de 250 imobile. Ultimii 3 ani se raportează la termenul limită de depunere a ofertelor, cu aplicarea corespunzătoare a Instrucţiunii ANAP nr. 2/2017 (art.13). Se vor lua in considerare numai documentaţiile cadastrale depuse şi înregistrate la OCPI.".

Solicitarea contestatoarei de a majora intervalul de referinţă pentru îndeplinirea cerinţei experienţei similare de la 3 la 5 ani nu poate fi admisă, în condiţiile în care nu se prezintă, în cuprinsul contestaţiei, nicio justificare pertinentă privind extinderea perioadei de referinţă.

Precizează faptul că aplicabilitatea prevederilor art. 179, lit. b), teza a II-a din Legea 98/2016, respectiv *"atunci când este necesar în scopul asigurării unui nivel corespunzător de concurenţă, autoritatea contractantă poate stabili că sunt luate în considerare livrări de produse relevante efectuate sau servicii relevante prestate cu mai mult de 3 ani în urmă"* reprezintă o situaţie de excepţie, respectiv condiţii limitative, care sunt enunţate şi în Instrucţiunea ANAP nr. 2/2017, la art. 9 alin (4), respectiv *"în situaţia în care la nivelul pieţei de profil relevante se înregistrează o cerere mică pentru asemenea servicii şi/sau aceasta apare la intervale mari de timp datorită nivelului ridicat al competenţelor necesare pentru prestarea serviciilor în cauză şi/sau specificitatea acestora, faptului ca acestea se încadreaza într-un segment de nişă sau implică o perioadă lungă de timp pentru obţinerea rezultatelor prestării serviciilor".*

Arată că niciuna dintre aceste situaţii excepţionale nu se îndeplinesc în cazul serviciilor care sunt solicitate ca experienţă similară solicitată ofertanţilor în cadrul acestei proceduri de achiziţie publică.

Subliniază că prevederile art. 2 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică necesară realizării unor obiective de interes naţional, judeţean şi local, enumeră lucrările de utilitate publică pentru care este aplicabilă legea specială, precum şi instituţiile/autorităţiile publice care au calitatea de expropriator. Prin urmare, apreciază că serviciile de specialitate specifice procedurii exproprierii pot fi achiziţionate de către consiliile locale, consiliile judeţene, CNAIR SA, CNCF CFR SA etc, instituţii de profil care, în ultimii 3 ani, au efectuat exproprieri pentru numeroase obiective de investiţii şi pentru care au fost contractate inclusiv servicii de elaborare documentaţii cadastrale.

Totodată, menţionează că nu a restricţionat participarea la licitaţie a acelor operatori economici care au prestat servicii similare, însă în alte domenii de transport decât cel rutier, respectiv naval, aerian, feroviar, metrou, şi nici nu a restricţionat participarea la licitaţie a acelor operatori economici care au desfăşurat activităţi similare, însă pentru alte categorii de drum decât cel pentru care se realizează prezentele servicii, respectiv drum expres.

Arată că nu poate extinde termenul de referinţă de la 3 la 5 ani în cuprinsul strategiei de contractare, având în vedere că nu există niciun indiciu privind o eventuală cerere mică pentru astfel de servicii sau privind raritatea unor astfel de servicii datorată unui nivel ridicat al competenţelor pe care prestarea serviciilor l-ar presupune.

Apreciază că termenul de referinţa de 3 ani este stabilit pentru a dovedi capacitatea tehnică a prestatorului de a procesa documentaţiile cadastrale pentru un număr de 250 de imobile cu celeritate şi cu respectarea termenelor contractuale. În acest context, consideră ca termenul de 3 ani la care trebuie raportată experienţa întocmirii documentaţiilor cadastrale specifice procedurii exproprierii este unul relevant, care asigură o concurenţă reală între operatorii economici.

Pentru îndeplinirea cerinţei, arată că nu este interesată de contracte finalizate care au avut ca obiect servicii cadastrale, ci de servicii prestate privind realizarea unui număr limitat de documentaţii cadastrale (250), pentru care se poate face dovada depunerii şi înregistrării la OCPI, ceea ce echivalează cu dovada unei recepţii calitative a respectivelor servicii.

Subliniază că în situaţia în care un operator economic nu ar putea îndeplini singur cerinţa, autoritatea contractantă a prevăzut, în conformitate cu dispoziţiile legale aplicabile, atât posibilitatea participării în asociere la licitaţie, cât şi posibilitatea de a beneficia de susţinere din partea unui terţ, deci cumularea resurselor în vederea demonstrării criteriului de capacitate tehnică.

Cu privire la solicitarea clarificării sintagmei *"documentaţie cadastrală aferentă procesului de expropriere"* şi, totodată, adoptarea unei masuri de remediere în sensul acceptării, în vederea îndeplinirii cerinţei privind experienţa similară, a documentaţiilor necesare pentru întabularea coridorului de expropriere, autoritatea arată că nu a cerut ca ofertanţii să facă dovada că au prestat servicii pentru definitivarea coridorului de expropriere pentru proiecte de investiţii, ci doar să fi realizat documentaţii cadastrale diferite (individuale) pentru 250 de imobile diferite.

Consideră neîntemeiată solicitarea contestatoarei referitoare la adoptarea măsurii de remediere prin acceptarea ca mijloc de dovedire a experienţei similiare a lucrărilor de specialitate de întabulare a coridorului de expropriere, având în vedere că elaborarea unei documentaţii cadastrale totale pentru un coridor expropriat cu 250 de imobile nu presupune acelaşi lucru cu elaborarea de documentaţii cadastrale individuale pentru 250 de imobile diferite şi, pe cale de consecinţă, o astfel de documentaţie cadastrală pentru întabularea coridorului expropriat nu va fi reţinută pentru îndeplinirea cerinţei.

Arată că documentaţia pentru întregul coridor, indiferent de numărul de imobile conţinute de acesta, presupune doar o centralizare a informaţiilor obţinute din documentaţiile cadastrale individuale realizate pentru fiecare imobil în parte şi care poate fi realizată într-un termen de 30 de zile, pe când realizarea documentaţiei cadastrale pentru fiecare imobil în parte presupune o activitate mult mai complexă şi de dificultate

sporită, pentru care se alocă mai multe resurse și care se întinde pe o perioada mai mare de timp.

Mai mult decât atât, precizează că pentru întabularea culoarului de expropriere prestatorul procesează, cu precădere, informațiile și documentația pusă la dispoziție de către autoritatea contractantă, spre deosebire de întocmirea documentațiilor cadastrale individuale, în cazul cărora prestatorul trebuie sa realizeze o serie complexă de demersuri în vederea îndeplinirii condițiilor de avizare.

Astfel, contrar afirmațiilor contestatarei raportat la gradul de dificultate și la complexitatea operațiunilor pe care le presupun întocmirea celor două tipuri de documentații, consideră că întabularea culoarelor de expropriere pentru un număr de 250 de imobile, nu este relevantă și nu reflectă experiența prestatorului în acest domeniu.

Subliniază că face o confuzie între factorii de evaluare utilizați pentru acordarea punctajului privind componenta tehnică și cerințele minime obligatorii ale caietului de sarcini.

Autoritatea contractantă a punctat în cadrul factorilor de evaluare acei experți care prezintă cea mai mare relevanță pentru desfășurarea activităților de cadastru și au cel mai mare impact calitativ asupra serviciilor prestate, respectiv a punctat experiența specifică a celor 3 experți cadastru, autorizați ANCPI pentru categoria D.

În acest context al prevederilor documentației de atribuire, și ținând cont de faptul că este, foarte clar faptul că experții sus menționați sunt cerințe minime obligatorii și de conformitate ale caietului de sarcini, respectiv factori de evaluare pentru care ofertanții pot primi punctaj, invocarea de catre contestatoare a prevederilor art. 2 alin (2) și ale art. 7 alin. f) din Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017 este apreciată de autoritatea contractantă ca improprie și nu susține argumentele ce se doresc a fi evidențiate, întrucât respectivele prevederi se referă la modalitatea de stabilire a criteriilor de calificare, și nu la modalitatea de stabilire a cerințelor caietului de sarcini sau a factorilor de evaluare.

Susține că factorii de evaluare stabiliți de autoritatea contractantă în fișa de date a achiziției respectă în integralitate prevederile legislației aplicabile în materia achizițiilor publice, motiv pentru care documentația de atribuire a fost validată de ANAP.

Mai mult, prin caietul de sarcini, autoritatea contractantă susține că a solicitat personal de specialitate autorizat atât în categoria D, cât și în categoriile B și C, deci nu a fost impusă o singură categorie de autorizare.

Autoritatea contractantaă arată că a decis să puncteze acele categorii de personal care prezintă cea mai mare relevanță pentru derularea activităților și care, prin gradul ridicat de specializare și experiență, pot aduce un spor de calitate serviciilor prestate, în acord cu prevederile legale aplicabile în materia achizițiilor publice.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei referitoare la introducerea clasei A în locul clasei C de autorizare, respectiv de a fi punctate toate clasele de autorizare, consideră ca aceasta este neîntemeiată, pe considerentul că, chiar în cuprinsul contestației, sunt

enumerate tipurile de lucrări care pot fi executate de către experții autorizați categoria C, acestea regăsindu-se printre activitățile necesare realizării contractului (măsurători, întocmirea planurilor de amplasament și delimitare, întocmirea documentațiilor de scoatere din circuitul agricol a terenurilor).

Arată că fără experți autorizați clasa D nu este posibilă realizarea obligațiilor de întabulare a culoarului, avizare documentație de către un verificator autorizat, etc.

De asemenea, punctarea clasei D este relevantă în contextul în care activitățile desfășurate de către celelalte tipuri de experți autorizați - măsurători, ridicări topo, sunt inferioare răspunderii verificărilor efectuate de către experții autorizați clasa D.

Arată că activitățile de expropriere cuprinse în cadrul caietului de sarcini nu ar putea fi realizate fără deținerea autorizațiilor enumerate mai sus.

Referitor la numărul personalului, autoritatea contractantă arată că acesta a fost stabilit prin raportare la volumul de muncă pe care îl presupune obiectul contractului.

Cu privire la solicitarea de clarificare a sintagmei *„raport de evaluare individual pentru terenuri și/ sau construcții"*, autoritatea contractantă susține că, în mod similar, cu cerința de elaborare a rapoartelor de evaluare prevăzută în caietul de sarcini pentru prezenta procedură, vor fi reținute pentru acordarea punctajului acele rapoarte de evaluare individuală realizate pentru fiecare imobil în parte (în funcție de categoria de folosința) pentru a putea fi stabilit cuantumul despăgubirilor în baza suprafețelor reale rezultate din documentațiile cadastrale individuale realizate pentru fiecare imobil.

Cu privire la solicitarea de clarificare a modului de punctare a experienței avocatului 1, autoritatea menționează că va puncta numărul de comisii de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real în care avocatul a activat, documentul justificativ prin care urmează a se verifica acest aspect fiind decizia de numire în aceste comisii.

Subliniază că factorul de evaluare se referă, în mod evident, la numărul de comisii în care avocatul a participat și nicidecum la numărul de decizii în care acesta a fost nominalizat. Astfel, în situația în care un avocat este nominalizat, prin aceeași decizie, în cadrul mai multor comisii, în aplicarea algoritmului de calcul pentru acest factor de evaluare, autoritatea contractantă arată că se va lua în considerare numărul comisiilor în care este desemnat prin acea unică decizie, și nu se va considera ca fiind o singură comisie doar pentru că documentul de nominalizare este unul singur (decizia).

De asemenea, menționează că în situația în care pentru același proiect, avocatul este desemnat în mai multe comisii, toate vor fi luate în considerare, chiar dacă sunt aferente aceluiași obiectiv de investiții.

În contextul prevederilor documentației de atribuire, și ținând cont de faptul că este foarte clar că avocatul cu experiența descrisă mai sus este un factor de evaluare pentru care ofertanții pot primi punctaj,

invocarea de către contestatoare a prevederilor art. 2 alin (2) și ale art. 7 alin (1) din Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017 este apreciată ca improprie și nu susține argumentele ce se doresc a fi evidențiate, întrucat respectivele prevederi se referă la modalitatea de stabilire a criteriilor de calificare, și nu au aplicabilitate asupra factorilor de evaluare.

Contestatoarea a formulat un răspuns la punctul de vedere exprimat de autoritatea contractantă, expus mai sus, prin adresa nr. /02.02.2018, înregistrată la Consiliu sub nr. /02.02.2018, prin care subliniază experiența dobândită în materia procedurii expropierii, iar afirmațiile autorității contractante sunt apreciate ca nefondate.

În concret, contestatoarea arată că întocmirea coridorului de expropiere nu este o activitate inferioară, ci din contră este una complexă, care presupune trasarea limitelor acestuia în teren prin măsurători, identificarea parcelelor de teren peste care se suprapune ampriza, să identifice proprietarii parcelelor afectate, să identifice suprafața de teren ce va fi expropiată și să evalueze terenul și să stabilească valorile de despăgubire.

În continuare, contestatoarea arată că după emiterea deciziei de expropiere, prestatorul trebuie să depună coridorul de expropiere, decizia și dovada consemnării despăgubirilor la OCPI, în vederea înscrierii în cartea funciară.

Odată ce coridorul de expropiere este întabulat, autoritatea contractantă se va găsi în situația în care va avea toate datele întocmirii documentațiilor individuale, care preiau datele obținute în etapa de întocmire a documentației pentru promovarea hotărârii de guvern și în etapa întabulării coridorului.

Cu privire la cerința de participare la proiect a experților autorizați din categoriile C și D și faptul punctării exclusive a experienței categoriei D, contestatoarea subliniază că experții din categoria D realizează doar o verificare internă a calității, aceștia nu avizează documentații.

În continuare, arată că avizarea documentației se realizează de către OCPI, iar sintagma „avizarea documentației", în opinia contestatoarei ar trebui înlocuită cu „verificarea documentației".

Față de considerentele de mai sus, contestatoarea arată că cerința vizând autorizații categoria D ar trebui reformulată în sensul că autorizatul trebuie să fi verificat și nu neapărat să fi realizat un anumit număr de documentații, caz în care este suficientă depunerea unui raport de verificare internă, pentru îndeplinirea cerinței și care nu poartă neapărat viza OCPI.

Față de aceste argumente apreciază ca nelegală punctarea doar a experților din categoria D, cu solicitarea de includere a categoriei A de experți.

Autoritatea contractantă a completat punctul de vedere exprimat față de contestația prin adresa nr. 8032/05.02.2018, înregistrată la Consiliu sub nr. /05.02.2018, prin

care formulează apărări cu privire la motivele din cuprinsul contestației vizând caietul de sarcini și contractul de servicii.

Autoritatea contractantă precizează ca nu a introdus în caietul de sarcini și în contractul de servicii clauze abuzive și susține că pentru majoritatea aspectelor contestate, nu a prezentat motive întemeiate care să justifice caracterul abuziv, inechitabil sau excesiv al solicitărilor autorității contractante.

Astfel, autoritatea contractantă arată că prin art. 11.1 alin. (4) din contract a prevăzut următoarele posibilități de modificare a contractului, majoritatea tocmai pentru acele situații care nu țin de culpa prestatorului și reprezintă circumstanțe imprevizibile, care nu pot fi imputate prestatorului, respectiv modificările contractului generate de schimbări legislative, de solicitări ale diferitelor entități care au atribuțiuni în legătură cu proiectul, de înlocuirea personalului, etc.

În susținere citează prevederile art. 11.1 alin (5) - (6) unde se precizează explicit că perioada de prestare a serviciilor va putea fi extinsă atunci când apar situații independente de voința prestatorului.

Pentru motivele menționate la art. 11.1 (4), lit. e) si j), autoritatea contractantă susține că poate accepta o depășire a perioadei de prestare a serviciilor cu cel mult 730 de zile, dacă prestatorul aduce justificări temeinice care atestă necesitatea prelungirii perioadei. Ținând cont de circuitul, respectiv perioada de avizare și publicare a hotărârii de Guvern privind exproprierea, autoritatea contractantă arată că termenele se mai pot prelungi cu încă 150 de zile.

De asemenea, autoritatea contractantă menționează că posibilitatea suplimentarii valorii contractului este reluată și la art. 11.1 alin (9) din contract, unde a definit ce reprezintă modificări nesubstanțiale în sensul art. 221 alin. (1), lit. e) din Legea nr. 98/2016 și arată că se pot realiza, în scris, prin ordin de modificare (și, dacă e cazul prin act adițional), numai cu condiția să nu depășească cumulat cu orice alte modificări nesubstanțiale care s-ar realiza per total în cadrul contractului, 10% din prețul contractului.

În continuare, autoritatea contractantă arată că în fișa de date a achiziției, secțiunea II.2.1) cantitatea totală sau domeniul și-a manifestat opțiunea pentru achiziția ulterioară de servicii similare, în condițiile prevăzute la art. 104 alin. (8) din Legea nr. 98/2016.

Aceleași considerente au fost avute în vedere și la elaborarea secțiunii II.2.2) opțiuni din fișa de date a achiziției, aspect care se reflectă și în modalitatea de determinare a valorii estimate, care este definită ca interval între 4.554.000 lei fără TVA (valoarea estimată a prezentei proceduri, în funcție de care se va elabora și evalua oferta) și 6.831.000 Lei fără TVA (valoarea estimată ce conține atât valoarea estimată a prezentei proceduri, cât și valoarea posibilelor suplimentari conform art. 104 alin. (8) din Legea nr. 98/2016).

Așadar, având în vedere toate aceste clauze de revizuire și opțiuni prevăzute în documentația de atribuire, autoritatea contractantă susține că au fost elaborate tocmai pentru a se asigura că există mecanisme

contractuale adecvate pentru ca prestatorul să poată îndeplini scopul contractului, fiind remunerat pe măsura prestaţiilor, iar din această perspectivă acuzaţiile contestatoarei apar ca nefondate şi introduse cu rea-credinţă.

Menţionează că în caietul de sarcini, respectiv cap. C privind recepţia serviciilor, a prevăzut durate clare pentru prestarea serviciilor descrise la pct. B1-B7, respectiv pentru acele servicii pentru care se poate în mod obiectiv stabili o durată clară şi cuantificabilă.

În continuare, arată că pentru serviciile de reprezentare a beneficiarului în instanţa în litigiile generate de procedura de expropriere (B8), nu se poate anticipa nici momentul exact în care aceste litigii pot interveni pe parcursul procedurii de expropriere, nici durata exactă a acestora, mai ales că durata litigiului depinde inclusiv de abilităţile prestatorului în gestionarea litigiului şi performanţele acestuia în reprezentarea intereselor CNAIR SA în instanţă.

În acest sens, solicitarea contestatoarei de eliminare a obligaţiei de a se prezenta la toate termenele stabilite de instanţa demonstrează este apreciată de autoritatea contractantă o lipsă de seriozitate a contestatoarei, în condiţiile în care obiectul de activitate al contestatoarei este cel de acordare de asistenţă şi reprezentare juridică.

Menţionează că singurul termen cert care poate fi invocat este termenul general de prescripţie de 3 ani de la comunicare, în care hotărârea de stabilire a despăgubirilor poate fi contestată în instanţă. Astfel, raportat la obligaţiile prestatorului aferente pct. B8, data finalizării acestor servicii va fi data la care se va finaliza ultimul litigiu deschis în intervalul legal de 3 ani, care curge de la data comunicării ultimei hotărâri de stabilire a despăgubirilor.

În ceea ce priveşte serviciile B9, B10 şi B11, autoritatea susţine că are îndoieli faţă de îndeplinirea cerinţelor privind informarea şi publicitatea pe durata contractului şi a cerinţelor privind publicitatea conform manualului de identitate vizuală, care presupun inscripţionarea documentelor elaborate cu sigla Uniunii Europene, aspect care poate ridica, în mod real, pentru orice operator economic, probleme de cuantificare financiară prin raportare la întinderea (durata) acestor servicii.

Subliniază că a dat dovadă de bună credinţă şi mai ales de corectitudine în raport cu viitorul prestator, motiv pentru care a prevăzut posibilitatea de extindere a perioadei de prestare a serviciilor atunci când apar aceste situaţii independente de voinţa prestatorului.

În ceea ce priveşte constituirea de garanţii şi conservarea acestora pe întreaga durata a contractului, autoritatea contracatntă arată că solicitarea constituirii garanţiei de buna execuţie, precum şi modalitatea de executare şi returnare a acesteia sunt stipulate cu respectarea integrală a prevederilor legale aplicabile, neputând deroga de la aceste prevederi imperative ale legislaţiei aplicabile în materia achiziţiilor publice.

Referitor la rezilierea unilaterală a contractului, autoritatea susține că această sancțiune poate interveni nu pentru abateri minore ale prestatorului, ci pentru încălcări grave ale obligațiilor contractuale.

Totodată, arată că lipsa alocării bugetare, deși este o cauză independentă de acțiunea sau inacțiunea prestatorului, este în egală măsură independentă și de voința autorității, însă, nu există niciun dubiu cu privire la faptul că prestațiile efectuate vor fi plătite, neexistand niciun risc de prejudiciere a prestatorului.

Subliniază că nu trebuie făcută confuzie între identificarea sursei de finanțare și a alocării bugetare la momentul semnării contractului, aceasta fiind o obligație reglementată de prevederile art. 14 (3) din Legea nr. 500/2002 cu modificările și completările ulterioare, respectiv *"nicio cheltuială din fonduri publice nu poate fi angajată, ordonantă și plătită dacă nu este aprobată potrivit legii și nu are prevederi bugetare"*, și faptul că pe parcursul implementării unui contract de durată, pot apărea restricții financiare care nu țin de puterea de decizie a CNAIR SA.

Cu toate acestea, având în vedere că sursa de finanțare pentru acest contract este asigurată din fonduri europene nerambursabile aferente POIM 2014-2020, astfel cum se menționează explicit în fișa de date a achiziției, consideră că riscul absenței alocării financiare este minor, iar din experiența autorității contractante situația rezilierii contractelor pentru acest motiv fiind o reală excepție.

Referitor la caracterul disproporționat al prestațiilor părtilor, care ar fi în opinia contestatoarei *"în afara uzanțelor comerciale"*, autoritatea contractantă subliniază că are obligația legală de a stabili în sarcina prestatorului toate acele servicii care îi satisfac necesitatea, iar obligația prestării fiind în sarcina prestatorului, nu a beneficiarului, astfel, stabilirea unor prestații proporționale între parți este în sine un non-sens.

În același sens, executarea contractului presupune realizarea unor sarcini în interes public, ceea ce pune autoritatea contractantă într-o poziție privilegiată cu posibilitatea de a impune unele clauze în contract, de a controla modul de executare și chiar de reziliere a contractului.

Fiind încheiat în vederea realizării unei competențe a administrației publice, autoritatea menționează că acest contract are o natură juridică preponderent de adeziune. În consecință, contractul de achiziție publică presupune anumite rigori pe care trebuie să le accepte cei care doresc să se implice într-o relație contractuală cu statul sau entitățile publice ale sale. Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 instituie regula conform căreia principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.

Referitor la criticile privind caietul de sarcini, autoritatea contractantă formulează apărări în sensul respingerii solicitării contestatoarei referitoare la eliminarea cerinței de verificare și actualizare a listei proprietarilor și ale altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere, și arată că afirmația contestatoarei că „listele se întocmesc prin raportare la planurile parcelare" nu poate fi primită din perspectiva faptului că listele sunt

compuse de către expropriator pe baza informaţiilor transmise de catre UAT-uri/OCPI-uri, conform art. 5 alin. (1) din Legea 255/2010.

Menționează că nu poate prezenta pentru promovarea hotărârii de guvern pentru exproprieri informaţii care nu au fost verificate sau actualizate la momentul iniţierii proiectului de hotărâre de guvern, întrucât pe baza hotărârii de guvern se vor plăti despăgubirile titularilor de drepturi reale raportat la suprafaţa fiecărui imobil expropriat, acestea suferind numeroase modificări/ reconfigurari (dezmembrări, alipiri, etc.) de la momentul studiului de fezabilitate și până la momentul promovării hotărârii de guvern.

Astfel, informaţiile incluse în documentele ce stau la baza emiterii hotărârii de guvern pentru exproprieri trebuie sa reflecte situaţia reală a imobilelor din teren, iar autoritatea arată că este în sarcina prestatorului să verifice și să actualizeze aceste infomații, nu doar să preia informaţii dintr-un studiu de fezabilitate care a fost realizat în anul 2007 (deci cu peste 10 ani înainte de data estimată de începere a acestui contract). Sensul și scopul serviciilor pentru care este remunerat prestatorul nu este acela de a reproduce și de a centraliza informaţii lipsite de actualitate, care ar putea genera, în opinia autorității contractante, consecinţe grave asupra întregului proces de expropriere.

Referitor la punctul 2 - solicitarea de eliminare a cerinţei privind redactarea documentaţiei cadastral-juridice în trei exemplare, autoritatea contractantă invocă prevederile Legii nr. 7/1996 cu modificările și completările ulterioare, care prevăd obligaţia întocmirii documentaţiei cadastral-juridice în trei exemplare originale. În speţa de faţă, un exemplar original va rămâne la OCPI, iar cele două exemplare originale vor fi puse la dispoziţia expropriatorului, întrucât întabularea dreptului de proprietate a fost deja realizată, conform art. 9 alin. (5) din Legea nr. 255/2010.

Referitor la punctul 3, autoritatea consideră redundantă solicitarea de definire a serviciilor necesar a fi prestate în vederea îndeplinirii obligaţiei de a acorda asistență beneficiarului la predarea amplasamentului către antreprenor, constând în însoţirea beneficiarului la momentul predării amplasamentului (ulterior întabulării) și implicând deplasarea pe întreg traseul proiectului și predarea lui (activitate îndeplinită anterior, ca urmare a sarcinii prevăzute la litera B1, punctul 3 și 4 din caietul de sarcini).

În ceea ce privește punctul 4, arată că prestatorul verifică/stabilește motivul consemnării sumelor în cadrul comisiilor și emite hotărârile de stabilire în consecinţă, astfel că, tot acesta este în măsură să constate dispariţia motivului consemnării și să realizeze demersurile necesare în vederea eliberării despăgubirilor.

De asemenea, susţinerea acesteia că obligaţia poate să devină împovarătoare pentru prestator este apreciată de autoritatea contractantă ca lipsită de temei, în condiţiile în care cazurile descrise apar cu titlu de excepţie, obligaţia deblocării sumelor devenind exponenţial mai puţin însemnată spre sfârşitul procedurii de expropriere, iar această activitate

nu presupune acordarea de asistență și reprezentare juridică din partea prestatorului, mai puțin în situația litigiilor ce pot interveni.

În continuare, autoritatea contractantă arată că cerința enunțată în caietul de sarcini la pct. B6, punctul 2) este în concordanță cu prevederile stabilite la art. 28 alin. (1) și (1^1) din Legea nr. 255/2010.

Cu referire la punctul 6, Legea nr. 255/2010 nu face distincție în ceea ce privește documentația cadastrală, între domeniul public și domeniul privat, atât timp cât textul legii tratează acest aspect, în mod unitar, în sensul întocmirii documentației cadastrale, atât pentru imobilele aflate în domeniul public (transfer), cât și pentru cele aflate în domeniul privat (expropriere), iar activitatea prestatorului va fi remunerată, iar solicitarea contestatoarei privind întocmirea documentației cadastrale numai în privința imobilelor înscrise în cartea funciară este lipsită de orice temei legal, financiar, logic sau juridic.

Având în vedere că potrivit contractului, serviciile aferente pct. B6 sunt remunerate indiferent de titularul dreptului de proprietate, prestatorul urmând a fi plătit în consecință atât pentru documentațiile cadastrale realizate pentru imobilele aflate în domeniul public (transfer), cât și pentru documentațiile cadastrale realizate pentru imobilele aflate în domeniul privat (expropriere), dacă operatorul economic are cunoștință despre aceste cazuri excepționale, invocate în contestație, ar trebui să își dimensioneze, în mod adecvat, propunerea financiară nu să solicite modificarea obiectului contractului prin eliminarea unor activități care sunt esențiale pentru atingerea rezultatelor așteptate.

În continuare, cu referire la punctul 7 din contestație, autoritatea contractantă susține că poate emite o clarificare, în sensul că cerința din caietul de sarcini privind *„punerea în executare a titlurilor executorii - deciziile de expropriere, emise în conformitate cu legislația în materia exproprierii"* nu se referă la acțiunea de evacuare propriu-zisă, întrucât aceasta excede competențelor și atribuțiilor prestatorului - avocat.

Cu toate acestea, prestatorul nu va fi exonerat de obligația de a acorda asistență și reprezentare juridică beneficiarului, daca este cazul, în litigiile ce pot decurge din punerea în executare a titlurilor executorii (inclusiv evacuarea) și pentru recuperarea tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate de respectivul litigiu (taxa de timbru, onorariu de expert, onorariu executor judecătoresc, onorariu avocat, etc.).

Prin urmare, pentru eliminarea oricăror ambiguități, autoritatea contractantă susține că poate emite o clarificare în sensul celor de mai sus, cu toate ca este evident faptul că nu poate aștepta din partea prestatorului efectuarea unor servicii pe care acesta nu este abilitat să le realizeze (evacuarea).

Cu referire la obligația de asigurare a prezenței avocaților la teremenele de judecată este apreciată de autoritatea contractantă ca esențiala pentru obținerea unor soluții favorabile în cadrul litigiilor generate de procesul de expropriere.

Susține că nu va elimina această cerință din cuprinsul caietului de sarcini, cu atat mai mult cu cât aceasta reflectă, în fapt, specificul serviciilor de reprezentare juridică pe care le plăteşte.

Apreciază ca neîntemeiată solicitarea contestatoarei de modificare a cuprinsului art. B.8.5) în sensul stabilirii unui termen pentru asigurarea asistenței în cazul litigiilor izvorâte din procedura de expropriere, având in vedere următoarele considerente:

În primul rând, serviciile prevăzute la B.8.5) stabilesc următoarele obligaţii în sarcina prestatorului, în sensul că *"la finalizarea fiecărei etape procesuale, prestatorul are obligaţia de a prezenta beneficiarului certificatul de grefă care să ateste soluţia instanţei, într-un termen de 10 zile de la pronunţare"*, serviciu care nu poate fi considerat excesiv, în opinia autorității contractante.

Referitor la stabilirea unei durate ferme pentru activitatea de reprezentare de la B.8, autoritatea contractantă subliniază că este imposibil de determinat un termen clar pentru finalizarea tuturor litigiilor, întrucât acesta nu este un fapt sub controlul autorităţii contractante, fiind influenţat de numărul și complexitatea litigiilor, precum și de calitatea serviciilor de reprezentare în instanţă furnizate de prestator.

Menționează că potivit art. 22 din Legea nr. 255/2010, hotărârea de stabilire a despăgubirilor poate fi contestată în instanţă în termenul general de prescripţie de 3 ani de la comunicare, cu respectarea termenelor contractuale.

Aşadar, autoritatea contractantă arată că prestatorul va reprezenta beneficiarul în instanţă exclusiv în litigiile care vor aparea în termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei hotărâri de stabilire a despăgubirilor pentru ultimul imobil expropriate, iar orice acţiune de contestare introdusă ulterior acestui termen legal de prescriere neintrând în sarcina prestatorului și nefăcând obiectul contractului. Prin urmare, nu se poate afirma că acest contract va opera valabil între părți *„sine die"*.

Subliniază că a făcut o distincție clară între perioada de prestare a serviciilor și durata contractului, așa cum rezultă din contractual de servicii, articolele 3.3 și 3.5.

Cazurile la care face referire contestatoarea (introducerea peste termen a acţiunilor) apar cu titlu de excepţie, iar apărările care sunt necesar a fi formulate presupun un nivel de dificultate redus, care, în opinia autorității contractante nu ar fi de natură a afecta, în mod real, resursele prestatorului, însă, astfel cum a menţionat anterior, acestea nu vor face obiectul contractului.

Referitor la costurile menţinerii garanţiilor, autoritatea contractantă susține că a prevăzut modalitatea de menţinere și eliberare a garanţiei de bună execuţie în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

În continuare, autoritatea contractantă susține că informațiile/situațiile solicitate la punctul B.11 implică documente/informaţii/situaţii deja deținute și sintetizate de către prestator, nefiind de natură să consume resurse considerabile de timp/personal, și nepresupunând nici costuri de deplasare.

Având în vedere cele precizate mai sus, solicită respingerea acestui capăt de cerere ca neîntemeiat și nefondat, solicitarea fiind lipsită de substanţă și relevantă cu privire la îndeplinirea contractului.

Neîntemeiată este și solicitarea contestatoarei de micşorare a numărului minim de pachete predate, prevăzut la litera C din caietul de sarcini, întrucât la stabilirea acestui număr s-a avut în vedere necesitatea asigurării unui management riguros, spre deosebire de cel aplicat de către societatea de avocatură cu ocazia derulării contractelor încheiate cu CNAIR SA până în prezent.

De asemenea, autoritatea contractantă subliniază că în caietul de sarcini la capitolul C. - recepţia serviciilor, a fost prevăzută posibilitatea ca prestatorul, cu acceptul beneficiarului să depună un număr mai mic de documentații, această metodă de lucru putând fi uzitată în cazul în care există terenuri pe care sunt edificate construcţii.

Autoritatea contractantă susține că nu doreşte să instaureze o regulă generală privind predarea de către prestator de documentaţii cadastrale una câte una, astfel încât să se tergiverseze procesul de expropriere.

Menționează că numărul minim de 500 de documentaţii conţinut de fiecare pachet predat este stabilit prin raportare la numărul total de imobile prevăzut în contract și corelat cu perioada de prestare a serviciilor. Însă, nu există niciun impediment pentru ca ulterior începerii activității, în funcţie de situaţia din teren și de volum de muncă, să se poată stabili, de comun acord cu beneficiarul, predarea unor pachete cu un număr mai mic de imobile, în situaţii temeinic justificate, existând mecanismele contractuale și prevederi explicite ale caietului de sarcini care să permită acest lucru.

Prin urmare, consideră ca nu se impune modificarea cerinţei, motiv pentru care solicită respingerea ca neîntemeiată și nefondată a acestei solicitări a contestatoarei.

La fel, consideră neîntemeiată solicitarea contestatoarei de eliminare a cerinţei referitoare la actualizarea documentaţiei care a stat la baza emiterii hotărârii de guvern, având ân vedere că în conformitate cu lit. B1, punctul 2) din caietul de sarcini, prestatorul are obligaţia verificarii/actualizarii documentaţiei care sta la baza emiterii hotărârii de expropriere.

Totodată, autoritatea contractantă susține că a inclus o serie de mecanisme contractuale pentru tratarea situaţiilor descrise de contestatoare, care nu țin de culpa prestatorului și care reprezintă circumstanţe imprevizibile și care nu pot fi imputate prestatorului, în acest sens fiind elocvente prevederile art. 11.1 alin. (4) din contractul de servicii.

Arată că prin contract a fost prevăzută posibilitatea de suplimentare a valorii contractului, pe baza unei analize a situaţiilor generatoare de costuri suplimentare. Totodată, în eventualitatea în care devine necesară achiziţia unor servicii similare noi, autoritatea contractantă a reglementat această opţiune în fișa de date a achiziţiei și anunţul de participare aferent

prezentei proceduri, suma alocată pentru noile servicii similare reprezentând 50% din valoarea estimată a prezentului contract.

Referitor la situaţia invocată privind modificarea soluţiilor tehnice de către antreprenor şi extinderea suprafeţelor ocupate, autoritatea contractantă face trimitere la contractul de lucrări, iar potrivit cap. 1.5.2 vizând cerinţele beneficiarului, costurile legate de elaborarea documentaţiilor necesare exproprierii terenurilor suplimentare revin antreprenorului, ca şi obligaţia realizării acestor documentaţii.

Solicitarea contestatoarei – punctul 13, privind întocmirea documentaţiei cadastrale numai în privinţa imobilelor înscrise în cartea funciară este apreciată ca lipsită de temei legal din perspectiva faptului că Legea nr. 255/2010 nu face distincţie în ceea ce priveşte documentaţia cadastrală între domeniul public şi domeniul privat. Atât timp cât textul Legii tratează în mod unitar, în sensul întocmirii documentaţiei cadastrale atât pentru imobilele aflate în domeniul public (transfer), cât şi pentru cele aflate în domeniul privat (expropriere), iar activitatea este remunerată, solicitarea este apreciată ca nefondată şi neîntemeiată, întrucât nu se impune modificarea prevederilor cap. C din caietul de sarcini.

Cu privire la punctul 14 - solicitarea care vizează termenul de plată, autoritatea contractantă arată că a respectat prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013 cu modificările şi completările ulterioare, respectiv: *„termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligaţiilor autorităţilor contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepţional, părţile pot stipula un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit expres în contract şi în documentaţia achiziţiei şi este obiectiv justificat, ţinând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12".*

Subliniază că termenele specificate de autoritatea contractantă în cadrul contractului cu privire la plaţi au fost justificate de complexitatea documentelor necesar a fi verificate şi/sau aprobate înainte de realizarea plăţilor, de circuitul financiar al fondurilor care implică mai multe instituţii ale statului, dată fiind sursa de finanţare (POIM 2014-2020), precum şi de complexitatea proiectului de infrastructură rutieră (proiecte de interes major), astfel cum se menţionează şi în contract, în fişa de date a achiziţiei, secţiunea VI.3) alte informaţii, pct. 5.

În continuare, la punctul 15 din contestaţie, autoritatea contractantă menţionează că plata serviciilor se realizează pe imobil expropriat, indiferent dacă acesta este de drept public sau de drept privat, în conformitate cu modalitatea descrisă la cap. D.3 din caietul de sarcini şi art. 4.2.1, pct. III din contractul de servicii, respectiv *„60% din preţul unitar pentru fiecare imobil multiplicat cu numărul de imobile, pentru care a fost predată documentaţia aferentă serviciilor prevăzute la punctele B3, B4.1, B4.2, B5, B6 din caietul de sarcini ".*

Mai mult decât atât, la determinarea valorii estimate, autoritatea contractantă subliniază că nu a făcut distincţia între serviciile realizate pentru imobilele de drept public sau de drept privat.

Arată că pentru armonizarea tuturor prevederilor documentaţiei de atribuire, autoritatea contractantă va opera modificări cu privire la primul paragraf al cap. D - modalitatea de plată din caietul de sarcini, iar având în vedere explicaţiile furnizate, precum și măsura de remediere propusă de autoritatea contractantă, consideră că cererea contestatoarei rămâne fără obiect.

Referitor la punctul 16, autoritatea consideră neîntemeiată solicitarea contestatoarei de modificare a cuantumului tranșelor de plată stabilite la cap. D, art. 1 și art.2, respectiv art. 3, întrucât la stabilirea acestora s-a ținut cont de competențele și volumul de muncă pe care îl presupune îndeplinirea obligaţiilor contractuale.

Solicită să se constate că societatea contestatoare nu prezintă o justificare temeinică privind modificarea tranșelor de plată, propunerea acesteia permiţând prestatorului să primească 50% din preţul contractului pentru serviciile cele mai uşor de realizat și care presupun complexitatea cea mai redusă, fără asumarea răspunderii, total disproporţionat față de restul serviciilor rămase de prestat până la atingerea obiectului contractului.

Autoritatea contractantă arată că prin modificarea ponderilor plăţilor, prestatorul poate ieşi din contract fără ca partea cea mai dificilă să fie executată, cum ar fi reprezentarea în litigii, elaborarea documentaţiilor cadastrale, comisiile de stabilire a drepturilor reale și stabilirea despăgubirilor.

Subliniază că modificarea solicitată creează un evident dezechilibru contractual, și solicită respingerea acestui capăt de cerere.

Apreciază ca nejustificată solicitarea de eliminare a cerinţei referitoare la întocmirea documentaţiilor cadastrale și pentru imobilele neînscrise în Cartea Funciară, avand în vedere motivele detaliate anterior.

La fel, autoritatea contractantă arată că cerinţele referitoare la dovada că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau contracte de concesiune și referitoare la numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanţelor Publice nu pot fi eliminate, întrucât acestea reprezintă condiţii obligatorii prevăzute in Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare.

Consideră neîntemeiată solicitarea contestatoarei (punctul 18) de a enumera exhaustiv cazurile în care se poate cere angajarea răspunderii prestatorului, din moment ce pct. D.6 prevede explicit că este vorba despre documentaţii necorespunzator întocmite de către prestator.

Față de solicitarea de definire a noţiunii *"documentaţie întocmită necorespunzator"*, precizează că sintagma se referă la realizarea unor documentaţii incomplete, la documentaţii elaborate eronat, care ulterior ar putea face obiectul unui litigiu în urma caruia CNAIR SA este obligată să plătească despăgubiri/penalităţi.

Arată că prestatorul nu este responsabil doar de prelucrarea unor informaţii, acesta având și obligaţia, de exemplu, de a verifica și de a

actualiza documentaţia care sta la baza emiterii Hotărârii de Guvern de expropriere, conform cap. B.1.2) din caietul de sarcini.

Reiterează faptul că penalitatea acordată vizează exclusiv culpa prestatorului, pentru situaţia în care documentele au fost greşit sau incomplet elaborate de acesta, astfel încât consideră că nu sunt necesare clarificări suplimentare şi nici modificarea cap. D.6 din caietul de sarcini. Drept urmare, solicită respingerea acestui capat de cerere ca neîntemeiat şi nefondat.

Referitor la solicitarea contestatoarei (punctul 19) în sensul modificării art. D.8, respectiv prestatorul să fie obligat la refacerea fără costuri suplimentare numai a documentaţiilor întocmite în mod corespunzător din culpa sa exclusivă, autoritatea arată că nu este necesară refacerea documentaţiilor întocmite corespunzător, chiar şi din *„culpa exclusivă"* a prestatorului.

Subliniază că este direct interesată de recepţionarea unor documentaţii corect şi la timp întocmite, nu de returnarea fără motiv a documentaţiilor.

Referitor la cerinţa de modificare a art. E lit.b. cu argumentul contestatoarei că cerinţa ca experţii autorizaţi ANCPI să deţină categoria de autorizare D ar fi excesivă, autoritatea contractantă solicită respingerea ca nefondată a solicitării.

La fel, consideră neîntemeiată solicitarea contestatoarei (punctul 22) de modificare a duratei contractului în sensul stabilirii unui termen cert, bine determinat şi rezonabil prin raportare la valoarea contractului, aşa cum a argumentat anterior.

Autoritatea contractantă arată că prevederile contractului prevalează faţă de anexele acestuia, respectiv faţă de prevederile caietului de sarcini, iar documentele achiziţiei trebuie citite împreună, nu separat.

Prin urmare, apreciază că nu se impune modificarea cap. G din caietul de sarcini, având în vedere că mecanismele de modificare a contractului (act adiţional, ordin de modificare, ordin administrativ) sunt detaliate în modelul de contract, aceste informaţii nefiind necesar a se regăsi şi în caietul de sarcini.

Referitor la criticile privind contractul de servicii, autoritatea contractantă le apreciază ca nefondate, iar cu privire la solicitarea de a defini *„ordinul de lucru"*, în condiţiile în care a prevăzut deja această definiţie în cuprinsul art. 1.1, respectiv *"orice instrucţiune, comandă sau dispoziţie emisă de autoritatea contractantă către prestator privind prestarea serviciilor din cadrul contractului"*.

Aşa cum rezultă din chiar definiţia ordinului de lucru, autoritatea subliniază că conţinutul acestuia nu se poate referi decât la aspecte legate de prestarea serviciilor din cadrul contractului, care nu pot presupune cantităţi mai mari decât ceea ce este inclus în obiectul contractului sau încalcarea termenelor pe care chiar autoritatea contractantă le-a stabilit în documentaţia de atribuire pentru prestarea serviciilor.

Consideră neîntemeiată solicitarea contestatoarei de modificare a art. 3.6. din contract cu atât mai mult cu cât, dacă în timpul derulării

contractului s-ar impune necesitatea modificării perioadei de prestare a serviciilor, survenită ca urmare a emiterii ordinelor de lucru, aceasta se va realiza prin încheierea unui act adiţional.

Totodată, în cuprinsul Cap XI din contract este prevăzută posibilitatea prelungirii perioadei de prestare a serviciilor atunci când apar situaţii independente de voinţa prestatorului, iar pentru situaţia suplimentarii cantităţii de servicii este prevăzută inclusiv posibilitatea suplimentarii valorii contractului.

Apreciază neîntemeiată solicitarea contestatoarei de introducere a unei penalităţi distincte pentru nerespectarea termenului de verificare a documentaţiilor predate, dat fiind faptul că verificarea şi efectuarea plăţii sunt acţiuni interdependente, iar prestatorul nu este în niciun mod prejudiciat dacă în final plata este efectuată cu respectarea termenului prevăzut în contract.

Menţionează că termenul de plată de 60 de zile este stabilit in conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 72/2013 cu modificările si completările ulterioare.

În continuare, autoritatea contractantă arată că art. 4.2.12 nu prevede nicio derogare de la Legea nr. 72/2013, dimpotrivă, capitolul de plăţi este elaborat cu respectarea integrală a dispoziţiilor legale aplicabile.

Consideră neîntemeiată solicitarea contestatoarei de modificare a art. 5.5.7, întrucât limitele/sfera serviciilor care pot fi solicitate este stabilită prin raportare la obiectul contractului, atât caietul de sarcini cât şi contractul conţinând cantitatea de servicii ce poate fi solicitată.

Mai mult decât atât, având în vedere clauzele de revizuire prevăzute in contract atât cu privire la durata, cât şi costurile suplimentare, precum şi opţiunea inclusă în fişa de date a achiziţiei privind achiziţia de servicii noi similare necesare îndeplinirii contractului de la contractantul iniţial, autoritatea contractantă subliniază că nu are nicio intenţie de a forţa prestatorul să realizeze altceva decât ceea ce îşi asumă să presteze pentru îndeplinirea obiectului contractului.

Cu privire la solicitarea eliminării răspunderii prestatorului pentru demisia salariatului, menţionează faptul că înlocuirea personalului de specialitate nominalizat pentru îndeplinirea contractului se poate realiza numai în condiţiile prevăzute de legiuitor la art. 162 din Normele Metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziţie publică/acordului-cadru din Legea privind achiziţiile publice nr. 98/2016 aprobate prin HG nr. 395/2016.

Arată că a stabilit o clauză penalizatoare pentru fiecare înlocuire de persoană efectuată în cadrul personalului de specialitate, cu excepţia situaţiilor indicate la art. 5.5.8. B alin. (2) lit. a), lit.b, pe care le-a considerat mai presus de controlul prestatorului.

Referitor la demisie, chiar dacă este un act unilateral de voinţă al salariatului, acesta este sub controlul prestatorului, care poate lua măsuri pentru a împiedica încetarea contractului de muncă cu expertul respectiv.

Având în vedere constrângerile invocate, autoritatea contractantă susține că va opera modificarea art. 9.3 (11 în sensul acceptării poliței de asigurare profesională în copie legalizată).

În continuare, arată că având în vedere scopul contractării serviciilor, nu se poate determina la momentul elaborării documentației de atribuire, respectiv a condițiilor de contract, durata de implementare a contractului. Prin urmare, autoritatea arată că nu este posibilă nici determinarea exactă a duratei la care garanția se va elibera.

Autoritatea contractantă susține că solicită garanția de bună execuție pentru ca prestatorul să asigure calitatea serviciilor efectuate pe parcursul derulării contractului, până la soluționarea situației juridice a ultimului imobil expropriat și solicitării exprese în vederea eliberării despăgubirilor consemnate a persoanelor care și-au dovedit calitatea de proprietari de drepturi reale, precum și până la finalizarea tuturor litigiilor cu privire la procesul de expropriere, prin parcurgerea tuturor etapelor procesuale pana la rămânerea definitivă a hotărârii instanței.

Solicită respingerea ca neîntemeiată a solicitării de eliminare/reducere a cuantumului penalităților, întrucât aceasta prevedere asigura îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor contractuale, cu respectarea termenelor contractuale. În plus, raportarea la valoarea garanției de buna execuție nu ar fi relevantă, în condițiile în care prejudiciul produs poate depăși cu mult valoarea acesteia.

Apreciază că solicitarea de eliminare a penalităților nu este motivată de contestatoare, iar în ceea ce privește diminuarea penalităților, consideră ca valoarea acestora, în forma prevăzută în contract, reflectă întocmai relevanța extinderii și/sau reîntregirii garanției de buna execuție astfel încât interesele autorității contractante să fie protejate.

La fel, apreciază că nu este necesară modificarea contractului de prestări servicii, în sensul introduceri de compensații pentru reziliere unilaterală, întrucât serviciile neprestate nu pot fi pretuite.

Mai mult, apreciază că măsura suspendării/rezilierii intervine ca remediu pentru îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor contractuale sau în caz de fraudă.

Arată că nu poate fi primită susținerea contestatoarei că există riscul ca prestatorul ar putea să nu fie plătit pentru serviciile prestate și nefacturate, în condițiile în care art. 19.8 din contract prevede că: *„[...] după momentul rezilierii, reprezentantul autorității contractante va certifica sumele cuvenite prestatorului la data rezilierii"*

Subliniază că beneficiarul va plăti, potrivit contractului, doar prestațiile anterioare suspendării contractului, având în vedere că în perioada de suspendare nu sunt prestate servicii.

În continuare, autoritatea contractantă subliniază că prin contestație se prezintă o interpretare eronată a prevederilor art. 17.16 din contract, întrucât nu este vorba despre asumarea riscului întârzierilor, ci despre efectuarea tuturor demersurilor în vederea evitării/minimalizării/controlării efectelor riscurilor.

Autoritatea contractantă susține că penalitățile de întârziere se calculează ca procent (0,03% pe zi de întârziere) din prețul contractului fără TVA, respectiv din valoarea serviciilor prestate până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor, cu alte cuvinte penalitățile nu se calculează la valoarea totală a contractului, iar din această perspectivă susținerile contestatoarei apar ca nefondate.

Referitor la procentul de 20%, autoritatea contractantă solicită să se observe că nu are niciun motiv să plătească servicii care ar fi putut să nu fie prestate în cadrul contractului.

În continuare, arată că nu consideră necesară modificarea art. 17.9. din contract în sensul eliminării obligației de prezentare a avocaților la termenele de judecata, pentru motivele deja expuse anterior.

La fel, apreciază că nu consideră necesară modificarea art. 17.10. din contract, în sensul enumerării exhaustive a cazurilor în care se poate cere angajarea răspunderii prestatorului, urmând a fi reținute argumentele expuse anterior.

Cu privire la solicitarea contestatorului de eliminare a lit. b) din cadrul art. 17.11. din contract, consideră că este neîntemeiată având în vedere faptul că erorile/întarzierile generate din culpa prestatorului pot cauza revendicări de ordinul milioanelor de euro din partea antreprenorilor/constructorilor cu care CNAIR SA are încheiate contracte de execuție lucrări pentru diferitele obiective de investiții.

Totodată, autoritatea contractantă arată că din modalitatea de formulare a articolului, nu rezultă că cele două sancțiuni - rezilierea contractului și finalizarea serviciilor pe cheltuiala prestatorului, sunt cumulative. În fapt, odată reziliat contractul, nu mai există pârghiile legale ca beneficiarul să oblige prestatorul să finalizeze contractul pe cheltuiala sa, din moment ce contractul nu mai operează între părți.

Cu privire la solicitarea de modificare a art. 17.12 din contract, autoritatea subliniază că se va avea în vedere că prezentul contract este unul administrativ, în lumina definiției contractului de achiziție publică și a Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Astfel, regimul juridic al contractului în discuție este unul special, preponderent de drept public.

Cu privire la solicitarea de eliminare sau reformulare a art. 17.6 din contract, autoritatea contractantă își menține argumentele prezentate mai sus.

În continuare, autoritatea contractantă evidențiază că are un interes direct în a obține serviciile licitate în condițiile și la termenele stabilite în cadrul prezentului contract de către parteneri profesioniști care le pot îndeplini, astfel cum au fost asumate de aceștia prin semnarea contractului.

În susținere invocă prevederile art. 1530 - 1532 din codul civil, potrivit cărora, creditorul are dreptul să ceară debitorului repararea integrală a prejudiciului pe care acesta i l-a cauzat, ca o consecință directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației. Deci nu numai neîndeplinirea culpabilă a obligației, ci și cea fără justificare, atrag plata daunelor-interese.

Prejudiciul constă în consecinţele dăunătoare materiale, corporale şi morale, efecte ale încălcării, în principiu, de către debitor a dreptului de creanţă aparţinând creditorului contractual, prin neexecutarea *„lato sensu"* a prestaţiei sau prestaţiilor care sunt datorate.

La fel, apreciază ca nejustificată solicitarea contestatoarei în sensul modificării art. 19.3 din contract și solicitarea de eliminare a sintagmei în cauză (*„dar nelimitându-se la aceasta"*) din paragraful 1 al articolului și eliminarea literei a) din acelaşi articol, dat fiind faptul că prevederile contractuale sunt completate de dreptul comun - Codul Civil, nefiind vorba despre prevederi generale, precum se susţine în mod eronat.

Subliniază că rezilierea contractului pentru motivele prevăzute la litera a), respectiv *„prestatorul nu prestează serviciile conform cu prevederile contractului"* nu reprezintă o abatere minoră, ci o încălcare flagrantă a obligaţiilor contractuale, prin urmare nicio măsură mai puţin severa nu poate fi aplicata.

Consideră că ar contraveni abordării unitare a contractului stabilirea unui termen exprimat în zile pentru certificarea sumelor *„convenite"* prestatorului în caz de reziliere, dat fiind faptul că termenele contractuale sunt exprimate în luni.

Consideră că certificarea sumelor cuvenite prestatorului în cazul rezilierii depinde în cea mai mare măsură chiar de conduit acestuia, respectiv de momentul la care va transmite documentele relevante care sa ateste îndeplinirea sarcinilor/ activităţilor din cadrul contractului pe care le-a realizat in mod corespunzător și în conformitate cu prevederile contractului până la momentul rezilierii.

Solicită respingerea cererii de modificarea a art. 23.3 din contract în sensul introducerii posibilităţii suspendării contractului de către prestator în
cazul neîndeplinirii obligaţiei de plată de către beneficiar, având în vedere faptul că este prevăzută aplicarea de penalitați ca remediu pentru neîndeplinirea acestei obligaţii contractuale.

Mai mult decât atât, dat fiind faptul ca prevederile contractuale sunt completate cu prevederile codului civil, autoritatea contractantă arată că prestatorul, în caz de neplată, are la îndemână excepţia de neexecutare care conferă acestuia posibilitatea, într-o măsură corespunzătoare, să refuze executarea propriei obligaţii.

Prin contestaţia înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sub nr. /10.01.2018, formulată de , s-a solicitat cele indicate în partea introductivă.

Contestatorul critică faptul că studiul de fezabilitate nu a fost publicat în SEAP, aspect care nu îi permite să înțeleagă cu claritate și acurateţe caracteristicile obiectivului la care se raportează serviciile necesare și nici cum a fost estimat numărul de imobile pentru care urmează a se realiza toate serviciile licitate, fapt care o împiedică să realizeze o analiză în cunoştinţă de cauză a documentaţiei și a implicaţiilor.

Solicită să fie publicat în SEAP studiul de fezabilitate, iar după data publicării solicită un termen în care să solicite, eventual, remedieri ale

documentaţiei în raport de prevederile studiului de fezabilitate ori, după caz, clarificări.

În continuare, arată că din caietul de sarcini și din contract nu rezultă că autoritatea contractantă va pune la dispoziţia prestatorului documentele și planurile în baza căruia s-a stabilit amplasamentul, limita de expropriere și numărul estimat de imobile.

Solicită obligarea autorităţii contractante la corelarea documentaţiei de atribuire, respectiv să completeze prevederile art. 5.4. din contract cu obligaţia autorităţii de a pune la dispoziţie în copie toate documentele, planurile de situaţie, de amplasament, planurile parcelare și informaţiile din care să rezulte amplasamentul, limita de expropriere în format Stereo 1970 și numărul estimat de imobile.

Apreciază că aceste documente și informaţii este necesar să fie predate prestatorului înainte de data de începere a prestării serviciilor ce va fi notificată de către beneficiar, iar dispoziţiile art. 3.4. urmând să fie, de asemenea, corelate.

De asemenea, în cazul în care entitatea contractantă nu va decide să publice studiul de fezabilitate în SEAP, contestatorul apreciază necesar modificarea art. 5.4. și 3.4. din contract, în sensul obligării beneficiarului să predea prestatorului și studiul de fezabilitate înainte de data de începere a prestării serviciilor, care va fi notificată de către beneficiar.

Totodată, solicită obligarea CNAIR SA să includă în contract un nou articol din care să rezulte expres că în situaţia în care, pe parcursul derulării contractului, va fi modificat studiul de fezabilitate, proiectul tehnic etc., noile studii, proiecte, planuri și documentele vor fi comunicate prestatorului în cel mai scurt timp, urmând ca părţile sa stabilească, după caz, modificările subsecvente și necesare contractului.

În cuprinsul art. 4.2.1. III din contract se menţionează că serviciile juridice prevăzute la punctul B.4.2 din caietul de sarcini nu vor depăși 20% din preţul unitar pentru fiecare imobil multiplicat cu numărul de imobile pentru care au fost realizate serviciile de la punctul B4.2 din caietul de sarcini. Subliniază că aceleași prevederi se regăsesc și la cap D pct. 3 din caietul de sarcini.

Subliniază că serviciile efective ce urmeaza a fi desfășurate pentru a se atinge scopul urmărit de autoritatea contractantă se pot defini doar la nivel generic, pe categorii de activităţi, prin contractul de servicii.

Însă, în realitate, imobilele afectate de coridorul de expropriere pot fi în situaţii complet diferite din punct de vedere tehnic, juridic sau de evaluare - de la existența completă sau inexistență planurilor parcelare, de la situaţii juridice precise la majoritatea imobilelor pana la situaţii în care majoritatea titularilor nu pot fi identificaţi/sunt decedaţi/se suprapun titlurile deţinute etc, de la inexistența unor construcţii afectate până la existența unei multitudini de construcţii afectate ce se impun a fi evaluate, astfel încât toate activitățile efective ce vor fi desfășurate în raport de normele de drept material aplicabile fiecărei specializări și ale legislaţiei specifice exproprierilor, volumul de activităţi și complexitatea lor, pot sa

impună, în mod efectiv și real, implicarea într-o măsură mai mare sau mai mică a diferitelor categorii de specialişti în realizarea lor.

Astfel, restrângerea cuantumului onorariului, doar cu privire la avocaţi - deci pentru una singură dintre specialităţile implicate - fără nicio motivare și fără legătură cu volumul sau complexitatea activităţilor ce în mod efectiv și real vor fi necesare, este apreciată de contestator ca fiind nefundamentată, discriminatorie și o ingerinţă nejustificată în drepturile operatorilor privați, îngrădind dreptul de a se asocia și de a dispune liber de modul de repartizare a sarcinilor corelat cu onorariul fiecărei categorii de specialişti implicaţi.

Pe de altă parte, având în vedere împrejurarea că autoritatea contractantă a prevăzut nenumărate motive pentru care poate decide în orice moment suspendarea/încetarea contractului, asumarea drepturilor și obligaţiilor, riscul contractului este firesc sa fie suportat în mod permanent și efectiv, în mod proporţional, de toți asociaţii prestatorului, întrucât răspunderea contractuală este solidară.

Solicită, în consecinţă, obligarea autorităţii contractante să dispună masurile de remediere ale documentaţiei de atribuire, în sensul în care drepturile și obligaţiile, riscul contractului să fie suportat în mod permanent, efectiv și proporţional de toți asociaţii prestatorului, întrucât răspunderea contractuală este solidară.

Critică prevederile art. 17.9 din contract și art. B.8 pct. 2 din caietul de sarcini, care stabilesc că prestatorul are obligaţia de a se prezenta în instanţă la toate termenele de judecată și de a reprezenta și susţine interesele beneficiarului în fața instanţei, iar în cazul în care prestatorul nu-și îndeplineşte această obligaţie, acesta se obligă să plătească beneficiarului penalităţi în cuantum de 200 lei pentru fiecare termen la care nu se prezintă sau nu reprezintă și/sau susţine interesele beneficiarului.

Având în vedere împrejurarea că în procedura contencioasă instanţa poate sa constate lipsa de procedură/lipsa raportului de expertiza etc., care reprezină cauze independente de orice acţiune sau inacţiune a prestatorului - pentru astfel de situaţii, deci în absența culpei, nu există răspundere, deci nici temei pentru perceperea de penalităţi în cuantum de 200 lei.

Din acest motiv, solicită obligarea autorităţii contractante să modifice prevederile invocate în sensul de a se menţiona expres că această penalitate nu se aplică pentru termenele la care există motive obiective, independente de avocat, pentru amânarea cauzei, deci pentru care nu este absolut necesară prezența fizică a avocatului.

Critică punctajul acordat pentru cele două categorii de avocați din perspectiva experienței profesionale și arată că cerinţele din caietul de sarcini nu sunt coroborate cu exigentele din fișa de date și nici cu nevoile reale ale beneficiarului.

În locul unei cerinţe disproporţionate ca avocatul nr. 1 să fi participat la mai mult de șase comisii fără însă a se menţiona nicio cerinţă pentru restul avocaţilor ce vor face parte din celelalte comisii, contestatorul

consideră mai adecvată cerința ca pentru fiecare comisie constituită la nivel de UAT fiecare dintre cei doi avocați să aibă experiența necesară lucrărilor în comisie.

Astfel, apreciază că avocatul nr. 1 să fi participat la minim o comisie constituită în baza Legii nr. 255/2010, iar avocatul nr. 2 să fi reprezentat clienți în spețe referitoare la dreptul de proprietate/alte drepturi reale, întrucât experiența unui singur avocat, chiar dacă pentru un număr mare de comisii, nu poate fi elocventă pentru fiecare dintre comisiile ce vor fi constituite în funcție de numărul de UAT.

Apreciază că orice cerință trebuie să fie proporțională cu activitatea pe care în mod real o poate îndeplini o persoană, iar așa cum este în prezent prevăzut în documentație, se ajunge la situația în care un singur avocat nu poate suplini lipsa de experiența a celorlalți și nici nu poate să fie parte deodată în toate comisiile.

Consideră că cerința privind experiența profesională este vădit disproporționată, motiv pentru care solicită sa obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire în sensul descries mai sus.

Autoritatea contractantă a formulat un punct de vedere asupra contestației , prin adresa nr. 6281/30.01.2018, înregistrată la Consiliu sub nr. /30.01.2018, prin care solicit respingerea contestației ca nefondată.

Cu privire la solicitarea contestatorului vizând studiul de fezabilitate, autoritatea contractantă arată că acesta nu prezintă vreo relevanță pentru pregătirea ofertelor, având în vedere că serviciile ce fac obiectul contractului se referă la realizarea de documentații cadastrale și rapoarte de evaluare pentru imobilele afectate de coridorul de expropriere, precum și la asigurarea serviciilor de asistență și reprezentare juridică în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a acestor imobile necesare pentru eliberarea amplasamentului în care vor fi realizate lucrările aferente obiectivului de investiții.

Subliniază că în cadrul contractului de servicii a fost prevăzută atât posibilitatea prelungirii duratei contractului, cât și posibilitatea majorării prețului contractului ca urmare a suplimentării numărului de imobile care fac obiectul exproprierii, sens în care face trimitere la prevederile art. 11.1 (4) din contractul de servicii.

Referitor la solicitarea contestatorului privind corelarea documentației de atribuire prin introducerea obligației autorității contractante de a pune la dispoziție în copie toate documentele, planurile de situație, de amplasament, planurile parcelare și informațiile din care să rezulte amplasamentul, limita de expropriere în format *„stereo 70"* și numărul estimat de imobile este neîntemeiată.

Arată că documentația care va fi pusă la dispoziția prestatorului, conform art. 5.4 din modelul de contract include numărul estimat de imobile, conform volumului de ocupări terenuri aferent studiului de fezabilitate. De asemenea, prestatorul, conform lit. B.1. pct. 2) din caietul de sarcini, are obligația verificării și actualizării listei proprietarilor

imobilelor, în vederea predării către beneficiar a documentaţiei necesare emiterii Hotărârii de Guvern de expropriere.

Menţionează că obligaţia de predare a planurilor parcelare nu este în sarcina CNAIR SA, prestatorul având obligaţia suprapunerii planului de amplasament cu planurile parcelare obţinute de la primarii, în conformitate cu prevederile lit. B1. pct. 3) din caietul de sarcini.

Autoritatea contractantă arată că în condiţiile în care va rezulta necesitatea modificării studiului de fezabilitatea/proiectului tehnic există posibilitatea adiţionării contractului, prin ordin de modificare sau act adiţional (după caz), conform prevederilor art. 11.1 (4) coroborate cu prevederile art. 11.1 (4) din contractul de servicii.

Citează prevederile art. 5.4 din modelul de contract, conform cărora *„autoritatea contractantă va pune la dispoziţia prestatorului orice informaţii şi/sau documente pe care le deţine şi care pot fi relevante pentru realizarea contractului"* şi apreciază ca nejustificată solicitarea operatorului economic de a introduce un articol distinct din care sa rezulte în mod expres obligaţia beneficiarului de a pune la dispoziţia prestatorului *"noile studii, proiecte, planuri şi documente"*, ca urmare a modificării studiului de fezabilitate/proiectului tehnic.

Referitor la solicitarea contestatorului de obligarea a sa să dispună masuri de remediere ale documentaţiei de atribuire, în sensul în care drepturile şi obligaţiile, riscul contractului să fie suportat în mod permanent şi efectiv, în mod proporţional, de toţi asociaţii prestatorului, motivat de faptul că răspunderea contractuală este solidară, este o solicitare apreciată ca nefondată, iar autoritatea citează în susţinere prevederile art. 4.2.1., cap. III din contract, care asigură tocmai proporţionalitatea drepturilor şi obligaţiilor/riscului contractului, prin raportarea valorii onorariului pentru serviciile juridice prevăzute la lit. B.4.2 din caietul de sarcini la numărul de imobile pentru care acestea au fost prestate efectiv.

În ceea ce priveşte solicitarea contestatorului de obligare a autorităţii contractante să modifice prevederile art. 17.9 din contract şi art. B.8 pct. 2 din caietul de sarcini, în sensul de a se menţiona expres că penalitatea (200 lei pentru fiecare termen la care nu se prezintă sau nu reprezintă şi/sau susţine interesele beneficiarului) să nu se aplice pentru termenele la care există motive obiective, independente de avocat, pentru amânarea cauzei, deci pentru care nu este absolut necesară prezenţa fizică a avocatului, iar autoritatea contractantă solicită respingerea ei.

Cuantumul onorariului cuvenit avocatului pentru sarcinile prevăzute la lit. B.4.2 din caietul de sarcini nu consituie, în niciun caz, o restrângere a cuantumului onorariului doar pentru această categorie de prestatori, iar motivul pentru care este stabilit un prag superior în locul unui procent fix constă tocmai în imposibilitatea de estimare a numărului de litigii generate de procedura exproprierii.

Apreciază ca neîntemeiată solicitarea contestatorului de eliminare a penalităţii pentru neîndeplinirea obligaţiei de prezentare la termenele de judecată, iar prevederile art. 17.9 din contract fiind fundamentate pe

obligativitatea reprezentării în instanţă şi a susţinerii intereselor autorităţii contractante, acest demers fiind de natură să îmbunătăţească considerabil şansele obţinerii unei soluţii favorabile.

Arată importanţa prezentării avocaţilor la termenele de judecată, motivat de faptul că acest aspect determină instanţa să procedeze la judecarea cauzei în loc de a dispune amânarea termenului, în acest mod fiind semnificativ redus timpul procesului, conducând inclusiv la despăgubirea mai rapidă a titularilor drepturilor reale şi finalizarea procedurii de expropriere.

Cu privire la modificarea cerinţei din fişa de date referitoare la experienţa profesională deţinută de către avocaţi este apreciată ca neîntemeiată având în vedere că cerinţele prevăzute în caietul de sarcini reprezintă o condiţie minimă de conformitate, iar factorii de evaluare cu privire la personal, care se regăsesc în fişa de date a achiziţiei reprezintă elemente suplimentare faţă de cerinţele minime de conformitate şi sunt punctaţi în conformitate cu algoritmul de calcul indicat în documentaţia de atribuire.

Totodată, ofertantul are obligaţia de a asigura un număr minim de opt avocaţi definitivi, pentru ca propunerea sa tehnică să satisfacă cerinţele autorităţii contractante.

Dacă doi dintre aceşti avocaţi au şi experienţa solicitată în cadrul factorilor de evaluare, propunerea tehnică a ofertantului va obţine un punctaj superior conform algoritmului de calcul, care poate departaja oferta sa de alte oferte, însă această experinţă specifică nu reprezintă o cerinţă de calificare şi nicio cerinţă minima a caietului de sarcini.

Consiliul a pus în discuţia părţilor excepţia tardivităţii formulării contestaţiei, prin adresa nr. 4690/102-C/02.02.2018 şi adresa nr. 4689/102-C2/02.02.2018, motivat de faptul că din informaţiile disponibile la adresa https://www. .ro/awb-tracking/ privind AWB 4005800006606, ataşat ca şi dovadă a transmiterii contestaţiei către CNSC, rezultă că expediţia a fost preluată de către la data de 09.01.2018, 14:24.

Autoritatea contractantă a răspuns la solicitarea Consiliului prin adresa nr. 8170/06.02.2018, înregistrat la Consiliu sub nr. şi arată că nu poate să se pronunţe pe excepţia invocată, datorită unor inadvertenţe ale , îndoială care ar profita petentului, în condiţiile în care pe site-ul rezultă că expediţia a fost preluată de către societatea de curierat la data de 09.01.2018, ora 14:24, însă pe dovada transmiterii contestaţiei la CNAIR SA rezultă că expediţia a fost preluată de către la data de 05.01.2018, 17:06:51.

Contestatorul solicită respingerea excepţiei invocate din oficiu de către Consiliu, în condiţiile în care la data de 05.01.2018 a lansat o comandă către , conform AWB şi nu cunoaşte motivul pentru care în sistemul informatic al societăţii de curierat apare data de 09.01.2018, ca fiind data de preluare a expediţiei.

În subsidiar, contestatorul arată că în cazul în care Consiliul apreciază ca tardiv introdusă contestaţia sa, aceasta să fie calificată ca

cerere de intervenție în interesul contestatoarei

Autoritatea contractantă a solicitat prelungirea termenului de soluționare a contestațiilor care fac obiectul prezentului dosar, prin adresa nr. 4089/19.01.2018, înregistrată la Consiliu sub nr. /19.01.2018.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, în calitate de autoritate contractantă, a inițiat o procedură de licitație deschisă, pentru atribuirea contractului având ca obiect *„întocmire documentații cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere / transfer a imobilelor necesare proiectării și execuției obiectivului de investiție – Drum expres Craiova – Pitești și legăturile cu drumurile existente – Lot 3, județul Argeș"*, publicând în SEAP anunțul de participare nr. 181243/08.12.2017, criteriul de atribuire stabilit fiind „cel mai bun raport calitate-preț", cu o valoare estimată între 4.554.000 și 6.831.000 lei, fără TVA.

Nemulțumite de conținutul documentației de atribuire

au formulat prezentele contestații, solicitând modificarea acesteia, precum și suspendarea procedurii.

Capătul de cerere privind suspendarea procedurii formulat în contestațiile și a fost respins, ca nefondat, prin Încheierile nr. 6/C2/4781/03.01.2018 și nr. 35/C2/10/15.01.2018.

În ceea ce privește contestația , o primă critică se referă la cerinta de calificare regasită în fișa de date a achizitiei, punctul III.2.3.a) „Capacitatea tehnică și/sau profesională", conform căreia *„Ofertantul va prezenta lista principalelor servicii prestate in ultimii 3 ani*), din care sa rezulte ca ofertantul a realizat documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru infrastructura de transport, pentru un numar minim de 250 imobile.*

**) ultimii 3 ani se raporteaza la termenul limita de depunere a ofertelor, cu aplicarea corespunzatoare a Instructiunii ANAP nr. 2/2017 (art.13). Se vor lua in considerare numai documentatiile cadastrale depuse si inregistrate la OCPI."*

Contestatoarea solicită eliminarea acestei cerințe, având în vedere caracterul restrictiv al acesteia, prin raportare la numărul de imobile pentru care s-a realizat exproprierea și scopul pentru care s-au realizat documentațiile cadastrale, respectiv exproprierea realizată în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, pentru infrastructura de transport.

În analiza legalității impunerii cerinței de calificare, Consiliul reține ca relevante urmatoarele dispoziții legale:

- Legea nr. 98/2016:

- art. 172 *"(3) Autoritatea contractantă stabileşte numai cerinţe de participare care sunt necesare şi adecvate pentru a se asigura că un candidat/ofertant are capacitatea juridică şi financiară şi competenţele tehnice şi profesionale pentru a executa contractul de achiziţie publică/acordul-cadru care urmează să fie atribuit.*

(5) Toate cerinţele privind capacitatea solicitate de autoritatea contractantă trebuie să aibă legătură cu obiectul contractului de achiziţie publică/acordului-cadru şi să fie proporţionale prin raportare la obiectul acestuia."

- art. *178 „(1) Autoritatea contractantă are dreptul de a stabili prin documentele achiziţiei cerinţe privind capacitatea tehnică şi profesională care sunt necesare şi adecvate pentru a se asigura că operatorii economici deţin resursele umane şi tehnice şi experienţa necesare pentru a executa contractul de achiziţie publică/acordul-cadru la un standard de calitate corespunzător.*

(2) Cerinţele privind capacitatea tehnică şi profesională stabilite de autoritatea contractantă pot viza în special existenţa unui nivel corespunzător de experienţă, prin raportare la contractele executate în trecut."

- art. 179 *„Operatorul economic face dovada îndeplinirii cerinţelor privind capacitatea tehnică şi profesională prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informaţii şi documente:*

b) lista principalelor livrări de produse efectuate sau a principalelor servicii prestate în cursul unei perioade care acoperă cel mult ultimii 3 ani, cu indicarea valorilor, datelor şi a beneficiarilor publici sau privaţi; atunci când este necesar în scopul asigurării unui nivel corespunzător de concurenţă, autoritatea contractantă poate stabili că sunt luate în considerare livrări de produse relevante efectuate sau servicii relevante prestate cu mai mult de 3 ani în urmă."

- HG nr. 395/2016:

- art. 29 *„(1) Criteriile de calificare au ca scop demonstrarea potenţialului tehnic, financiar şi organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potenţial care trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul/acordul-cadru şi de a rezolva eventualele dificultăţi legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câştigătoare."*

- art. 31 *„(1) Autoritatea contractantă nu are dreptul de a restricţiona participarea la procedura de atribuire a contractului de achiziţie publică prin introducerea unor criteriile minime de calificare, care:*

a) nu prezintă relevanţă în raport cu natura şi complexitatea contractului de achiziţie publică ce urmează să fie atribuit;

b) sunt disproporţionate în raport cu natura şi complexitatea contractului de achiziţie publică ce urmează a fi atribuit."

Referitor la numărul de imobile pentru care autoritatea contractantă a solicitat să se fi realizat exproprierea invocată ca experienţă similară, Consiliul reţine că la punctul II.1.5) „Descrierea succintă a contractului sau a achiziţiei/achiziţiilor" din fişa de date a achiziţiei rezultă că *« Obiectivul general al contractului este achizitia de servicii pentru intocmire documentatii cadastrale, rapoarte de evaluare si asigurare servicii juridice de asistenta si reprezentare in vederea dobandirii prin expropriere/transfer a unui numar de **1.100 imobile** estimate, necesare proiectarii si executiei obiectivului de investitie "Drum expres Craiova - Pitesti si legaturile cu drumurile existente" LOT 3 Judetul Arges, pe raza unitatilor administrativ - teritoriale: Primaria Lunca Corbului, Primaria Albota, Primaria Costesti, Primaria Bradu, Primaria Suseni, Primaria Oarja din Judetul Arges».*

Dat fiind scopul pentru care legiuitorul a instituit necesitatea solicitării îndeplinirii cerinţelor de calificare, respectiv *demonstrarea*

potenţialului tehnic, financiar şi organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potenţial care trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul/acordul-cadru şi de a rezolva eventualele dificultăţi legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câştigătoare, Consiliul retine că realizarea, anterior, a unor servicii având ca obiect 250 de imobile, prin raportare la obiectul contractului ce urmează a fi executat, de 1.100 imobile, serveşte acestui scop, fiind de natură să formeze autorităţii contractante convingerea că operatorul economic căruia i se va atribui contractul deţine întregul potenţial susţinerii unei prestaţii de anvergură celei cerute în prezenta achiziţie.

Mai mult, Consiliul stabileşte că cerinta de calificare, din punctul de vedere al numarului indicat de imobile are relevanţă faţă de natura şi complexitatea contractului de achiziţie publică ce urmează să fie atribuit, numărul minim de imobile pentru care ofertantul trebuie să demonstreze că a relizat documentaţii cadastrale reprezintă aproximativ 22% din numărul total al imobilelor estimate a fi expropriate. Aşadar, nu poate fi vorba despre o cerinţă disproporţionată faţă de complexitatea contractului ce va fi atribuit.

Totodată, contestatoarea nu a indicat care ar fi numărul de documentaţii pe care l-ar considera necesare pentru demonstrarea experienţei similare, astfel că nu se vor dispune măsuri în sensul eliminării numărului de documentaţii impus. Referitor la criteriile considerate obiective de contestatoare, cum ar fi vechimea în profesie, cifra de afaceri sau competenţa profesională, acestea sunt criterii diferite, nefiind în referire la experienţa similară.

Cerinţa impusă reprezintă un criteriu de calificare, şi nu un factor de evaluare pentru determinarea celui mai bun raport calitate-preţ.

Faptul că este solicitată o experienţă pentru expertul autorizat cadastru nu înseamnă că nu poate fi cerută şi o experienţă pentru ofertant, serviciile în cadrul contractului urmând a fi prestate de ofertant.

Cum a arătat şi achizitoarea în punctul său de vedere, la secţiunea III.2.1b) referitoare la capacitatea de exercitare a activităţii profesionale, cerinţa minimă privea autorizarea pentru ofertantul unic/asociat, nu pentru expertul autorizat cadastru. Experienţa experţilor autorizaţi este punctată în cadrul factorilor de evaluare. Condiţiile de autorizare pentru experţii autorizaţi cadastru categoria D nu reprezintă o dovadă a capacităţii şi experienţei ofertantului.

Astfel fiind, Consiliul constată a fi nefondate criticile privind numărul documentaţiilor cadastrale.

Însă, nu aceeaşi este concluzia Consiliului în ceea ce priveşte condiţia autorităţii ca documentaţiile cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările şi completările ulterioare, să fi fost realizate anterior pentru infrastructura de transport.

În susţinerea faptului că nu a fost avută în vedere exclusiv infrastructura de transport rutier, ci şi pe cea de transport naval, aerian,

feroviar, metrou, autoritatea contractantă citează dispozițiile art. 1 din Legea nr. 255/2010, respectiv *"Prezenta lege stabileşte cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: lucrărilor de construcţie, reabilitare şi modernizare a drumurilor de interes naţional, judeţean şi local, lucrărilor de construcţie, reabilitare şi extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării reţelei de transport cu metroul şi de modernizare a reţelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum şi a infrastructurii de transport naval, [...]."*

Însa, întreaga reglementare regasită la art. 1 din Legea nr. 255/2010 este următoarea:

"Prezenta lege stabileşte cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: lucrărilor de construcţie, reabilitare şi modernizare a drumurilor de interes naţional, judeţean şi local, lucrărilor de construcţie, reabilitare şi extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării reţelei de transport cu metroul şi de modernizare a reţelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum şi a infrastructurii de transport naval, lucrărilor din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcţiile hidrotehnice şi lucrările anexe, acumulările de apă permanente şi nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundaţiilor, construcţiile şi instalaţiile hidrometrice, instalaţiile de determinare automată a calităţii apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalelor şi derivaţiilor hidrotehnice, staţiile de pompare, precum şi altor construcţii hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede şi de asigurare a conectivităţii laterale, lucrărilor de construcţie, reabilitare, modernizare şi dezvoltare a staţiunilor turistice de interes naţional, lucrărilor de construcţie, reabilitare, modernizare, dezvoltare şi ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, lucrărilor de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalaţiile de transport pe cablu aferente, cu lucrările de amenajare, instalaţiile şi echipamentele de producere a zăpezii şi gheţii artificiale şi de întreţinere a pârtiilor, instalaţiile pentru iluminatul pârtiilor de schi şi alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă - biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină -, a patinoarelor şi echiparea cu instalaţii şi echipamente corespunzătoare, cuprinse în Programul naţional de dezvoltare a turismului "Schi în România", aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările şi completările ulterioare, lucrărilor de interes naţional pentru realizarea, dezvoltarea producerii, transportului şi distribuţiei de energie electrică, transportului şi distribuţiei de gaze naturale, de extracţie a gazelor naturale, lucrărilor de dezvoltare, modernizare şi reabilitare a Sistemului naţional de transport al ţiţeiului, gazolinei, etanului, condensatului şi gazelor naturale şi lucrărilor miniere de interes naţional pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licenţe de exploatare, lucrărilor pentru realizarea Sistemului naţional al perdelelor forestiere de protecţie, precum şi pentru împădurirea terenurilor degradate, precum şi, în situaţia în care nu există o altă soluţie tehnică, lucrărilor de interes public de construcţie, reabilitare şi modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată şi lucrărilor de construcţie, reabilitare şi modernizare a staţiilor de epurare, lucrări de interes public naţional de construcţie, reabilitare, modernizare şi reconversie funcţională, pentru construcţii administrative necesare funcţionării sistemului judiciar, în zona centrală a municipiului Bucureşti, delimitată în condiţiile legii, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora, lucrări de interes public local de construcţie, reabilitare, modernizare şi reconversie funcţională, pentru construcţii administrative, sociale şi culturale, în zona centrală a municipiului Bucureşti, delimitată în condiţiile legii, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora."

De asemenea, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 255/2010, stabileşte:

«În sensul prezentei legi, sunt declarate de utilitate publică următoarele lucrări:

a) lucrările de construcţie, reabilitare şi modernizare de drumuri de interes naţional, judeţean şi local, precum şi toate lucrările de construcţie, reabilitare şi

extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrările necesare dezvoltării reţelei de transport cu metroul şi de modernizare a reţelei existente, lucrările de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum şi a infrastructurii de transport naval;

b) lucrările din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcţiile hidrotehnice şi lucrările anexe, acumulările de apă permanente şi nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundaţiilor, construcţiile şi instalaţiile hidrometrice, instalaţiile de determinare automată a calităţii apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalele şi derivaţiile hidrotehnice, staţiile de pompare, precum şi alte construcţii hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede şi asigurarea conectivităţii laterale;

c) lucrările de construcţie, reabilitare, modernizare, dezvoltare şi ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, precum şi a staţiunilor turistice de interes naţional;

d) lucrările de interes naţional pentru realizarea, dezvoltarea producerii, transportului şi distribuţiei de energie electrică, transport şi distribuţie de gaze naturale, a extracţiei de gaze naturale, lucrările de dezvoltare, modernizare şi reabilitare a Sistemului naţional de transport al ţiţeiului, gazolinei, etanului, condensatului;

e) lucrările miniere de interes naţional pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licenţe de exploatare de către operatorii economici aflaţi sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici şi Mijlocii şi Mediului de Afaceri, în calitate de minister de resort;

f) lucrările de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalaţiile de transport pe cablu aferente, lucrările de amenajare a instalaţiilor şi echipamentelor de producere a zăpezii şi gheţii artificiale şi de întreţinere a pârtiilor, instalaţiile pentru iluminatul pârtiilor de schi şi alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă - biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină - a patinoarelor şi echiparea cu instalaţiile şi echipamentele corespunzătoare, cuprinse în Programul naţional de dezvoltare a turismului "Schi în România", aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările şi completările ulterioare;

g) lucrările de realizare a Sistemului naţional al perdelelor forestiere de protecţie, precum şi lucrările de împădurire a terenurilor degradate.

h) lucrările de interes public de construcţie, reabilitare şi modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată şi lucrările de construcţie, reabilitare şi modernizare a staţiilor de epurare.

i) lucrări de interes public naţional de construcţie, reabilitare, modernizare şi reconversie funcţională, pentru construcţii administrative necesare funcţionării sistemului judiciar, în zona centrală a municipiului Bucureşti, delimitată în condiţiile legii, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora;

j) lucrări de interes public local de construcţie, reabilitare, modernizare şi reconversie funcţională, pentru construcţii administrative, sociale şi culturale, în zona centrală a municipiului Bucureşti, delimitată în condiţiile legii, inclusiv pentru infrastructura aferentă acestora.»

Relevanță în soluționarea cauzei prezintă dispozițiile art. 2 alin. (2) din Instrucțiunea președintelui ANAP nr. 2/2017, potrivit cărora *La stabilirea cerinţelor minime de calificare şi selecţie, autorităţile/entităţile contractante vor ţine cont de aspecte precum: complexitatea, volumul, durata, valoarea şi natura contractului de achiziţie publică/de achiziţie sectorială/acordului-cadru care urmează a fi încheiat, fără a se impune îndeplinirea unor condiţii ce nu prezintă relevanţă sau sunt disproporţionate în raport cu scopul menţionat la alin. (1)* și cele ale art. 9 alin. (3) din Instrucțiune, potrivit cărora *Cerinţa de calificare se va formula făcându-se referire la activităţi/ servicii duse la bun sfârşit în cadrul perioadei de 3 ani calculată conform art. 13, prin această sintagmă înţelegându-se: a) servicii recepţionate parţial, cu condiţia ca specificul contractului/activităţilor ce reprezintă experienţă similară să permită elaborarea unui livrabil care să poată fi utilizat de beneficiar ca rezultat independent.*

În *strategia de contractare*, autoritatea contractantă a justificat cerința astfel:

Cerința s-a stabilit ținând cont de obiectul dominant al serviciilor care fac obiectul achiziției, precum și de ponderea alocată serviciilor de cadastru din valoarea estimată a achiziției.

De asemenea, s-a avut în vedere necesitatea ca operatorul economic să mai fi realizat în trecut servicii similare celor preponderent solicitate prin prezenta achiziție, adică o experință similară care să asigure autoritatea contractantă că antreprenorul va putea duce la bun sfârșit contractul de servicii.

*În acest context, menționează că, deși obiectul contractului este de întocmire documentații cadastrale, rapoarte de evaluare și asigurare servicii juridice de asistență și reprezentare în vederea dobândirii prin expropriere/transfer a imobilelor necesare proiectării și execuției unui obiectiv de investiții aferent infrastructurii de transport rutier, pentru îndeplinirea cerinței de calificare, ofertanții pot prezenta o experiență similară în ceea ce privește realizarea de documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare, **pentru orice infrastructură de transport.***

Astfel, autoritatea contractantă nu a restricționat participarea la licitație a acelor operatori economici care au prestat servicii similare, însă în alte domenii de transport decât cel rutier, respectiv naval, aerian, feroviar, metrou. Totodată, autoritatea contractantă nu a restricționat participarea la licitație a acelor operatori economici care au desfășurat activități similare, însă pentru alte categorii de drum decât cel pentru care se realizează prezentele servicii, respectiv drum expres.

În ceea ce privește solicitarea ca documentațiile cadastrale să fie eferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, autoritatea contractantă a avut în vedere faptul că, în cadrul procedurii de expropriere, elaborarea documentațiilor cadastrale este în mod expres reglementată la cap. III din Legea nr. 255/2010, aceste servicii fiind suspuse unor rigori distincte de cele incidente în cazul elaborării unor documentații cadastrale în scopurile obișnuite prevăzute de Legea nr. 7/1996 – republicare.

Astfel, raportat la scopul solicitării îndeplinirii unei cerințe de experiență similară, și anume de a obține o confirmare că operatorii economici au capacitatea și experiența necesară pentru a gestiona și a duce la bun sfârșit, în condițiile de performanță impuse prin caietul de sarcini, contractul de prestări servicii ce urmează a fi atribuit, cerința ca ofertantul să fi realizat documentații cadastrale aferente procesului de expropriere derulat în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010 este atât relevantă, cât și proporțională în raport cu natura și complexitatea contractului, fiind respectate în integralitate dispozițiile art. 31 alin. (1) din HG nr. 395/2016, precum și prevederile Instrucțiunii nr. 2/2017.

*Numărul minim de imobile pentru care ofertantul trebuie să demonstreze că a realizat documentații cadastrale în condițiile solicitate prin criteriu, reprezintă aproximativ **20% din numărul total** al imobilelor estimate a fi expropriate în cadrul contractului care face obiectul achiziției.*

Mai mult decât atât, autoritatea contractantă nu a limitat concurența prin stabilirea unui număr minim de contracte în care să fi fost realizate documentațiile cadastrale și nici nu a impus valori minime serviciilor prestate.

În final, autoritatea contractantă consideră că, în sensul art. 9 alin. (3) din Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017, prin documentații cadastrale depuse și înregistrate la OCPI demonstrează, în fapt, ducerea la bun sfârșit a serviciilor solicitate ca experință similară. Astfel, documentația cadastrală reprezintă un livrabil de sine stătător, nefiind posibilă o recepție parțială a unui astfel de document, așa cum se menționează în art. 9 alin. (3) lit. a) din Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017. Depunerea și înregistrarea documentațiilor cadastrale OCPI reprezintă finalitatea activității de realizare a acestora, în caz contrar elaborarea acestora nefiind considerată dusă la bun sfârșit.

Raportat la dispozițiile legale invocate și ținând seama de justificările autorității contractante, Consiliul constată că, într-adevăr, autoritatea contractantă a solicitat experiența similară în elaborarea documentațiilor cadastrale în domeniul infrastructurii de transport, fără a limita concurența în funcție de tipul transportului (rutier, naval, aerian etc).

Pe de altă parte însă, se reține că **exproprierea urmează a se efectua conform Legii nr. 255/2010**, relevant în privința experienței similare fiind ca ofertanții să fi prestat anterior servicii în acest domeniu, domeniu care este mai larg, cuprinzând și alte domenii, pe lângă cel în referire la infrastructura de transport.

Nu se poate susține că experiența dobândită în realizarea de documentații cadastrale aferente procesului de expropriere necesară realizării lucrărilor declarate a fi de utilitate publică, astfel cum sunt acestea menționate la art. 1 și 2 alin. (1) din Legea nr. 255/2010, nu permite verificarea potențialului operatorului economic de a presta serviciile în mod corespunzător, autoritatea contractantă neprezentând niciun argument de ce numai o astfel de experiență poate fi reținută.

Astfel fiind, se constată necesitatea eliminării sintagmei *„pentru infrastructura de transport"* din textul cerinței amintite.

În referire la criticile aduse cerinței nr. 2, prin care s-a solicitat ca *ofertantul va prezenta o declaratie cu privire la numarul mediu anual de personal pentru ultimul an*, din care sa reiasa un numar de minim 15 persoane * ultimul an se raporteaza la termenul limita de depunere a ofertelor.*, Consiliul reține că, în strategia de contractare, autoritatea contractantă nu a explicat cum a ajuns la numărul minim de 15 persoane impus, însă în punctul de vedere asupra contestației, a precizat că a avut în vedere faptul că obiectivul de investiții străbate 6 UAT-uri și este necesară exproprierea unui număr estimat de 1100 imobile. Numai pentru a fi posibilă constituirea simultană de comisii de verificare a dreptului de proprietate la nivelul tuturor UAT-urilor ar fi necesar un număr de 12 persoane.

Vizavi de personalul care va fi luat în considerare, autoritatea contractantă a explicat că personalul la care se face referire este cel care rezultă din documentele privind organizarea și funcționarea societății personalul putând fi obținut și din cumularea personalului prin asocierea ofertanților. A adăugat că cerința nu putea fi particularizată pentru societățile de avocatură.

Se observă că achizitoarea face referire la numărul de persoane care vor fi implicate în cadrul contractului, însă declarația privește numărul mediu anual de personal pentru ultimul an anterior datei limită de depunere a ofertelor.

Potrivit art. 179 din Legea nr. 98/2016 *Operatorul economic face dovada îndeplinirii cerințelor privind capacitatea tehnică și profesională prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informații și documente: i) o declarație cu privire la numărul mediu anual de personal al operatorului economic care prestează servicii ori execută lucrări și numărul personalului de conducere din ultimii 3 ani.*

În acord cu dispozițiile legale, autoritatea contractantă are dreptul de a solicita numărul mediu anual de personal, însă în privința celor minim

15 persoane implicate în desfășurarea contractului, se observă că, pe de o parte, achizitoarea are în vedere acest personal pentru desfășurarea contractului, iar pe de altă parte, **cerința vizează personalul din anul anterior datei limită de depunere a ofertelor**, astfel că este necesară o reformulare a cerinței, în sensul de a se stabili că cele minim 15 persoane privesc personalul necesar executării contractului.

Totodată, având în vedere specificul activității profesiei de avocat, Consiliul stabilește că pentru prestarea serviciilor în cadrul contractului, personalul nu trebuie să facă parte numai din personalul angajat al operatorului economic, ci pot fi luate în considerare și formele de colaborare specifice acestei profesii. Astfel fiind, Consiliul constată că este necesară modificarea cerinței, astfel încât să fie relevantă pentru verificarea capacității tehnice a ofertantului în implementarea contractului.

În privința criteriilor nr. 3-5 din cadrul cap. IV.2.1) Criterii de atribuire (contestatoarea a indicat în mod greșit criteriile 3-6, acestea fiind criteriile 3, 4 și 5), Consiliul constată că, în fișa de date a achiziției, s-au prevăzut următoarele:

3. Experienta detinuta de Expertul Autorizat

Cadastru 1 (autorizat ANCPI categoria D) - 5.00% 5.00

Descriere: Experienta detinuta in realizarea de documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru infrastructura de transport.

Algoritm de calcul: Experienta detinuta in realizarea de documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/ 2010, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru infrastructura de transport se va puncta astfel:

minim 10 documentatii cadastrale: 1,25 puncte
intre 11-20 documentatii cadastrale: 2,5 puncte
intre 21-30 documentatii cadastrale: 3,75 puncte
mai mult de 30 documentatii cadastrale: 5 puncte

Nota 1: In vederea acordarii punctajului, ofertantii vor depune Anexa 1 - "Curriculum Vitae" la Formularul nr. 4 si copii ale documentatiilor cadastrale/ Cererilor de receptie pentru documentatii de dezmembrare inregistrate la OCPI.

4. Experienta detinuta de Expertul Autorizat

Cadastru 2 (autorizat ANCPI categoria D) – 5.00% 5.00

Descriere: Experienta detinuta in realizarea de documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru infrastructura de transport.

Algoritm de calcul: Experienta detinuta in realizarea de documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru infrastructura de transport se va puncta astfel:

minim 10 documentatii cadastrale: 1,25 puncte
intre 11-20 documentatii cadastrale: 2,5 puncte
intre 21-30 documentatii cadastrale: : 3,75 puncte
mai mult de 30 documentatii cadastrale: 5 puncte

Nota 1: In vederea acordarii punctajului, ofertantii vor depune Anexa 1 - "Curriculum Vitae" la Formularul nr. 4 si copii ale documentatiilor cadastrale/ Cererilor de receptie pentru documentatii de dezmembrare inregistrate la OCPI.

5. Experienta detinuta de Expertul Autorizat

Cadastru 3 (autorizat ANCPI categoria D) – 5.00% 5.00

Descriere: Experienta detinuta in realizarea de documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru infrastructura de transport.

Algoritm de calcul: Experienta detinuta in realizarea de documentatii cadastrale aferente procesului de expropriere derulat in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru infrastructura de transport se va puncta astfel:

minim 10 documentatii cadastrale: 1,25 puncte
intre 11-20 documentatii cadastrale: 2,5 puncte
intre 21-30 documentatii cadastrale: : 3,75 puncte
mai mult de 30 documentatii cadastrale: 5 puncte

Nota 1: In vederea acordarii punctajului, ofertantii vor depune Anexa 1 - "Curriculum Vitae" la Formularul nr. 4 si copii ale documentatiilor cadastrale/ Cererilor de receptie pentru documentatii de dezmembrare inregistrate la OCPI.

Cum s-a arătat și în soluționarea criticilor aferente criteriului privind experiența similară a ofertantului, este relevantă pentru autoritatea contractantă experiența rezultată din exproprierile pentru care s-a aplicat Legea nr. 255/2010, astfel că punctarea suplimentară a expertului autorizat ANCPI categoria D nu se poate considera că determină restrângerea concurenței.

Cu cât a participat la întocmirea mai multor documentații, prin urmare are mai multă experiență, cu atât punctajul primit pentru expertul implicat va fi mai mare.

Factorii de evaluare trebuie să vizeze chestiuni suplimentare, superioare condițiilor generale de admisibilitate a ofertei care se regăsesc în documentatia de atribuire, astfel încât nu poate fi primită pretenția contestatoarei de a nu fi luat în considerare specificului derivat din realizarea de documentații cadastrale aferente procesului de expropriere pentru infrastructura de transport, o astfel de perspectivă nefiind de natură să reflecte vreun avantaj pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv.

Referitor la criteriul 6. Experiența deținută de Expertul Evaluator UNEAR/ANEVAR, s-au prevăzut următoarele:

Descriere: Experienta detinuta in realizarea de rapoarte de evaluare individuala pentru terenuri si/sau constructii necesar a fi expropriate in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, aferente infrastructurii de transport.

Algoritm de calcul: Experienta detinuta in realizarea de rapoarte de evaluare individuala pentru terenuri/constructii necesar a fi expropriate in conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, aferente infrastructurii de transport se va puncta astfel:

minim 5 rapoarte de evaluare individuala pentru terenuri: 1 punct
minim 10 rapoarte de evaluare individuala pentru terenuri: 2 puncte
minim 3 rapoarte de evaluare individuala pentru constructii: 1 punct
minim 5 rapoarte de evaluare individuala pentru constructii: 2 puncte
minim 10 rapoarte de evaluare individuala pentru constructii: 3 puncte

Nota 1: Punctajul total se calculeaza ca suma intre punctajul obtinut pentru terenuri si cel obtinut pentru constructii.
Punctajul maxim care poate fi obtinut este de 5 puncte (terenuri 2 puncte + constructii 3 puncte).
Nota 2: In vederea acordarii punctajului, ofertantii vor depune Anexa 1 - "Curriculum Vitae" la Formularul nr. 4 si copii ale rapoartelor de evaluare individuala.

Ca și în cazul experților autorizați, ceea ce se punctează este numărul de rapoarte de evaluare întocmite, neputându-se considera că o experiență suplimentară nu este relevantă pentru departajarea ofertanților.

Faptul că experții sunt subiecții unui sistem de monitorizare a calității activității de evaluare, nu înseamnă că nu pot fi punctați și obținute punctaje suplimentare prin raportare la experiența avută, respectiv numărul de rapoarte întocmit.

Contestatoarea aduce în discuție potențialul și capacitatea tehnică a evaluatorului de a duce la îndeplinire obiectul contractului de achiziție publică, însă se poate observa că autoritatea contractantă a acordat punctaj suplimentar în funcție de experiența avută de expertul evaluator, în cadrul factorilor de evaluare, nefiind impus ca și criteriu de calificare.

În privința Criteriul 7 - Experiența deținută de Avocat 1 - 4.00%

Descriere: Experienta detinuta in calitate de Avocat definitiv in cadrul Comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, organizate in baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauza de utilitate publica, necesara realizarii unor obiective de interes national, judetean si local.

Algoritm de calcul: Experienta detinuta in calitate de Avocat definitiv in cadrul Comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real, organizate in baza art. 15 alin. (8) din HG nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauza de utilitate publica, necesara realizarii unor obiective de interes national, judetean si local, se va puncta astfel:

participarea in minim 2 comisii: 1 punct
intre 3-4 comisii: 2 puncte
intre 5-6 comisii: 3 puncte
mai mult de 6 comisii: 4 puncte

Nota 1: In vederea acordarii punctajului, ofertantii vor depune Anexa 1 - "Curriculum Vitae" la Formularul nr. 4 si copia deciziilor de numire a comisiei de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real.

Ca și în cazul experților, autoritatea contractantă a punctat, în cazul avocaților, experiența suplimentară dobândită prin participarea în cadrul comisiilor de verificare a dreptului de proprietate sau a altui drept real.

Având în vedere implicarea avocaților definitivi în cadrul contractului nu se poate susține că nu este relevantă experiența suplimentară avută în cadrul comisiilor de verificare, astfel că în mod corect a fost stabilit drept factor de evaluare, fiind valabile argumentele reținute anterior de Consiliu cu ocazia analizei celorlalți factori.

Relevante sunt și dispozițiile din Instrucțiunea 1/2017 a președintelui ANAP:

- art. 10 alin. (3) *În aplicarea alin. (1) lit. b), autoritatea/entitatea contractantă va utiliza, în cadrul criteriului de atribuire preţ-calitate, factori de evaluare care se referă la experienţa profesională a experţilor-cheie şi la modul de organizare a activităţilor de care sunt răspunzători aceştia în procesul de implementare a contractului ce urmează a fi atribuit, ponderea alocată factorului preţ fiind de cel mult 40%.*

- art. 12 nota (iii) *Pentru experţii-cheie la care experienţa profesională în implementarea unor activităţi similare, în cadrul unor proiecte comparabile, poate influenţa în mod direct calitatea executării contractului şi, prin urmare, valoarea economică a ofertei, se pot stabili factori de evaluare care să urmărească avantajele*

competitive aduse de o ofertă ce prezintă experţi-cheie superiori, din punctul de vedere al experienţei specifice, în raport cu celelalte oferte.

Pentru cele de mai sus, Consiliul apreciază ca nefondate, criticile referitoare la factorii de evaluare.

În considerarea celor prezentate, Consiliul va admite, în parte, contestaţia , autoritatea contractantă urmând a fi obligată să modifice cerinţa referitoare la experienţa similară (*cerinţa nr. 1 şi 2*), în sensul celor din motivare.

Capătul de cerere privind anularea documentaţiei de atribuire va fi respins ca inadmisibil, nefiind cuprins în notificarea prealabilă. Mai mult decât atât, având în vedere că, la acest moment, autoritatea contractantă poate dispune măsuri de remediere (termenul de depunere a ofertelor a fost decalat pentru 06.03.2018, prin anunţul de tip erată nr. 121577/16.02.2018), anularea procedurii solicitată de către contestatoare nu se justifică.

Referitor la capătul de cerere privind obligarea achizitoarei la plata cheltuielilor efectuate cu soluţionarea contestaţiei, Consiliul ia act de faptul că la dosarul cauzei nu se regăsesc documente în justificarea unei astfel de cereri, astfel că va respinge ca nefondat acest capăt de cerere, având în vedere şi calitatea contestatoarei de *cabinet de avocat*.

Trecând la soluţionarea celei de-a doua contestaţii, formulată în cadrul procedurii de atribuire de ca aspect preliminar, este de reţinut că, după cum a invocat şi organizatoarea procedurii în punctul său de vedere, deşi contestatoarea a avut anumite *neclarităţi* în legătură cu conţinutul documentaţiei de atribuire, solicitând cu privire la anumite aspecte criticate obligarea autorităţii contractante să clarifice documentaţia, a ales depunerea unei notificări prealabile împotriva acesteia, fără a apela la prevederile art. 160 din Legea nr. 98/2016, care îi dădeau posibilitatea de a solicita clarificări sau informaţii suplimentare în legătură cu aceasta, cu respectarea termenului limită stabilit în anunţul de participare/simplificat/de concurs.

Lipsa clarificărilor a determinat criticarea anumitor cerinţe din fişa de date/caietul de sarcini/modelul de contract pe baza unor supoziţii, neputându-se motiva, în concret, cum anume se doreşte modificarea/ completarea respectivelor cerinţe.

Vizavi de susţinerea petentei regăsită atât în răspunsul la solicitarea Consiliului de clarificare a naturii juridice a adresei nr. 1928/18.12.2017, cât şi în răspunsul la punctul de vedere că nu a formulat o cerere de clarificări distinctă, întrucât timpul nu i-a permis acest lucru, existând posibilitatea depunerii în termenul legal a notificării prealabile, este de menţionat că regimul juridic al celor două acte este diferit, solicitarea de clarificări conform art. 160 din Legea nr. 98/2016 reglementând posibilitatea de a cere *clarificări* asupra aspectelor care îi sunt *neclare*, în timp ce notificarea prealabilă priveşte cerinţe care, deşi nu mai au nevoie de lămuriri, sunt considerate nelegale. Aşadar, regimul celor două acte fiind diferit, afirmaţiile contestatoarei nu îşi găsesc vreo justificare în acord cu dispoziţiile legale.

Pe fondul cauzei, Consiliul constată că prima critică a contestatoarei vizează cerința privind experiența similară, apreciată ca încălcând dispozițiile legale, întrucât impune o perioadă pentru prestarea serviciilor similare de 3 ani, și nu 5 ani.

Potrivit art. 179 din Legea nr. 98/2016 *"Operatorul economic face dovada îndeplinirii cerinţelor privind capacitatea tehnică şi profesională prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informaţii şi documente: b) lista principalelor livrări de produse efectuate sau a principalelor servicii prestate în cursul unei perioade care acoperă* ***cel mult ultimii 3 ani****, cu indicarea valorilor, datelor şi a beneficiarilor publici sau privaţi; atunci când este necesar în scopul asigurării unui nivel corespunzător de concurenţă, autoritatea contractantă poate stabili că sunt luate în considerare livrări de produse relevante efectuate sau servicii relevante prestate cu mai mult de 3 ani în urmă".*

Prevederile art. 9 alin. (4) din Instrucțiunea nr. 2/2017 stabilesc că *"Nu se consideră restrictiv atunci când o autoritate/entitate contractantă impune, în scopul asigurării unui nivel corespunzător al concurenţei,* ***o cerinţă de calificare cu privire la prezentarea unor dovezi privind prestarea de servicii similare într-o perioadă mai mare de 3 ani, în situaţia în care la nivelul pieţei de profil relevante se înregistrează o cerere mică pentru asemenea servicii şi/sau aceasta apare la intervale mari de timp datorită nivelului ridicat al competenţelor necesare pentru prestarea serviciilor în cauză şi/sau specificitatea acestora, faptului că acestea se încadrează într-un segment de nişă sau implică perioada lungă de timp pentru obţinerea rezultatelor prestării serviciilor."***

Se observă că, în contestație, au fost invocate dispozițiile instrucțiunii, însă nu a fost adusă vreo motivare sau vreo dovadă că ne aflăm în situația de excepție care să determine modificarea perioadei pentru care s-a cerut prestarea serviciilor similare, limitându-se a afirma, aceasta este necesară fiind în beneficiul procedurii ca asigurand premisele pentru participarea la procedura a unui număr mai mare de operatori economici și optimizarea criteriului de atribuire.

În lipsa unei motivări corespunzătoare, Consiliul nu poate modifica cerința pe baza unei simple afirmații.

În ceea ce privește definirea noțiunii de documentație cadastrală aferentă procesului de expropriere, autoritatea contractantă a explicat că s-au avut în vedere documentațiile cadastrale la care face referire cap. III din Legea nr. 255/2010, respectiv documentațiile individuale diferite pentru 250 de imobile. De altfel, autoritatea contractantă a precizat, în punctul de vedere, că va publica o clarificare în acest sens, respectiv va menționa documentație cadastrală individuală, realizaqtă pentru fiecare dintre cele 250 de imobile în parte.

Contestatoarea a urmărit să se accepte ca dovedire a experienței similare și serviciile prestate pentru stabilirea coridorului de expropriere, însă autoritatea contractantă a explicat că relevantă pentru ea este experiența similară dobândită în cadrul întocmirii documentațiilor individuale pentru imobile, și nu doar cea de întocmire a documentației pentru întregul coridor, care este o activitate de centralizare a datelor, pe baza unor documente existente, de o complexitate mai scăzută.

Potrivit art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 *În înţelesul prezentei legi, coridorul de expropriere este stabilit pe baza studiilor de fezabilitate în varianta finală*

sau a documentaţiilor de urbanism ori a documentaţiilor topo-cadastrale, aprobate conform legii, şi este aprobat odată cu indicatorii tehnico-economici, cu documentaţia de urbanism sau cu documentaţia topo-cadastrală, după caz, incluzând şi lista imobilelor ce urmează a fi expropriate.

La art. 4 din același act normativ sunt enumerate Etapele procedurii de expropriere, acestea fiind:

a) aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor de interes naţional, judeţean sau local;

b) consemnarea sumei individuale aferente reprezentând plata despăgubirii pentru imobilele care fac parte din coridorul de expropriere şi afişarea listei proprietarilor imobilelor;

c) transferul dreptului de proprietate;

d) finalizarea formalităţilor aferente procedurii de expropriere.

Potrivit art. 5 alin. (1) *În vederea realizării lucrărilor prevăzute la art. 1 şi 2, expropriatorul prevăzut la art. 2 alin. (2) are obligaţia de a aproba prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a autorităţii administraţiei publice locale sau judeţene, respectiv a Consiliului General al Municipiului Bucureşti, după caz, potrivit legii, indicatorii tehnico-economici ai lucrărilor de interes naţional, judeţean şi local, pe baza documentaţiei tehnico-economice aferente, amplasamentul lucrărilor, conform variantei finale a studiului de prefezabilitate, respectiv a variantei finale a studiului de fezabilitate, după caz, sursa de finanţare, precum şi declanşarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor care constituie coridorul de expropriere, a listei proprietarilor aşa cum rezultă din evidenţele Agenţiei Naţionale de Cadastru şi Publicitate Imobiliară sau ale unităţilor administrativ-teritoriale, sumele individuale aferente despăgubirilor estimate de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit având în vedere expertizele întocmite şi actualizate de camerele notarilor publici şi termenul în care acestea se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului la dispoziţia proprietarilor de imobile. Amplasamentul lucrării se aduce la cunoştinţa publică prin afişarea la sediul consiliului local respectiv, prin afişare pe pagina proprie de internet a expropriatorului şi va fi comunicat spre avizare şi recepţie Agenţiei Naţionale de Cadastru şi Publicitate Imobiliară. Amplasamentul va fi materializat prin bornarea tuturor punctelor de coordonate care îl definesc pe acesta. Autorităţile administraţiei publice locale vor include coordonatele coridorului de expropriere în planurile urbanistice generale ale localităţilor. Actualizarea planurilor urbanistice generale ale localităţilor şi a regulamentelor locale de urbanism poate fi finanţată şi de către expropriator.*

Așadar, cum a susținut și achizitoarea, documentațiile pentru coridorul de expropriere și cele pentru imobile sunt diferite.

Stabilirea coridorului de expropriere reprezintă o secvență a primei etape a procedurii de expropriere, astfel încât nu poate fi primită pretenția contestatoarei ca autoritatea contractantă să accepte, ca mijloc de dovedire a experienței similare, realizarea lucrărilor topografice care au generat stabilirea coridorului de expropriere în cadrul unor proiecte similare cu condiția ca acel coridor de expropriere să includă minimum 250 de imobile.

Stabilirea experienței similare prin raportare la realizarea lucrărilor aferente determinării coridorului de expropriere în cadrul unor proiecte similare, cu condiția ca acel coridor de expropriere să includă minimum 250 de imobile, ar limita edificarea achizitoarei asupra celorlalte activități pe care le implică procesul de expropriere și care au fost descrise în caietul de sarcini.

Astfel fiind, se consideră a fi neîntemeiată critica contestatoarei.

În ce privește critica adusă cerinței ca experții autorizați ANCPI să dețină categoria de autorizare D și C și acordarea punctajului doar pentru experții de categoria D, Consiliul constată că, în caietul de sarcini, s-a solicitat ca operatorii economici să pună la dispoziție un număr de minim 10 experți autorizați ANCPI, din care minimum 3 categoria D, 4 categoria B și 3 categoria C.

Ceea ce solicită autoarea contestației constă în includerea categoriei A de experți, în locul categoriei C, excluderea categoriei C și acordarea punctajelor pentru oricare din categoriile A, B sau D.

Potrivit art. 4 din Regulamentul privind autorizarea sau recunoaşterea autorizării persoanelor fizice şi juridice române, ale unui alt stat membru al Uniunii Europene sau ale unui stat care aparţine Spaţiului Economic European în vederea realizării şi verificării lucrărilor de specialitate în domeniul cadastrului, al geodeziei şi al cartografiei pe teritoriul României, aprobat prin Ordinul nr. 107/2010, (1) Autorizarea persoanelor fizice se solicită şi se acordă pentru una dintre categoriile A, B, C, D ori E.

(2) Persoanele fizice autorizate în **categoria A** pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) cele prevăzute la alin. (3) şi (4);

b) proiectarea şi realizarea reţelelor de sprijin pentru lucrările de specialitate;

c) proiectarea şi realizarea lucrărilor de cadastru general;

d) realizarea şi actualizarea hărţilor.

(3) Persoanele fizice autorizate în **categoria B** pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) cele prevăzute la alin. (4);

b) întocmirea planurilor de situaţie necesare studiilor şi proiectelor din domeniul construcţiilor, al urbanismului, al amenajării teritoriului, delimitarea unităţilor-administrativ teritoriale;

c) executarea măsurătorilor necesare realizării sau actualizării sistemelor informaţionale specifice domeniului de activitate;

d) întocmirea documentaţiilor topografice privind stabilirea şi evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăţilor comerciale cu capital de stat, potrivit legii;

e) executarea măsurătorilor şi a lucrărilor tehnice necesare întocmirii documentaţiilor privind exproprierea pentru utilitate publică;

f) proiectarea şi realizarea reţelelor de îndesire pentru lucrări de specialitate;

g) trasarea şi materializarea pe teren a limitelor imobilelor şi a construcţiilor.

h) executarea lucrărilor de înregistrare sistematică.

(4) Persoanele fizice autorizate în **categoria C** pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) întocmirea planurilor de amplasament şi delimitare;

b) întocmirea planurilor de situaţie necesare studiilor de prefezabilitate sau fezabilitate de interes local;

c) întocmirea planurilor parcelare;

d) întocmirea documentaţiilor de scoatere sau reintroducere din circuitul agricol a terenurilor;

e) executarea lucrărilor topografice necesare punerii în posesie a titularilor prevăzuţi de legile fondului funciar.

(5) Persoanele fizice autorizate în **categoria D** pot executa următoarele tipuri de lucrări de specialitate:

a) executarea şi verificarea, în cadrul procesului de control intern al calităţii, a lucrărilor din categoria A;

b) proiectarea, executarea şi completarea reţelelor geodezice de referinţă;

c) proiectarea şi realizarea lucrărilor de fotogrammetrie.

Întrucât experții din categoria A pot executa lucrările prevăzute la art. 4 alin. (3) și (4) din regulament, nu se justifică eliminarea acestei categorii de experți.

Având în vedere că, în caietul de sarcini, sunt incluse categorii de lucrări aferente experților din categoria C, respectiv întocmirea planurilor de amplasament, nu se impune eliminarea acestei cerințe, ci adăugarea ca și *cerințe minime* a deținerii experților autorizați categoria A.

Așadar, autoritatea contractantă trebuie să acceptate ambele categorii de experți.

În ce privește punctajul acordat, respectiv limitarea acordării punctajului doar la experții din categoria D, deși s-a solicitat ca ofertantul să aibă și alte categorii de experți, Consiliul reține explicațiile autorității contractante, respectiv a punctat acei experți care prezintă cea mai mare relevanță pentru desfășurarea activităților de cadastru și au cel mai mare impact calitativ asupra serviciilor prestate.

Faptul că nu au fost acordate punctaje suplimentare pentru toate categoriile de experți nu poate constitui o încălcare a legislației, achizitoarea acordând punctaj categoriei apreciate relevante.

În privința expertului evaluator ANEVAR/UNEAR, contestatoarea a solicitat explicarea termenului "raport de evaluare individual pentru terenuri și/sau construcții". Față de explicațiile aduse în punctul de vedere asupra contestației, Consiliul constată că se impune, pentru o mai clară înțelegere a termenilor, clarificarea sintagmei amintite și a modului de aplicare a algoritmului de calcul, mai cu seamă că autoritatea și-a manifestat această intenție în cuprinsul punctului de vedere.

În privința cerinței pentru avocatul 1, prin punctul de vedere asupra contestației, achizitoarea a explicat că va avea în vedere numărul comisiilor din care a făcut parte avocatul, și nu numărul deciziilor de numire.

Față de explicațiile aduse în punctul de vedere asupra contestației, Consiliul constată că se impune, pentru o mai clară înțelegere a termenilor, publicarea unei clarificări, în sensul celor susținute în punctul de vedere.

Trecând la analiza criticilor aduse caietului de sarcini, Consiliul constată că societatea contestatoare a solicitat eliminarea din cuprinsul art. B.1.2), a cerinței referitoare la verificarea și actualizarea listelor proprietarilor și ale altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere.

Consiliul reține că, în caietul de sarcini, s-a solicitat: *Verificarea, actualizarea şi prezentarea în vederea avizării de către Primării/O.C.P.I./A.N.C.P.I, după caz, a listelor proprietarilor şi a altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor care constituie coridorul de expropriere, identificaţi pe baza evidenţelor de la O.C.P.I./A.N.C.P.I. şi/sau ale unităţilor administrativ-teritoriale. Prestatorul va depune la sediul Beneficiarului planurile parcelare existente utilizate la identificarea proprietarilor si imobilelor afectate.*

Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 *„În vederea realizării lucrărilor prevăzute la art. 1 şi 2, expropriatorul prevăzut la art. 2 alin. (2) are obligaţia de a aproba prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a autorităţii*

administrației publice locale sau județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, după caz, potrivit legii, indicatorii tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean și local, pe baza documentației tehnico-economice aferente, amplasamentul lucrărilor, conform variantei finale a studiului de prefezabilitate, respectiv a variantei finale a studiului de fezabilitate, după caz, sursa de finanțare, precum și declanșarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor care constituie coridorul de expropriere, a listei proprietarilor așa cum rezultă din evidențele Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară sau ale unităților administrativ-teritoriale, sumele individuale aferente despăgubirilor estimate de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit având în vedere expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici și termenul în care acestea se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului la dispoziția proprietarilor de imobile. Amplasamentul lucrării se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul consiliului local respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului și va fi comunicat spre avizare și recepție Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară. Amplasamentul va fi materializat prin bornarea tuturor punctelor de coordonate care îl definesc pe acesta. Autoritățile administrației publice locale vor include coordonatele coridorului de expropriere în planurile urbanistice generale ale localităților. Actualizarea planurilor urbanistice generale ale localităților și a regulamentelor locale de urbanism poate fi finanțată și de către expropriator".

Într-adevăr, verificarea și actualizarea listelor se va realiza pe baza evidențelor de la O.C.P.I./A.N.C.P.I. și/sau ale unităților administrativ-teritoriale, însă, astfel cum susține și achizitoarea, este necesar ca informațiile primite în vederea promovării hotărârii de Guvern să reflecte o situație reală, verificată și actualizată. Prin urmare, operatorii economici trebuie să verifice și să actualizeze listele proprietarilor, critica fiind considerată neîntemeiată.

În ce privește obligația prestatorului prevăzută la pct. B.3.10), respectiv redactarea documentației cadastral-juridice în 3 exemplare, conform legislației în vigoare și Protocolului încheiat între C.N.A.D.N.R. - S.A. actualmente C.N.A.I.R. - S.A. și A.N.C.P.I, societatea contestatoare nu a justificat vreo îngrădire a participării sale la procedură prin întocmirea documentației în trei exemplare. Mai mult, autoritatea contractantă exprimându-și clar necesitatea de a avea un exemplar original pentru OCPI și două pentru ea, nu se justifică eliminarea cerinței. Totodată, se reține că, atât timp cât sunt solicitate prin caietul de sarcini, contravaloarea serviciilor prestate, inclusiv a numărului de exemplare, se vor regăsi în propunerea financiară.

Referitor la pct. B.4.1.7) *Prestatorul va asista Beneficiarul la predarea amplasamentului către Antreprenor*, în punctul său de vedere, autoritatea contractantă a explicat că acestea constau în însoțirea beneficiarului la momentul predării amplasamentului (ulterior întabulării), implicând deplasarea pe întreg traseul proiectului și predarea lui (activitate îndeplinită anterior, ca urmare a sarcinii prevăzute la lit. B1, pct. 3 și 4 din caietul de sarcini).

Pentru claritatea caietului de sarcini și pentru a permite bugetarea corespunzătoare a cheltuielilor de către operatorii economici, aspect care este și în interesul autorității contractante, este necesară publicarea în SEAP a informațiilor prezentate în punctul de vedere, vizavi de serviciile de asistență a beneficiarului.

În ce privește critica adusă pct. B.5. *Serviciile aferente etapei B5 vor fi realizate integral de către Prestator si documentele vor fi predate Beneficiarului pana la deblocarea tuturor conturilor de consemnări*, Consiliul retine mențiunile autorității contractante din punctul de vedere la contestație, potrivit cărora prestatorul va reprezenta beneficiarul în instanță exclusiv în litigiile care vor apărea în termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei hotărâri de stabilire a despăgubirilor pentru ultimul imobil expropriat, orice acțiune de contestare introdusă ulterior acestui termen legal de prescripție neintrând în sarcina prestatorului și nefăcând obiectul contractului.

Prin urmare, dată fiind aceasta mențiune a autorității contractante, nu se poate reține că acest contract este, în fapt, unul încheiat *sine die*, fiind identificat momentul în care încetează prestarea serviciilor care fac obiectul contractului.

De asemenea, sunt aduse critici prevederilor pct. B.6: *Servicii în vederea transmiterii dreptului de administrare din domeniul public al Statului Român în administrarea C.N.A.I.R. - S.A.*: **2)** *notificarea unităţilor administrativ-teritoriale cu privire la trecerea bunurilor imobile afectate de lucrările de utilitate publică, proprietate publică a acestora, în proprietatea publică a Statului şi în administrarea reprezentantului expropriatorului, în condiţiile art. 28 din Legea nr. 255/2010 cu modificările si completările ulterioare.*

Potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 *Bunurile imobile, proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale, care sunt afectate de lucrările de utilitate publică trec, în condiţiile legii, în proprietatea publică a statului şi în administrarea reprezentanţilor expropriatorilor* ***în termen de 30 de zile de la înştiinţarea unităţii administrativ-teritoriale.*** *Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat lucrările de construcţie de drumuri de interes judeţean şi cele aferente dezvoltării aeroporturilor de interes local, precum şi lucrările de interes public de construcţie, reabilitare şi modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată şi lucrările de construcţie, reabilitare şi modernizare a staţiilor de epurare. (1[1]) Prin derogare de la prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările şi completările ulterioare, la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) bunurile imobile care sunt afectate de lucrările de utilitate publică trec de drept din proprietatea publică a unităţilor administrativ-teritoriale în proprietatea publică a statului şi în administrarea reprezentanţilor expropriatorilor.*

Cerința este clar formulată (notificarea se face în condițiile art. 28 din Legea nr. 255/2010), fiind în concordanță cu temeiul de drept invocat, astfel că nu este necesară completarea ei, criticile contestatoarei fiind neîntemeiate.

Notificarea/înștiințarea unităților administrativ-teritoriale reprezintă un demers suficient al prestatorului pentru îndeplinirea obligației asumate privind transferul dreptului de administrare asupra domeniului public, aflat în patrimoniul autorităților locale, nefiind necesară precizarea explicită a acestui fapt în cadrul art. B.6 din caietul de sarcini, atât timp cât acest aspect este prevăzut în textul legal invocat în cuprinsul cerinței în cauză.

Totodată, s-a prevăzut, la pct. B.6 *Servicii în vederea transmiterii dreptului de administrare din domeniul public al Statului Român în administrarea C.N.A.I.R. - S.A.:* ***3)*** *realizarea si depunerea la O.C.P.I./A.N.C.P.I. in vederea receptionarii, a documentaţiilor cadastrale aferente imobilului care face obiectul transferului dreptului de proprietate/administrare.*

Cum a arătat și autoritatea contractantă, întrucât aceste servicii fac parte din obiectul contractului, vor fi remunerate, astfel că nu se justifică eliminarea prestării serviciilor pentru imobile aparținând anumitor instituții.

Condiția impusă de contestatoare de a fi întocmite documentațiile cadastrale numai în cazul în care instituția care deține în proprietate/ administrare imobilul are dreptul respectiv înscris în cartea funciară ar presupune o realizare parțială a unor servicii esențiale, ceea ce nu se justifică. În plus, limitarea întocmirii documentațiilor doar la cele care dețin în proprietate/administrare imobilului nu ar asigura necesitatea achizitoarei, stabilită prin însuși obiectul contractului.

La pct. B.8.1), s-a prevăzut: *Servicii de reprezentare a Beneficiarului în instanţa în litigiile generate de procedura de expropriere si / sau transfer a imobilelor afectate de Proiect: 1) întocmirea şi depunerea la dosarul cauzei a actelor procedurale necesare, cum ar fi: întâmpinări, note de şedinţă, concluzii scrise, obiecţiuni la rapoartele judiciare de expertiză, exercitarea căilor de atac până la soluţionarea definitivă a cauzei;*

-Exercitarea căilor de atac ordinare si extraordinare care se impun, potrivit legii;

-Punerea in executare a titlurilor executorii - Deciziile de expropriere, emise in conformitate cu legislaţia in materia exproprierii;

-Efectuarea procedurii prevăzută de lege, in vederea punerii in executare a oricărui titlu executoriu ce va decurge din aceasta procedura de expropriere, precum si recuperarea tuturor cheltuielilor de judecata ocazionate de respectivul litigiu (taxa de timbru, onorariu de expert, onorariu executor judecătoresc, onorariu de avocat etc).

În punctul său de vedere asupra contestației, autoritatea contractantă a explicat că, prin obligația de a fi puse în executare titlurile executorii, nu s-a urmărit depășirea competențelor și atribuțiilor prestatorului avocat, ci a avut în vedere obligația prestatorului de a acorda asistență și reprezentare juridică beneficiarului, în litigiile care pot decurge din executarea titlurilor executorii.

Pentru claritatea cerinței, Consiliul va obliga autoritatea contractantă să publice o clarificare în sensul celor precizate în punctul de vedere, aceasta, cu atât mai mult cu cât, achizitoarea a subliniat în punctul de vedere că *în cazul în care Consiliul va considera de cuviință, autoritatea contractantă poate emite o clarificare*.

La pct. B.8.2) s-a stabilit *obligaţia Prestatorului de a se prezenta in instanta la toate termenele de judecata si de a reprezenta si susţine interesele Beneficiarului in fata instantei. Prestatorul va plati Beneficiarului penalitati in cuantum de 200 lei pentru fiecare termen la care nu se prezintă/reprezintă si susţine interesele acestuia din urma.*

Din clauza impusă se constată că autoritatea contractantă a prevăzut penalități pentru lipsa avocatului la fiecare termen de judecată, însă fără demonstrarea unui prejudiciu adus prin respectiva lipsă și a culpei avocatului, o astfel de clauză nu se justifică.

Într-adevăr, obligațiile prestatorului sunt de a asigura reprezentarea în instanță, prin urmare prezența urmează a fi asigurată la toate termenele, criticile contestatoarei fiind nefondate, sub acest aspect, însă Consiliul apreciază că nu poate fi impusă plata unor penalități în lipsa existenței unui prejudiciu rezultat din culpa avocatului, care nu a fost prezent la termen.

La pct. B.8.5) s-a prevăzut obligația prestatorului ca, *la finalizarea fiecărei etape procesuale, să prezinte Beneficiarului Certificatul de grefă care să ateste soluția instanței, într-un termen de 10 zile de la pronunțare.*

Serviciile acestei etape vor fi realizate integral de către Prestator ***pana la finalizarea tuturor litigiilor existente cu privire la exproprierea imobilelor****, prin parcurgerea tuturor etapelor procesuale pana la ramanerea definitiva a hotararii instantei.*

Contractul inceteaza automat fara nicio alta formalitate suplimentara din partea Beneficiarului/Prestatorului la soluționarea ultimului litigiu cu privire la exproprierea imobilelor prin hotarare definitiva a instantei.

Contrar susținerilor contestatoarei, contractul nu devine pe perioadă nedeterminată, câtă vreme se face referire expresă la prestarea serviciilor până la finalizarea litigiilor existente cu privire la exproprierea imobilelor.

În punctul său de vedere, autoritatea contractantă a invocat prevederile art. 22 din Legea nr. 255/2010, potrivit cărora *Expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii prevăzute la art. 19 se poate adresa instanței judecătorești competente* ***în termenul general de prescripție****, care curge de la data la care i-a fost comunicată hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirii, sub sancțiunea decăderii, fără a putea contesta transferul dreptului de proprietate către expropriator asupra imobilului supus exproprierii, iar exercitarea căilor de atac nu suspendă efectele hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii și transferului dreptului de proprietate*, și a arătat că prestatorul va reprezenta beneficiarul în instanță exclusiv în litigiile care vor apărea în termenul de 3 ani de la comunicarea ultimei hotărâri de stabilire a despăgubirilor pentru ultimul imobil expropriat, orice acțiune de contestare introdusă ulterior acestui termen legal de prescriere neintrând în sarcina prestatorului și nefăcând obiectul contractului.

Pentru a fi înlăturate interpretările în privința termenului de finalizare a litigiilor existente cu privire la exproprierea imobilelor, Consiliul va obliga autoritatea contractantă să publice o clarificare, în sensul celor exprimate în punctul de vedere la contestație.

La pct. B.11 Alte Servicii, s-a prevăzut că *Prestatorul va pune la dispoziția Beneficiarului orice fel de documente, informații, situații centralizatoare, precum si asigurarea participării la ședințe, in vederea realizarea obiectului contractului.*

Astfel cum a susținut și contestatoarea, autoritatea contractantă nu a precizat la ce documente se referă. În punctul său de vedere, achizitoarea a menționat că cerințele privesc documentele deja deținute și sintetizate de către prestator, astfel că se impune clarificarea cerinței, în sensul celor specificate în punctul de vedere, aceasta în condițiile în care documentele care vor fi predate beneficiarului sunt cele de la pct. C din caietul de sarcini: *Prestatorul va preda Beneficiarului:*

•documentațiile cadastrale;

•rapoartele de evaluare individuale, conform art. 11 alin (7) si (8) din Legea 255/2010, semnate si stampilate pe fiecare pagina;

•borderourile de plata/consemnare/reconsemnare, procesele verbale si hotararile de despăgubire

•copii certificate "conform cu originalul" ale actelor doveditoare a drepturilor reale. Documentațiile cadastrale individuale, cel de-al doilea raport de evaluare, borderourile de plata/consemnare/reconsemnare, procesele verbale si hotararile de despăgubire se predau in pachete de minim 500 din fiecare. La solicitarea expresa a Beneficiarului, numărul acestora poate fi mai mic de 500.

Contestatoarea nu a indicat care ar fi dificultățile întâmpinate în a preda pachete de minim 500 fiecare (în mod greșit contestatoarea face referire la pachete de minim 200), cu atât mai mult cu cât există posibilitatea ca, la solicitarea expresă a beneficiarului, numărul hotărârilor, proceselor verbale, documentelor să fie mai mic de 500.

Pe de altă parte, Consiliul constată că posibilitatea expusă de autoritate în punctul său de vedere, în sensul că se permite prestatorului, cu acceptul beneficiarului, depunerea unui număr mai mic de documentații, nu se regăsește în caietul de sarcini, capitolul C, invocat.

În acest sens, se reține că singura prevedere din capitolul C, care dispune prezentarea unui număr mai mic de 500 de documentații, este formulată astfel *„la solicitarea expresă a Beneficiarului, numărul acestora poate fi mai mic de 500"* (pag. 14 din caietul de sarcini).

Astfel, formularea cerinței nu permite interpretarea dată de autoritatea contractantă în punctul său de vedere, dat fiind că micșorarea numărului de documentații predate poate fi solicitată doar de beneficiar, nu și de prestator, atunci când acesta ar aprecia necesar.

Date fiind cele de mai sus, Consiliul constată că se impune modificarea cerinței regăsită în caietul de sarcini, cap. C, pag. 14 din *„La solicitarea expresă a Beneficiarului, numărul acestora poate fi mai mic de 500"*, astfel *„La solicitarea expresă a Prestatorului/Beneficiarului, și cu acordul Beneficiarului/Prestatorului, numărul acestora poate fi mai mic de 500"*.

De asemenea, la pct. C din caietul de sarcini s-a prevăzut: *Prestatorul are obligaţia de a actualiza documentaţia care a stat la baza H.G. in condiţiile în care se constata ulterior finalizării documentaţiilor cadastrale individuale modificări şi diferenţe în datele de identificare ale imobilelor (de suprafaţă, categorie de folosinţă, număr cadastral, rapoarte de evaluare etc.) şi va depune documentele necesare modificării şi completării Anexei nr. 2 la H.G. privind declanşarea procedurilor de expropriere.*

Chiar dacă modificări intervin ca urmare a informațiilor de la terți, autoritatea contractantă are dreptul să includă un anumit serviciu în cadrul contractului, cum este cel de actualizare a documentațiilor. Mai mult decât atât, cum a arătat și autoritatea contractantă în punctul său de vedere, contractul reglementează o serie de situații care determină modificări ale contractului sau revizuirea lui, precum și suplimentarea costurilor legate de elaborarea documentațiilor, astfel că sunt acoperite situațiile aduse în discuție de reclamantă.

În privința criticilor aduse modului de predare a documentațiilor cadastrale pentru imobilele care au făcut obiectul transferului, în sensul de a nu fi cuprinse imobilele pentru care nu este înscris dreptul de proprietate/ administrare în cartea funciară, rămân valabile cele mai sus reținute în referire la același aspect.

Relativ la modalitatea de plată, în caietul de sarcini, s-a prevăzut: La pct. *D. MODALITATEA DE PLATA: Beneficiarul accepta livrări parţiale doar in prestarea serviciilor aferente etapelor B3, B4.1, B4.2 si B5. Se va întocmi un proces verbal de predare-primire pentru fiecare serviciu prestat. Plata se va realiza în termen de 60 de zile de la data* ***verificării*** *de către Beneficiar a documentelor justificative aferente facturii. In caz de neconformitate a documentaţiei depuse, termenul incepe sa curgă de*

la remedierea aspectelor neconforme sesizate de către Beneficiar. Verificarea documentelor justificative aferente facturii se va efectua de către Beneficiar intr-un termen de maxim 30 de zile de la predare.

Potrivit art. 6 din Legea nr. 72/2013 (1) *Autorităţile contractante execută obligaţia de plată a sumelor de bani rezultând din contractele încheiate cu profesionişti cel târziu la: a) 30 de zile calendaristice de la data primirii facturii sau a oricărei altei cereri echivalente de plată; b) 30 de zile calendaristice de la data recepţiei bunurilor sau prestării serviciilor, dacă data primirii facturii ori a unei cereri echivalente de plată este incertă sau anterioară recepţiei bunurilor sau prestării serviciilor; c) 30 de zile calendaristice de la recepţie sau verificare, dacă prin lege sau prin contract se stabileşte o procedură de recepţie ori de verificare pentru certificarea conformităţii mărfurilor sau serviciilor, iar autoritatea contractantă a primit factura ori cererea echivalentă de plată la data recepţiei sau verificării ori anterior acestei date. (2) Procedura de recepţie sau verificare prevăzută la alin. (1) lit. c) nu poate depăşi* ***30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau prestării serviciilor.*** *Prin excepţie, în cazuri justificate în mod obiectiv de natura sau caracteristicile contractului, procedura de recepţie sau verificare poate avea o durată mai mare de 30 de zile calendaristice, dacă sunt stabilite expres în contract şi în documentaţia achiziţiei atât termenul de recepţie, cât şi motivele obiective, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.*

Potrivit art. 7 alin. (1) din același act normativ *Termenele de plată stabilite în contract pentru executarea obligaţiilor autorităţilor contractante nu pot fi mai mari decât termenele stabilite potrivit art. 6 alin. (1). În mod excepţional, părţile pot stipula* ***un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice,*** *dacă acesta este stabilit expres în contract şi în documentaţia achiziţiei şi este obiectiv justificat, ţinând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă, în sensul art. 12.*

Având în vedere că legislația permite situația de excepție a plății facturilor în termen de maximum 60 zile, ținând seama și de justificările din punctul de vedere asupra contestației, Consiliul apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

În ce privește solicitarea de a se acorda posibilitatea prestatorului de a livra parțial serviciile aferente etapei B6, se reține că aceste servicii sunt:

B.6 - Servicii în vederea transmiterii dreptului de administrare din domeniul public al Statului Român în administrarea C.N.A.I.R. - S.A.:

1)Prestatorul pune la dispoziţia Beneficiarului orice documente necesare transferului dreptului de administrare;

2)notificarea unităţilor administrativ-teritoriale cu privire la trecerea bunurilor imobile afectate de lucrările de utilitate publică, proprietate publică a acestora, în proprietatea publică a Statului şi în administrarea reprezentantului expropriatorului, în condiţiile art. 28 din Legea nr. 255/2010 cu modificările si completările ulterioare;

3)realizarea si depunerea la O.C.P.I./A.N.C.P.I. in vederea receptionarii, a documentaţiilor cadastrale aferente imobilului care face obiectul transferului dreptului de proprietate/admini strare;

4)întocmirea de situaţii centralizatoare conform solicitărilor Beneficiarului pe baza documentaţiilor cadastrale;

5)predarea documentelor menţionate mai sus Beneficiarului în vederea promovării Hotărârii Guvernului de transfer in termen de 3 luni de zile de la intabularea coridorului de expropriere;

6)asigurarea oricăror alte servicii de asistenta juridica specifice acestei etape,necesare realizarii obiectului contractului;

7)sa obtina acordurile de transfer si/sau de folosinţa de la titularii drepturilor de administrare/proprietate, dovezi ca imobilele ce vor fi transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare in baza Legii nr. 10/2001, cu modificările si completările ulterioare sau al unor contracte de concesiune, numerele de inventar atribuite de Ministerul

Finanţelor Publice cat si extrasele de carte funciara de informare, in baza unui mandat emis de către Beneficiar.

În punctul său de vedere, autoritatea contractantă a precizat că, pentru armonizarea tuturor prevederilor documentației de atribuire, va completa documentația în sensul că va accepta livrări parțiale și pentru prestarea serviciilor de la pct. B6. Așadar, Consiliul va obliga achizitoarea să modifice documentația de atribuire în sensul celor susținute.

Referitor la cuantumul tranșelor, societatea contestatoare nu a adus motive concrete care să determine o astfel de modificare. De asemenea, Consiliul are în vedere explicațiile din punctul de vedere, în sensul că s-a luat în considerare competențele și volumul de muncă, pentru a se asigura echilibrul contractual.

În privința solicitărilor aferente pct. D.3.b), se constată că, la acest punct, au fost prevăzute următoarele: *Pentru imobilele in privinţa carora a operat transferul dreptului de administrare:*

-dovada notificării U.A.T.-urilor cu privire la trecerea bunurilor imobile afectate de

lucrările de utilitate publică, proprietate publică a acestora, în proprietatea publică a Statului şi în administrarea reprezentantului expropriatorului (B6);

-documentaţiile cadastrale recepţionate de către O.C.P.I. (B6);

- situatiile centralizatoare conform solicitării Beneficiarului, pe baza documentaţiilor cadastrale (B6);

-acordurile de transfer si/sau de folosinţa de la titularii drepturilor de administrare/proprietate (B6);

-dovezile ca imobilele ce vor fi transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare in baza Legii nr. 10/2001, cu modificările si completările ulterioare sau al unor contracte de concesiune; numerele de inventar atribuite de Ministerul Finanţelor Publice cat si extrasele de carte funciara de informare, in baza unui mandat emis de către Beneficiar (B6).

Vizavi de solicitările privind eliminarea cerinței referitoare la documentațiile cadastrale aferente imobilelor pentru care a operat transferul dreptului de proprietate și care nu sunt înscrise în cărțile funciare rămân valabile cele mai sus reținute în legătură cu același aspect.

Nici solicitarea privind eliminarea cerinței referitoare la dovezile că imobilele transferate nu fac obiectul unor cereri de revendicare sau al unor contracte de concesiune nu poate fi acceptată, având în vedere că nu pot fi exceptate din obiectul contractului anumite servicii pe motiv că depind de acțiuni suplimentare ale unor terți, cu atât mai mult cu cât condițiile pentru transferarea imobilelor sunt stabilite de legislație.

Referitor la criticile aduse prevederilor de la pct. *D.6. Daca se dovedeşte ca in instanta, Beneficiarul a fost obligat sa plateasca despagubiri/daune - interese, cheltuieli de judecata din cauza* ***documentaţiilor întocmite necorespunzator*** *de către Prestator, acesta este obligat sa plateasca toate aceste cheltuieli (despagubiri/daune-interese, cheltuieli de judecata) si penalitati cu valoare egala cu cea a onorariului aferent realizarii acestor documentaţii întocmite greşit,* Consiliul apreciază că nu este necesară definirea noțiunii de documentație necorespunzătoare, fiind evidentă referirea la o documentație care nu este în acord cu cerințele impuse, fiind incompletă/eronat elaborată/defectuoasă, vina aparținând în exclusivitate prestatorului.

Referitor la criticile aduse pct. D.8. *In condiţiile in care este necesara din orice motive refacerea documentatiilor/documentelor ce fac obiectul prezentului contract, Prestatorul are obligaţia refacerii acestora fara a solicita costuri suplimentare aferente acestei activitati,* în mod evident acestea fac referire la întocmirea necorespunzătoare din culpa exclusivă a prestatorului, având în vedere, pe de o parte, că privesc documentațiile întocmite de prestator și, pe de altă parte, că nu poate fi cerută refacerea, pe cheltuiala sa, a unor documentații pentru care nu are nicio culpă.

În privința categoriilor de experți, rămân valabile cele anterior reținute cu privire la autorizările necesare.

Relativ la definiția duratei contractului, respectiv *intervalul de timp in care opereaza valabil intre parti, potrivit legii, ofertei si documentatiei de atribuire, de la data semnării acestuia si pana la soluţionarea situatiei juridice a ultimului imobil expropriat si solicitării exprese in vederea eliberării despăgubirilor consemnate a persoanelor care si-au dovedit calitatea de proprietari de drepturi reale, precum si pana la finalizarea tuturor litigiilor cu privire la procesul de expropriere, prin parcurgerea tuturor etapelor procesuale pana la ramanerea definitiva a hotararii instantei,* cum s-a arătat anterior, durata nu este nelimitată, fiind stabilită finalizarea la momentul parcurgerii tuturor etapelor.

Criticile aduse Pct. G. MODALITATEA DE MODIFICARE A CONTRACTULUI - *Modificarea contractului se va realiza* ***doar prin act adiţional***, care nu corespund cu modalitățile de modificare din contract, se reține că, în modelul de contract, astfel cum a afirmat și autoritatea contractantă, modalitățile de modificare sunt act adițional, ordin de modificare, ordin administrativ, fiind detaliată aplicarea lor. Având în vedere neconcordanța existentă între caietul de sarcini și modelul de contract se constată a fi necesară corelarea informațiilor pentru evitarea oricăror neclarități.

Analizând criticile formulate cu privire la modelul de contract, în privința duratei contractului (art. 3.5 din contract) *Durata contractului reprezinta intervalul de timp in care opereaza valabil intre parti, potrivit legii, ofertei si documentatiei de atribuire, de la data semnarii acestuia si pana la solutionarea situatiei juridice a ultimului imobil expropriat si solicitarii exprese in vederea eliberarii despagubirilor consemnate a persoanelor care si-au dovedit calitatea de proprietari de drepturi reale, precum si pana la finalizarea tuturor litigiilor cu privire la procesul de expropriere, prin parcurgerea tuturor etapelor procesuale pana la ramanerea definitiva a hotararii instantei,* rămân valabile cele mai sus reținute în referire la acest aspect.

În referire la solicitarea de definire a ordinelor de lucru prevăzute la art. 3.6: *Pe parcursul derularii contractului Beneficiarul poate emite unul sau mai multe Ordine de Lucru, Ordine care* ***nu vor afecta Perioada de Prestare a Serviciilor,*** se reține că Ordinul de lucru este definit în contract ca reprezentând *orice instructiune, comanda sau dispozitie emise de Autoritatea Contractanta către Prestator privind prestarea Serviciilor din cadrul contractului.*

Deși în punctul de vedere, autoritatea contractantă susține că există mecanisme pentru prelungirea duratei contractului și modificarea perioadei de prestare a serviciilor, se constată că la pct. 3.6 din contract se face referire la ordine de lucru care *nu vor afecta perioada de prestare* a serviciilor, neputându-se determina ce ordine au fost avute în vedere.

Așadar, se reține necesitatea clarificării prevederilor mai sus citate.

Referitor la modificarea cuantumului tranșelor de plată și a termenului de plată și la eliminarea cerinței legate de documentațiile cadastrale aferente imobilelor pentru care a operat transferul dreptului de proprietate/ administrare și care nu sunt înscrise în cărțile funciare rămân valabile cele anterior expuse asupra acelorași aspecte, în soluționarea criticilor aduse caietului de sarcini.

De asemenea, în privința acceptării plăților parțiale pentru serviciile din etapa B6, autoritatea contractantă va publica măsura de remediere la care a făcut referire în punctul de vedere.

În privința solicitării de a fi plătite penalități, pentru simetrie contractuală, și de către autoritatea contractantă în cazul în care depășește termenul de 30 zile prevăzut pentru verificarea documentelor justificative, se reține că societatea contestatoarea a invocat simetria contractuală în sprijinul solicitării sale, însă, astfel cum s-a arătat în soluționarea criticilor aferente caietului de sarcini, impunerea termenului de 60 zile pentru plata facturilor reprezintă o excepție prevăzută de dispoziție legală, și nu o facilitate impusă prin contract în favoarea achizitoarei.

Asupra solicitării de definire a documentației necorespunzătoare rămân valabile cele expuse în soluționarea aceleiași critici în referire la cerința din caietul de sarcini.

În privința refacerii documentațiilor pe cheltuiala prestatorului, se reține că, la pct. 4.2.5 s-a prevăzut: *În conditiile in care este necesara din orice motive refacerea documentatiilor/documentelor ce fac obiectul prezentului contract, Prestatorul are obligatia refacerii acestora fara a solicita costuri suplimentare aferente acestei activitati.* Cum s-a arătat și în cazul acelorași critici referitoare la caietul de sarcini, în mod evident prevederile fac referire la întocmirea necorespunzătoare din culpa exclusivă a prestatorului, având în vedere, pe de o parte, că privesc documentațiile întocmite de prestator și, pe de altă parte, că nu poate fi cerută refacerea, pe cheltuiala sa, a unor documentații pentru care nu are nicio culpă.

În privința clauzei 4.2.12 potrivit căreia Părțile cunosc si garantează în virtutea prevederilor Legii nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, cu modificări și completări ulterioare și O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, cu modificări și completări ulterioare, că relațiile contractuale dintre părți se desfășoară pe principii de bună credință și cu respectarea acestor dispoziții legale, înțelegând că nicio clauză a contractului nu este abuzivă prin prisma dispozițiilor legale enunțate, Consilul constată că o astfel de clauză nu se impune, părțile neputând fi obligate prin contract să respecte dispozițiile legale, această clauză fiind o dublare a obligațiilor provenite din actele normative. Se constată astfel că este necesară eliminarea clauzei.

La art. 5.5.7 s-a prevăzut că *Prestatorul are obligatia de a presta orice alte cerinte necesare indeplinirii obiectului prezentului contract, inclusiv cele transmise prin instructiunile si/sau Ordinele de lucru emise de catre Autoritatea Contractanta.* Consiliul constată întemeiate criticile contestatoarei, în sensul că se extinde sfera serviciilor și cantitatea lor fără a se determina limitele

întinderii. Justificările din punctul de vedere nu sunt în măsură să stabilească întinderea serviciilor avute în vedere.

Aşadar, autoritatea contractantă fie va elimina, fie va modifica clauza amintită.

La art. 5.5.8 (6) s-a prevăzut că *Prestatorul are obligaţia de a menţine Personalul nominalizat în ofertă şi/sau aprobat ulterior, pe întreaga durată de prestare a serviciilor.*

Argumentele aduse de achizitoare pentru menţinerea clauzei nu pot fi primite, ţinând seama tocmai de aspectele aduse în discuţie chiar de aceasta, respectiv posibilitatea, acordată de legislaţie, de a fi înlocuit personalul implicat în anumite condiţii. Prestatorul nu poate obliga personalul nominalizat în ofertă să menţină raporturile contractuale, în contra voinţei lor.

Potrivit art. 81 din Codul muncii: *(1) Prin demisie se înţelege actul unilateral de voinţă a salariatului care, printr-o notificare scrisă, comunică angajatorului încetarea contractului individual de muncă, după împlinirea unui termen de preaviz. (2) Angajatorul este obligat să înregistreze demisia salariatului. Refuzul angajatorului de a înregistra demisia dă dreptul salariatului de a face dovada acesteia prin orice mijloace de probă. (3) Salariatul are dreptul de a nu motiva demisia.*

Rezultă din reglementarea legală a demisiei, faptul că aceasta este un act unilateral de voinţă al salariatului, asupra căruia angajatorul nu poate decide, acesta, în cazul în care salariatul optează în acest sens, putând să nici nu cunoască motivele pentru care salariatul doreşte încetarea contractului de muncă.

Totodată, art. 3 din Codul muncii stabileşte *(1) Libertatea muncii este garantată prin Constituţie. Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit.*

(2) Orice persoană este liberă în alegerea locului de muncă şi a profesiei, meseriei sau activităţii pe care urmează să o presteze.

(3) Nimeni nu poate fi obligat să muncească sau să nu muncească într-un anumit loc de muncă ori într-o anumită profesie, oricare ar fi acestea.

Aşadar, autoritatea contractantă fie va elimina, fie va modifica clauza amintită.

La art. 6.3 s-a prevăzut că *Prestatorul răspunde de realitatea şi concludenţa documentelor/informatiilor predate. Documentele/Documentatiile vor fi insotite de centralizatoare in format text si electronic conform solicitarii Beneficiarului. Toate documentele intocmite de catre Prestator vor fi transmise si in format electronic scanat si editabil (situatii, liste, centralizatoare, etc).*

Contrar susţinerilor contestatoarei, câtă vreme este nevoie de actualizarea şi verificarea informaţiilor, nu poate fi limitată răspunderea la informaţiile primite la data colectării lor.

La art. 9.3. (1) s-a prevăzut că *În termen de 10 zile de la semnarea Contractului de Servicii, Prestatorul va furniza Autorităţii contractante polita de asigurare sau politele de asigurare, in original, insotita/insotite de dovada platii integrale a acestora. In caz contrar, Autoritatea contractantă este indreptatita sa aplice penalitati in cuantum de 100 lei pentru fiecare zi de intarziere.*

Prin punctul de vedere la contestaţie, autoritatea contractantă a acceptat modificarea cerinţei, în sensul prezentării poliţei de asigurare în copie legalizată, astfel că aceasta va fi obligată să publice modificarea în SEAP.

La art. 13.9 s-a prevăzut că *Autoritatea Contractanta are obligatia de a elibera/restitui Garantia de bună executie în cel mult 14 zile de la data îndeplinirii de către Prestator a tuturor obligatiilor asumate prin Contract, dacă nu a ridicat până la acea data pretentii asupra ei.*

În privința criticii aduse faptului că durata contractului este nelimitată, rămân valabile cele reținute cu privire la aceleași critici aduse caietului de sarcini.

La art. 13.13 s-a prevăzut: *In situatia neîndeplinirii obligatiilor prevazute la Art. 13.10, Art. 13.11 şi/sau Art.13.12 în interiorul termenului mentionat anterior, Autoritatea Contractanta este îndreptătita să aplice penalităţi în valoare de 0,05%/zi de intarziere din Preţul Contractului, pentru fiecare zi de întârziere după expirarea termenului prevăzut la Art. 13.10, Art. 13.11 sau Art. 13.12 şi până la data prelungirii/completării/reîntregirii acesteia, si/sau sa rezilieze contractul in conformitate cu conditiile Art. 19.3.*

În ce privește solicitarea de eliminare a penalităților, Consiliul stabilește că nu au fost aduse argumente în acest sens de către contestatoare.

Vizavi de raportarea cuantumului penalităților la valoarea contractului, Consiliul reține că penalitățile vizează neîndeplinirea obligațiilor legate de prelungirea valabilității garanției de buna execuție sau completarea/ reîntregirea acesteia. Astfel:

- art. 13.10. (1) *In situatia în care este necesară prelungirea valabilitatii Garantiei de bună executie, Prestatorul este obligat, la solicitarea expresă a Autoritatii Contractante, să prelungească valabilitatea acesteia in termen de 5 zile lucratoare de la data notificarii Autoritatii Contractante in acest sens.*

(2) *In cazul in care Prestatorul nu prelungeste valabilitatea Garantiei de bună executie, Autoritatea Contractanta este indreptatita sa rezilieze Contractul in conformitate cu prevederile Art. 19.3.*

- art. 13.11. *In cazul în care, pe parcursul executării contractului de achiziţie publică se suplimentează valoarea acestuia, Prestatorul are obligaţia de a completa valoarea Garanţiei de bună execuţie în corelaţie cu noua valoare a contactului de achiziţie publică, în termen de maximum 5 zile lucratoare de la data notificarii emise de Autoritatea Contractanta in acest sens.*

- art. 13.12. *In situatia executarii Garantiei de buna executie, partial sau total, Prestatorul are obligatia de a reintregi Garantia de buna executie in cauza, raportat la restul ramas de executat in termen de 5 zile lucratoare de la data notificarii emise de Autoritatea Contractanta in acest sens.*

În forma impusă, clauza de a fi raportate penalitățile la valoarea contractului, și nu la valoarea garanției de bună execuție, creează o disproporție vădită între obligația neexecutată și valoarea contractului, astfel cum a susținut și contestatoarea.

Faptul susținut de achizitoare că prejudiciul produs poate depăși cu mult valoarea garanției nu poate fi reținut, având în vedere că penalitățile nu se aplică pentru a se ajunge la cuantumul prejudiciului, ci ca sancțiune pentru neîndeplinirea obligațiilor mai sus amintite.

Într-adevăr, este importantă pentru autoritatea contractantă constituirea/prelungirea/completarea garanției de bună execuție, însă nu poate fi impusă o sancțiune disproporționată în raport cu scopul urmărit.

Prin urmare, se impune modificarea clauzei în sensul raportării penalităților la valoarea garanției.

La art. 16.4 s-a prevăzut că *Autoritatea contractanta are dreptul de a modifica perioada de suspendare a contractului în functie de circumstante. În cazul în care perioada de suspendare a Contractului de Servicii excede 12 luni, Autoritatea contractanta are dreptul, în mod unilateral, de a rezilia Contractul, fără ca Prestatorul să fie îndreptătit a solicita orice costuri suplimentare/daune aferente suspendarii sau care deriva/rezulta ca urmare a rezilierii.*

Având în vedere că, din chiar textul citat, rezultă că pot apărea costuri suplimentare/daune ca urmare a rezilierii, autoritatea contractantă nu poate impune prin contract neplata acestora. În forma în care a fost elaborată, clauza este abuzivă și inechitabilă, astfel că fie va fi eliminată, fie va fi modificată de achizitoare.

Pentru echilibru contractual, autoritatea trebuie să prevadă dreptul de reziliere a contractului și de către prestator, dacă perioada de suspendare depășește 12 luni și menținerea contractului ar determina cheltuieli excesive.

Potrivit art. 17.16. *Prestatorul va lua toate masurile necesare pentru evitarea/minimizarea/controlul efectelor urmatoarelor riscuri generale identificate si consecintele aferente:*

a)Riscul de prestare a serviciilor intarziat. In aceasta situatie, Autoritatea Contractanta este indreptatita la aplicarea sanctiunii mentionate in prezentul contract;

b)Riscul intarzierilor in prestarea serviciilor datorate prelungirii perioadei de intocmire de catre Prestator si avizare a documentatiilor de catre alte institutii ale statului. In aceasta situatie, Autoritatea Contractanta este indreptatita atat la aplicarea de sanctiuni, conform prevederilor Capitolului XVII, cat si la rezilierea contractului, dupa caz.

Cum a arătat și autoritatea contractantă, clauza privește obligația prestatorului de a lua toate măsurile pentru evitarea/minimizarea/controlul riscurilor întârzierilor, și nu de preluare/asumare a acestor riscuri.

Cu toate acestea, având în vedere că riscul descris la art. 17.16 lit. b) implică si activitatea unor terțe părți, asupra căreia prestatorul nu are niciun control, sancționarea acestuia pentru situații în care, deși face dovada ca a luat toate măsurile necesare pentru evitarea/minimizarea/controlul efectelor acestui risc, acesta totuși se produce, încalcă proporționalitatea între faptă și consecința ei. Pentru claritatea cerinței, autoritatea contractantă trebuie să modifice/completeze aceasta clauză în sensul incidenței sancțiunii menționate la lit. b), doar pentru situațiile în care prestatorul nu face dovada că a luat toate măsurile necesare pentru evitarea/minimizarea/controlul efectelor acestui risc.

Conform art. 17.8. *In cazul in care din culpa sa exclusiva, Prestatorul nu isi indeplineste obligatiile aferente activitatilor B.7, B.8, B.9, B.10 din Caietul de Sarcini asumate prin Contract, Beneficiarul are dreptul sa solicite penalitati de intarziere in conformitate cu legislatia in vigoare, respectiv 0,03% pe zi de intarziere din pretul contractului fara TVA minus valoarea serviciilor prestate pana la indeplinirea efectiva a obligatiilor. Valoarea totala a penalizarilor nu poate depasi pretul contractului. Plata penalitatii nu il scuteste pe Prestator de indeplinirea contractului.*

Contrar susținerilor contestatoarei, penalitățile nu se raportează la valoarea contractului, ci la valoarea contractului din care se scade

valoarea serviciilor prestate până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor, fiind astfel neîntemeiate criticile aduse.

La art. 17.9 s-a prevăzut: *Prestatorul are obligatia de a se prezenta in Instanta la toate termenele de judecata si de a reprezenta si sustine interesele Beneficiarului in fata Instantei. In cazul in care Prestatorul nu-si indeplineste aceasta obligatie, acesta se obliga sa plateasca Beneficiarului penalitati in cuantum de 200 lei pentru fiecare termen la care nu se prezinta sau nu reprezinta si/sau sustine interesele Beneficiarului. Plata penalitatilor nu il scuteste pe Prestator de indeplinirea acestei activitati.*

În privința prezenței avocaților și a cuantumului penalităților, rămân valabile cele reținute în soluționarea criticilor aduse prevederilor similare din caietul de sarcini, urmând a fi corelate modificările din caietul de sarcini cu cele din contract.

La art. 17.10 s-a prevăzut: *Daca se dovedeste ca in Instanta, Beneficiarul a fost obligat sa plateasca despagubiri/daune- interese/penalitati/cheltuieli de judecata din cauza documentatiilor intocmite necorespunzator de catre Prestator, Prestatorul se obliga sa plateasca Beneficiarului contravaloarea acestor cheltuieli (despagubiri/daune-interese/penalitati/cheltuieli de judecata), precum si penalitati in valoare egala cu cea a Pretului unitar per imobil inmultit cu numarul de imobile pentru care documentatiile au fost intocmite necorespunzator de catre Prestator.*

Asupra noțiunii de documentație necorespunzător întocmită, Consiliul s-a pronunțat la momentul soluționării criticilor aduse prevederilor similare din caietul de sarcini, astfel că rămân valabile cele reținute.

Potrivit art. 17.11 *Daca cuantumul cumulat al despagubirilor si penalităților contractuale depăsesc mai mult de 50% din Preţul Contractului de Servicii, Autoritatea Contractanta, după notificarea Prestatorului, este îndreptăţită:*

*a)sa rezilieze Contractul de Servicii în conformitate cu prevederile Art. 19.3 lit. p) din Contractul de Servicii; **si**/sau*

b)sa finalizeze Serviciile pe cheltuiala Prestatorului.

În punctul său de vedere, autoritatea contractantă a susținut că, din modalitatea de formulare a articolului nu rezultă că cele două penalități, rezilierea contractului și finalizarea serviciilor pe cheltuiala prestatorului sunt cumulative, însă se poate observa că, în textul articolului, sunt utilizate pentru cele două variante de la lit. a) și b) ambele conjucții ("și"/"sau"), prin urmare este luată în calcul și varianta cumulativă a penalităților.

Față de cele exprimate în punctul de vedere, autoritatea contractantă va elimina conjuncția "și", pentru a se elimina cumularea posibilităților prevăzute la lit. a) și b).

Potrivit art. 17.12. *(1) În cazul în care Autoritatea Contractanta, din culpa sa, nu-şi îndeplineşte obligaţiile cu privire la plata efectuata în cadrul contractului, Prestatorul va avea dreptul de a calcula o dobândă legală penalizatoare stabilită la nivelul ratei de referinţă a dobânzii de politica monetara comunicata de BNR plus 8 puncte procentuale, calculată pentru suma datorata.*

Dobanda legala penalizatoare se va percepe pentru perioada scursă între data termenului limită de plată (exclusiv) şi data la care este debitat contul Autoritatii Contractante (exclusiv).

(2) Plata datorată de către Autoritatea contractantă se va efectua in lei, in contul bancar/de trezorerie notificat de către Prestator Autorităţii contractante.

În formularea solicitării, contestatoarea a invocat simetria obligațiilor părților și existența unui raport echitabil între acestea, însă motivele aduse în discuție nu sunt de natură a conduce la obligarea autorității contractante la plata de penalități în aceeași valoare procentuală cu cele aplicate prestatorului. Mai mult decât atât, cum s-a prevăzut, *Prestatorul va avea dreptul de a calcula o* ***dobândă legală penalizatoare*** *stabilită la nivelul ratei de referinţă a dobânzii de politica monetara comunicata de BNR* ***plus 8 puncte procentuale****, calculată pentru suma datorata*, astfel că o modificare a cerinței nu se impune, Consiliul constatând netemeinicia criticii.

În privința penalităților pentru întârzieri în verificarea livrabilelor, cum s-a arătat în analiza criticilor aduse caietului de sarcini sub același aspect, impunerea termenului de 60 zile pentru plata facturilor reprezintă o excepție prevăzută de dispoziție legală, și nu o facilitate impusă prin contract în favoarea achizitoarei, astfel că nu este necesară, pentru simetrie contractuală, stabilirea de penalități pentru întârzieri în verificarea livrabilelor, ci doar pentru întârzieri în efectuarea plăților.

Referitor la criticile aduse art. 17.16, rămând valabile explicațiile mai sus reținute, la pct. 19 din contestație fiind criticate prevederile art. 17.16.b).

În modelul de contract la cap. XVIII. DESPĂGUBIRI GENERALE, s-au prevăzut următoarele:

- art. 18.1. Prestatorul va despăgubi, proteja şi apăra pe cheltuiala sa Autoritatea Contractanta, pe agenţii şi salariaţii acestuia, pentru şi împotriva tuturor acţiunilor în justiţie, revendicărilor, pierderilor şi pagubelor rezultate din orice acţiune ori omisiune a Prestatorului, personalului salariat ori contractat de acesta, inclusiv conducerea, în executarea Serviciilor, inclusiv împotriva oricărei încălcări a prevederilor legale sau a drepturilor terţilor, privind brevetele, mărcile comerciale ori alte forme de proprietate intelectuală, precum dreptul de autor.

- art. 18.2. Pe cheltuiala sa, Prestatorul va despăgubi, proteja şi apăra Autoritatea Contractanta, agenţii şi salariaţii acestuia, pentru şi împotriva tuturor acţiunilor în justiţie, revendicărilor, pierderilor şi pagubelor rezultate din executarea Contractului de Servicii de către Prestator, în condiţiile în care:

a) Prestatorul este notificat de către Autoritatea Contractanta despre asemenea acţiuni, revendicări, pierderi sau pagube, după ce Autoritatea Contractanta a luat cunoştinţă despre acestea;

b) Plafonul maxim al răspunderii Prestatorului va fi limitat la o sumă egală cu Pretul contractului, dar acest plafon maxim nu se va aplica pentru pierderi ori pagube cauzate terţilor de către Prestator, ori ca urmare a abaterilor săvârşite de Prestator.

- art. 18.3. Pe cheltuiala sa, Prestatorul, la cererea Autoritatii Contractante, va limita într-un termen de maximum 30 de zile de la data unei asemenea cereri, orice prestare necorespunzătoare a Serviciilor în cazul în care Prestatorul nu îşi îndeplineşte obligaţiile din Contractul de Servicii. Autoritatea Contractanta va stabili valoarea despăgubirii şi o va comunica Prestatorului pentru plată.

- art. 18.4. Răspunderea Prestatorului se va întinde pentru întreaga daună ce poate fi demonstrată de Autoritatea Contractanta şi va acoperi toate pierderile ori pagubele cauzate terţilor de către Prestator ori ca urmare a abaterilor săvârşite de Prestator, cu respectarea Art. 18.2 (b).

- art. 18.5. Prestatorul nu are dreptul să pretindă suplimentar faţă de sumele care i se cuvin pentru partea din contract îndeplinită, despăgubiri pentru nici o pierdere sau prejudiciu suferit.

- art. 18.6. Autoritatea Contractanta va avea dreptul la despăgubiri pentru orice prejudiciu care este descoperit după finalizarea Contractului de Servicii.

Astfel cum a susținut și contestatoarea, prevederile mai sus citate au un caracter general, astfel că este necesară reformularea lor, stabilindu-se în mod concret cuantumul despăgubirilor și situațiile concrete în care sunt necesare, sau eliminarea lor.

Argumentele expuse în punctul de vedere nu sunt în măsură să înlăture caracterul general al dispozițiilor amintite.

Referitor la prevederea de la art. 19.2.1) conform căreia contractul va înceta de drept la *soluționarea ultimului litigiu cu privire la exproprierea imobilelor prin hotărâre definitivă a instanței*, autoritatea contractantă a explicat la criticile aduse prevederilor similare din caietul de sarcini că litigiile intervenite ulterior expirării termenului de prescripție nu vor face obiectul contractului.

Pentru claritatea clauzei, autoritatea contractantă va trebui să o completeze, cu precizarea expresă a celor susținute în punctul de vedere.

Potrivit art. 19.3 (1) *Autoritatea Contractanta poate rezilia Contractul de Servicii cu efecte depline (de jure) fara a mai fi necesara punerea in intarziere a Prestatorului, fără a mai fi necesară îndeplinirea vreunei formalităţi prealabile şi fără a mai fi necesară intervenţia vreunei instanţe judecătoreşti si/sau arbitrale, în oricare dintre situaţiile următoare,* ***dar nelimitându-se la acestea****, Prestatorul nefiind îndreptăţit să pretindă nicio sumă reprezentând daune sau alte prejudicii, ca urmare a rezilierii Contractului, dacă: a) Prestatorul nu presteaza serviciile conform cu prevederile Contractului (...) m) în cazul în care, printr-un act normativ, se modifică interesul public al proiectului pentru care se presteaza serviciile care fac obiectul contractului.*

După cum a susținut și societatea contestatoare, ținând seama de gravitatea sancțiunii, situațiile în care se impune aplicarea ei se impune a fi enumerate în mod limitativ, expresia *"nelimitându-se la acestea"*, permițând rezilierea de către autoritatea contractantă a contractului pentru situații care nu sunt prevăzute în contract și care nu au fost cunoscute prestatorului. Or, o astfel de clauză nu poate fi considerată concordantă cu principiul transparenței.

În punctul său de vedere, achizitoarea a susținut că prevederile contractuale sunt completate de Codul civil, nefiind vorba despre prevederi generale, însă această explicație nu înlătură obligația sa de a stabili cu claritate situațiile în care intervine rezilierea contractului.

Vizavi de rezilierea contractului în cazul în care nu sunt prestate serviciile conform caietului de sarcini, se observă că și această clauză este generală, în sensul că nu se cunoaște dacă rezilierea intervine pentru situația în care nu sunt prestate în totalitate serviciile sau nu sunt prestate corespunzător sau nu sunt prestate o parte dintre servicii, care ar fi acelea etc. Se constată astfel că este necesară eliminarea cerinței sau completarea ei, astfel încât părțile să cunoască clauzele de reziliere a contractului.

În referire la cazul de reziliere prevăzut la lit. m), se reține că, într-adevăr, situația reglementată nu depinde de autoritatea contractantă, fiind vorba despre modificarea printr-un act normativ. Pe de altă parte, însă, această situație nu poate conduce la rezilierea contractului, rezilierea intervenind pentru neexecutarea obligațiilor, ceea ce nu este cazul pentru

situația adusă în discuție. Astfel fiind, autoritatea contractantă trebuie să modifice clauza, astfel încât ambele părți să stabilească modalitatea de încetare a contractului, modificarea printr-un act normativ nefiind culpa vreuneia dintre părți.

Potrivit art. 19.8. *De îndată ce va fi posibil, după momentul rezilierii, reprezentantul Autoritatii Contractante va certifica sumele cuvenite Prestatorului la data rezilierii.*

Se poate observa, după cum a susținut și societatea contestatoare, că termenul pentru certificarea sumelor nu este stabilit, exprimarea lui în forma *"de îndată ce va fi posibil"* lăsând termenul la dispoziția autorității contractante. Astfel fiind, Consiliul va obliga achizitoarea să modifice clauza amintită, în sensul indicării unui termen în care se va realiza certificarea.

La art. 20.1 s-a prevăzut: *Autoritatea Contractanta isi rezerva dreptul de a denunta unilateral prezentul Contract, in cel mult 15 zile de la aparitia unor circumstante care **nu au putut fi prevazute** la data incheierii Contractului si care conduc la modificarea clauzelor contractuale, in asa masura incat indeplinirea Contractului respectiv ar fi contrara interesului public.*

Astfel cum a arătat și autoritatea contractantă în punctul său de vedere, fiind vorba despre circumstanțe care nu au putut fi prevăzute, nu pot fi anticipate și nu pot fi date drept exemplu.

Potrivit art. 20.2. *Autoritatea Contractanta are dreptul de a denunta unilateral prezentul Contract si in situatia in care alocarea resurselor financiare a fost sistata/ modificata.*

Vizavi de susținerile contestatoarei că forma actuală a acestui articol transformă obligațiile autorității contractante în obligații pur potestative, se reține că, potrivit art. 1403 Cod Civil, *condiția pur potestativă reprezintă obligația contractată sub o condiție suspensivă ce depinde exclusiv de voința debitorului*, situație care nu se întâlnește în speță.

În punctul său de vedere, organizatoarea procedurii a explicat că lipsa alocării bugetare, este independentă de acțiunea sa, existând posibilitatea, în ciuda tuturor diligențelor sale, să se afle în situația sistării alocării bugetare, fapt ce nu va afecta plata serviciilor deja prestate, neexistând niciun risc de prejudiciere a prestatorului. Sursa de finanțare a contractului este asigurată din fonduri europene nerambursabile aferente POIM 2014-2020, astfel că riscul sistării bugetare este scăzut.

Se constată astfel că nu se impune eliminarea cerinței.

Conform art. 23.3. *Pe perioada solutionării litigiului, Prestatorul este obligat să continue să-şi îndeplinească obligaţiile contractuale, astfel cum au fost stabilite prin prezentul Contract de servicii. În situaţia nerespectării prezentei obligaţii, Autoritatea Contractanta este îndreptăţita la despăgubiri în valoare de 0,1%/zi din Pretul Contractului pentru neexecutarea obligaţiilor contractuale, aceste sume urmând a fi reţinute din plata ce urmează a fi efectuată sau din garanţia de bună execuţie.*

Referitor la situația adusă în discuție de contestatoare, vizând suspendarea prestării serviciilor pentru situația în care autoritatea contractantă nu și-a îndeplinit obligațiile de plată scandente, se reține că, după cum a invocat și organizatoarea procedurii, pentru situația descrisă, sunt prevăzute penalități și, în plus, poate fi opusă excepția de

neexecutare a obligațiilor de către achizitoare. Prin urmare, suspendarea prestării serviciilor nu se impune.

În considerarea celor prezentate, Consiliul va admite contestația și va obliga autoritatea contractantă la clarificarea/modificarea/completarea documentației de atribuire conform celor reținute în motivarea deciziei. Măsurile dispuse vor fi efectuate într-un termen de 20 zile de la primirea deciziei și vor fi aduse la cunoștința operatorilor economici, în cadrul aceluiași termen, prin publicarea lor în SEAP.

Trecând la soluționarea celei de-a treia contestații, formulate în cadrul procedurii de , Consiliul, cercetând cu întâietate, conform prevederilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, excepția tardivității formulării contestației, ridicată din oficiu, reține că, potrivit art. 8 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea nr. 101/2016 - *Persoana care se consideră vătămată de răspunsul primit la notificarea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 6 alin. (4), precum şi oricare persoană care se consideră vătămată de măsurile de remediere adoptate de autoritatea contractantă poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorităţii contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum şi pentru recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de: a) 10 zile, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziţie publică, achiziţie sectorială sau de concesiune este egală sau mai mare decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunţurilor de participare, potrivit legislaţiei privind achiziţiile publice, legislaţiei privind achiziţiile sectoriale sau legislaţiei privind concesiunile de lucrări şi concesiunile de servicii, după caz. (2) Termenul de contestare prevăzut la alin. (1) se calculează după cum urmează: (...) b) începând cu ziua următoare împlinirii termenului prevăzut la art. 6 alin. (4), când autoritatea contractantă nu a transmis un răspuns.*

Potrivit art. 6 alin. (4) din Legea nr. 101/2016 *În termen de 3 zile, calculat începând cu ziua următoare primirii notificării prealabile, autoritatea contractantă transmite un răspuns prin care comunică dacă urmează sau nu să adopte măsuri de remediere a pretinsei încălcări.*

Conform anunțului de participare nr. 181243/08.12.2017, valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit este stabilită între 4.554.000 și 6.831.000 lei, fără TVA, și valoare ce se situează peste pragul valoric prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 98/2016, în cauză urmând să fie atribuit un contract de servicii, astfel că termenul de contestare este de zece zile.

Contestația formulată în prezenta cauză vizează documentația de atribuire, publicată în SEAP la data de 08.12.2017, împotriva căreia societatea contestatoare a formulat notificarea prealabilă în data de 18.12.2017, primită de autoritatea contractantă la data de 20.12.2017.

După cum și părțile susțin, nu s-a transmis un răspuns la notificarea prealabilă.

Astfel, față de cele reținute, calculând termenul legal pentru formularea contestației conform dispozițiilor aplicabile, se reține că ultima zi pentru depunerea în termen a contestației era 08.01.2018.

Atașat contestației, a depus AWB-ul 40058000006606 din data de 05.01.2018. Din informațiile disponibile pe site-ul , societatea care a prestat serviciile de curierat, rezultă că preluarea expediției s-a efectuat în data de 09.01.2018, ora 14:24.

Potrivit art. 183 alin. (1) Cod procedură civilă *Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau **depus** la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen*.

În contextul celor de mai sus, Consiliul ia act de faptul că depunerea contestației la serviciul de curierat s-a efectuat în data de 09.01.2018, și nu în data de 05.01.2018, cum contestatoarea a lăsat să se înțeleagă. De altfel, urmare solicitării Consiliului, prin adresa de răspuns înregistrată sub nr. 4915/06.02.2018, societatea contestatoare a explicat că, în data de 05.01.2018, a solicitat expediția plicului, precizând că nu cunoaște motivul pentru care în sistemul serviciului de curierat data de preluare a expediției este 09.01.2018.

Având în vedere că depunerea la serviciul de curierat reprezintă data preluării expediției, neavând relevanță data solicitării expediției, în calculul termenului se va avea în vedere data de 09.01.2017, fiind astfel depășit termenul pentru depunerea contestației.

Astfel fiind, Consiliul constată tardivitatea reclamării cerințelor din documentația de atribuire de către .

Cât privește solicitarea petentei de calificare a contestației sale drept cerere de intervenție în interesul contestatoarei în dosarul în care a fost înregistrată prima contestație în cauză, respectiv dosarul nr. 4781/2017, Consiliul reține că, potrivit art. 61 alin. (1) și (3) Cod procedură civilă, oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare, intervenția fiind accesorie când sprijină apărarea numai a uneia dintre părți. La art. 64 din cod se menționează că instanța trebuie să se pronunțe asupra admisibilității în principiu a intervenției.

Verificând contestația în analiză cu cea a cărui sprijin se susține, Consiliul constată că aspectele reclamate de nu coincid cu cele criticate de contestatoarea în interesul căreia înțelege să intervină, astfel încât, nefiind îndeplinite condițiile de formă ale unei cereri de intervenție accesorie în interesul , nu va încuviința, în principiu, această cerere, urmând a fi respinsă ca inadmisibilă cererea înaintată.

Pentru aceste motive,
în baza legii şi a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, pentru considerentele evocate în motivarea prezentei, admite, în parte, contestația formulată de și, în totalitate, pe cea formulată de , în contradictoriu cu COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA, și obligă autoritatea contractantă la clarificarea / modificarea / completarea documentației de atribuire conform celor reținute în motivarea deciziei. Măsurile luate vor fi efectuate într-un termen de 20 zile de la primirea deciziei și vor fi aduse la cunoștința operatorilor economici, în cadrul aceluiași termen, prin publicarea lor în SEAP.

În temeiul art. 26 alin. (6) din lege, respinge, ca inadmisibil, capătul de cerere privind anularea documentației de atribuire, din contestația și ca nefondat, capătul de cerere privind obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată din cuprinsul aceleiași contestații.

În temeiul art. 26 alin. (6) din lege, respinge ca tardiv formulată contestația

Împotriva prezentei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE, **MEMBRU,** **MEMBRU,**

Redactată în șase exemplare, conține 90 (nouăzeci) pagini